

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV
Expozitura Brno
2. oddělení
Obilní trh 3, 611 00 Brno

Č. j. OKFK-542-372/TČ-2013-252402

Brno 31. březen 2015
Počet stran: 63

USNESENÍ

Podle ustanovení § 159a odst. 1 trestního řádu o d k l á d á m trestní věc podezření ze spáchání zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. a), 3 trestního zákoníku, zločinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1, 4 trestního zákoníku,

kterých se měla dopustit dosud neustanovená osoba, popř. osoby, z okruhu řídících zaměstnanců společnosti ČEZ, a.s. (dále jen ČEZ), sídlem Česko, Praha 140 53, Duhová 2/1444, IČ 452 74 649, v součinnosti s osobami působícími v jejích dceřiných nebo služby poskytujících společnostech tím, že

v úmyslu ke škodě společnosti ČEZ, a tedy zejména České republiky jako vlastníka 70% podílu, bezdůvodně obohatit její obchodní partnery, porušila svou povinnost spravovat cizí majetek s péčí řádného hospodáře tím, že v souvislosti s prodejem obchodního podílu ve výši 50 % základního kapitálu společnosti JTSD-Braunkohlebergbau GmbH (dále jen JTSD), sídlem Německo, Zeitz D-06727, Glück-Auf-Straße 1, reg. č. HRB 9374, drženého společností Severočeské doly a.s. (dále jen SD), sídlem Česko, Chomutov 430 01, Boženy Němcové 5359, IČ 499 01 982, která je dceřinou společností ČEZ, na nové nabyvatele – Lignite Investments 1 Limited (dále jen LIL), sídlem Kypr, Nicosia, Strovolos, 59-61, Akropoleos Savvides Center, 2012, reg. č. HE 237612, a EP Energy, a.s. (dále jen EPE), sídlem Česko, Brno 602 00, Příkop 843/4, IČ 292 59 428 – k jehož uskutečnění uzavřela smlouvu „Sale and Purchase Agreement“ podepsanou dne 28. 7. 2011 v Mnichově (München), Německo, mezi ČEZ, SD a CEZ Internationale Finance B. V. jako prodávajícími na straně jedné a LIL a EPE jako kupujícími na straně druhé – provedla záměrně neoprávněné účetní snížení hodnoty převáděného obchodního podílu v JTSD z původně účetně deklarované hodnoty 3,688 mld. Kč podle mezinárodního účetního standardu IAS 28 na nově účetně vykazovanou hodnotu 0,971 mld. Kč podle mezinárodního účetního standardu IFRS 5, čímž zjevně nepravidlivě a hrubě zkreslila údaj o hodnotě prodávaného podílu, neboť kupující strana si sama tento podíl ocenila podle mezinárodního účetního standardu IFRS 3 metodou ocenění reálnou hodnotou k 30. 9. 2012 částkou 2,539 mld. Kč, a takto bezdůvodně účetně snížená hodnota byla podkladem pro sjednání a dosažení značně nižší kupní ceny předmětného podílu dle uvedené smlouvy než by odpovídalo jeho skutečné hodnotě, čímž vznikla akcionářům ČEZ škoda velkého rozsahu ve výši nejméně 2 mld. Kč, a České republice jako majoritnímu akcionáři zastoupenému Ministerstvem financí a Ministerstvem práce a sociálních věcí, v poměrné výši k jejímu podílu, nejméně ve výši 1,4 mld. Kč

a tím pachatel, popř. pachatelé mající postavení řídících zaměstnanců poškozeného a v postavení zaměstnanců dceřiných a pro ČEZ služby poskytujících společností, v úmyslu opatřit jinému značný majetkový prospěch, porušili povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek, uvedli nepravdivé, zkreslené údaje v účetních knihách, zápisech, čímž a ohrozili majetková práva jiného, a uzavřeli smlouvu na úkor jejich podniku

neboť ve věci nejde o podezření ze zločinu a není na místě věc vyřídit jinak.

O důvodnění:

- I. -

Dne 1. 2. 2013 byl policejnímu orgánu – ÚOKFK SKPV, expozitura Brno – cestou Vrchního státního zastupitelství v Praze doručeno trestní oznámení Nadačního fondu proti korupci, IČ 248 21 659, sídlem v Praze 118 00, Tržiště 366/13, (dále jen NFPK), ze dne 18. 1. 2013. Oznámovatel, zastoupeným ředitelem Petrem Soukenkou, popsal podezření ze spáchání zločinů **porušení povinnosti přisprávě cizího majetku** dle § 220 odst. 1, 2 písm. a), 3 trestního zákoníku, zločinu **zkreslování údajů o stavu hospodaření** a jmění dle § 254 odst. 1, 4 tr. zákoníku a zneužití informace a postavení v obchodním styku dle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku neznámými pachateli.

Tedy, neznámí pachatelé se měli těchto zločinů dopustit dle trestního oznámení za níže popsaných okolností.

V roce 2009 nabyla společnost **Severočeské doly a.s.** (dále jen SD), sídlem Česko, Chomutov 430 01, Boženy Němcové 5359, IČ 499 01 982, obchodní podíl ve společnosti **JTSD-Braunkohlebergbau GmbH** (pozn. polic. orgánu: dále JTSD, v textu též pod názvem *Blitz F09-Acht GmbH*, popř. jen Blitz), sídlem Německo (SRN), Zeitz D-06727, Glück-Auf-Straße 1, reg. č. HRB 9374, ve výši 50 % základního kapitálu. Druhým podílníkem ve společnosti JTSD, se stejným podílem na základním kapitálu fy JTSD, se stala současně se společností SD také společnost **Lignite Investments 1 Limited** (pozn. polic. orgánu: dále LIL, popř. *Madhubla Equities Limited*, popř. jen Madhubla), sídlem Kypr, Nicosia, Strovolos, 59-61, Akropoleos Savvides Center, 2012, reg. č. HE 237612. Spol. LIL v době nabytí podílu vystupovala pod svým tehdejším názvem **MADHUBLA EQUITIES LIMITED** (dále jen Madhubla). Jediným akcionářem společnosti SD je spol. ČEZ, a.s., (dále jen ČEZ), sídlem Česko, Praha 140 53, Duhová 2/1444, IČ 452 74 649. Spol. LIL je součástí **Energetického a průmyslového holdingu, a.s.**, IČ 283 56 250, sídlem Česko, Brno 602 00, Příkop 843/4, (dále jen EPH), což je společný podnik skupiny J&T, PPF a Daniela Křetínského; (v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě II./1-4).

Spol. JTSD, ovládaná SD a LIL, koupila 100 % obchodní podíl ve společnosti **Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH.** (dále jen Mibrag), která se zabývá těžbou hnědého uhlí a prodejem tepla; (v trestním oznámení je tato okolnost popsána v bodě II./5 – trestní oznámení dotyčné skutečnosti – „*korporátní transakce*“ – komentuje dále přílohou č. 1).

Z důvodu nabytí podílu ve spol. Mibrag firmou JTSD došlo k vytvoření Purchase Price Allocation (PPA) společnosti PricewaterhouseCoopers Česká republika, s.r.o., sídlem Praha 140 00 – Nusle, Hvězdova 1734/2c, IČ 610 63 029, (dále jen PWC). Skupina ČEZ oceňovala obchodní podíl v Mibrag dle mezinárodního účetního standardu IAS 28. Celá transakce byla financována překlenovacím úvěrem poskytnutým firmě JTSD skupinou ČEZ prostřednictvím spol. CEZ International Finance B. V., sídlem Nizozemí, Rotterdam, 3012NJ, Weena 340 IČ 24461985, (dále jen CEZIF) ve výši 255 mil. €. Dále byla transakce financována dvěma podřízenými úvěry každý ve výši 80 mil. €, které poskytly skupiny ČEZ a EPH (*Energetický a průmyslový holding, a.s., IČ 283 56 250*); (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě III./7-8, trestní oznámení dokument PPA dokládá přílohou č. 2*).

Ačkoliv skupina ČEZ měla v JTSD rovnocenný podíl, přesto nesla větší část nákladů prvotních půjček nutných k nabytí podílu ve spol. Mibrag; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě III./8; v příloze č. 3 je smlouva mezi společnostmi CEZIF a JTSD o poskytnutí překlenovacího úvěru 255 mil. €, a v příloze č. 4 je smlouva o podřízeném úvěru poskytnutém společnostmi ČEZ a EPH společnosti JTSD, každá po 80 mil. €*).

V roce 2009 byla spol. ČEZ pověřena vypracováním a realizací podnikatelského záměru výstavby elektrárny o výkonu 660 MW, která by byla zásobována hnědým uhlím z dolu fy Mibrag – tzv. projekt Profen. ČEZ projekt Profen uskutečnil a právo fy ČEZ na projekt Profen bylo oceněno částkou 40 mil. €; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě III./9-10; k tomuto se váže příloha č. 5 obsahující materiál k projednání v poradě divizních ředitelů*).

V průběhu r. 2011 přijala vláda SRN rozhodnutí o odstavení jaderných elektráren a nahrazení této kapacity z alternativních zdrojů energie. Důsledkem tohoto rozhodnutí při současné realizaci projektu Profen bylo, že spol. JTSD zhodnotila investici do fy Mibrag a v důsledku toho zhodnotili svou investici do JTSD i její majitelé, tj. společnosti SD a LIL a za nimi stojící skupiny; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě IV./11-12*).

Smlouvou ze dne 28. 7. 2011 došlo k převodu celého podílu skupiny ČEZ v JTSD na EPH. Účastníky smlouvy na straně převádějící byly společnosti SD, ČEZ a CEZIF, na straně nabývající společnosti LIL a EP Energy a.s., IČ 273 86 643 (dále jen EPE). Dle této smlouvy došlo k vyrovnaní všech pohledávek, které měla skupina ČEZ vůči Mibrag nebo JTSD a zároveň došlo k uhrazení ceny za obchodní podíl a vypořádání opce k projektu Profen; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě IV./13-14, smlouva o převodu podílu doložena přílohou č. 6 k trestnímu oznámení*).

Skupina ČEZ účtovala podíl ve společném podniku na základě IAS 28 ekvivalentní metodou. K červenci roku 2011, před převodem obchodního podílu ve firmě JTSD, měl tento podíl dle účetního záznamu fy ČEZ hodnotu 3,688 mld. Kč. V souvislosti s rozhodnutím o převodu podílu se přecenila hodnota tohoto podílu dle mezinárodního účetního standardu IFRS 5 na částku 0,971 mld. Kč. Z tohoto přecenění vznikla holdingu ČEZ ztráta ve výši 2,717 mld. Kč; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě V./15, příloha č. 7 obsahuje písemnost zachycující účetní záznam s uvedenou hodnotou podílu ČEZ v JTSD*).

K uvedenému přecenění došlo posudkem vypracovaným znalcem Deloitte Česká republika, přičemž interní evaluátoři fy ČEZ se pod toto přecenění odmítli podepsat, neboť

tato hodnota podílu se jim zdála velmi nízká; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě V./16*).

Nabyvatelem obchodního podílu v JTSD byl EPE, resp. EPH. Z přílohy EPE, resp. EPH k 3. čtvrtletí 2012 vyplývá, že při přecenění nabytého podílu v Mibragu dle mezinárodního účetního standardu IFRS 3 a při použití metody ocenění reálnou hodnotou zaúčtoval holding výnos ve výši 2,539 mld. Kč; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě V./17, příloha č. 8 obsahuje záznam EPH o přecenění [spíše však vlastním ocenění] podílu v JTSD po jeho nabytí skupinou EPH*).

Holding ČEZ je kapitálově a co do know-how velice silným a stabilním subjektem a přesto vstoupil do obchodu (*nabytí podílu v Mibrag*) společně s partnerem, což lze považovat s přihlédnutím k výše uvedeným informacím za účelový krok. I přesto, že ČEZ připravil projekt Profen a tím zhodnotil celou investici a do první investice půjčil nepoměrně větší množství peněz, rozhodl se podíl v tomto projektu prodat. Při přecenění souvisejícím s převodem podílu ve firmě JTSD na EPE (resp. EPH) realizovala skupina ČEZ ztrátu ve výši 2,717 mld. Kč a EPE zisk ve výši 2,539 mld. Kč; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě V./18*).

Může tím vznikat důvodné podezření, zda s hodnotami v posudku vypracovaném Deloitte Česká republika nebylo úcelově manipulováno s cílem dosáhnout hodnoty prodávaných aktiv ČEZ za cenu nižší než je cena reálná. Za takové protiprávní jednání by mohly být odpovědné konkrétní fyzické osoby, které se na přípravě posudku za Deloitte Česká republika podílely; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě V./19*).

Může dále vznikat důvodné podezření, zda ze strany managementu fy ČEZ a SD, tj. zejm. konkrétních fyzických osob, které byly v předmětné době členy statutárních orgánů této firem, nedošlo k porušení povinnosti při správě cizího majetku či zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění se způsobenou škodou ve výši 2,539 – 2,717 mld. Kč; (*v trestním oznámení jsou tyto okolnosti popsány v bodě V./20*).

- II. -

Po prvním prostudování podkladů trestního oznámení policejní orgán zahájil dne 11. 3. 2013 dle ustanovení § 158 odst. 3 tr. řádu trestní řízení pro podezření ze spáchání trestních činů porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. a), 3 trestního zákoníku, zločinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1, 4 tr. zákoníku, kterých se měla dopustit dosud neustanovená osoba, popř. osoby, z okruhu řídících zaměstnanců společnosti ČEZ, a.s., v součinnosti s osobami působícími v jejích dceřiných nebo služby poskytujících společnostech.

Při prostudování trestního oznámení se policejní orgán seznámil s jeho přílohami a jejich začleněním do struktury tr. oznámení viz výše a předběžně posoudil jejich význam pro danou věc takto.

Příloha č. 1 (*ad II./2-5*) má popisovat korporátní transakce vedoucí k nabytí 100% podílu JTSD v Mibragu. Jedná se o dokument nazvaný „Project Bach – tax steps plan“ (*Projekt Bach – plán daňových kroků*) vypracovaný firmou PWC jako návrh pro diskusi ČEZ se dle společností Weil, Gotschal & Manges LLP (*dále jen WGM*). Návrh je datován k 18. 5. 2009.

Z datace i obsahu dokumentu plyne, že se jedná o diskusní materiál pro jednání fy ČEZ se svým právním poradcem pro akvizici fy Mibrag, kterým byla právní firma WGM. Účelem návrhu je optimalizovat akviziční strukturu již realizovaného nákupu fy Mibrag, k němuž došlo smlouvou již dne 25. 2. 2009, a optimalizovat financování akvizice z hlediska daňového. Dokument se tak nezabývá samotnými důvody akvizice a její hodnoty.

Příloha č. 2 (*ad III./7*) – jedná se o dokument Purchase Price Allocation (PPA), jež byl vytvořen z důvodu nabytí podílu ČEZ ve spol. Mibrag společností JTSD. Přesněji však, PPA byl vytvořen následně po uskutečnění transakce. Závěrečná zpráva PPA je z data 3. 12. 2009 a zabývá se účetním oceněním fy Mibrag ke dni 30. 6. 2009, to jest k datu vypořádání transakce. PPA se tedy rovněž nezabývá důvody akvizice a průběhem cenového vyjednávání mezi stranami transakce. PPA byl zaměřen na účetní ocenění získaného aktiva pro účely zaúčtování tohoto ocenění do účetnictví skupiny ČEZ.

Přílohu č. 3 (*ad III./8*) tvoří dokument „Bridge loan agreement“, tj. smlouva o překlenovacím úvěru ve výši (*do maximální výše*) 255 mil. €. Tato smlouva byla uzavřena mezi CEZIF jako věřitelem (*lender, půjčovatelem*) a JTSD jako dlužníkem (*borrower, půjčujícím sej*) 5. 6. 2009.

Přílohu č. 5 (*ad III./9-10*) tvoří „Materiál k projednání v poradě divizních ředitelů / DDC“ (*porada divizních ředitelů – zkr. DDC*). Je to záznam o průběhu porady ředitelů divizí fy ČEZ dne 5. 11. 2009. Tématem jednání bylo zahájení podnikatelského záměru na výstavbu 660 MW Lignite (*čímž je miněna hnědouhelná elektrárna daného výkonu*) v lokalitě Profen u dolů Mibrag.

Příloha č. 6 (*ad IV./13-14*) v elektronické podobě obsahuje dokument „Sale and Purchase Agreement“, notářský zápis o uzavření smlouvy o prodeji a koupi 50 % podílu v JTSD mezi ČEZ, SD a CEZIF na straně prodávajících a LIL a EPE na straně kupujících.

Přílohu č. 7 (*ad V./15*) tvoří tabulka označená „Přehled způsobu vykázání investice do Mibragu (JTSD) jako aktivum držené k prodeji“. Z dokumentu samotného není patrné, kdo a k jakému účelu jej vytvořil.

Příloha č. 8 (*ad V./17*) je zřejmě rovněž vyjmuta z obsáhléjšího dokumentu. Použitá pasáž je označena „Notes to the condensed consolidated interim financial statement of EP Energy, a.s. for the nine-month period ended 30 September 2012“, tj. Poznámky k shrnutému konsolidovanému zatímnímu finančnímu výkazu fy EP Energy, a.s. za devítiměsíční období končící 30. 9. 2012.

K prověření podezření vznesených trestním oznámením policejní orgán provedl potřebné šetření v několika směrech spočívajících v zajištění výpovědí osob podílejících se na shora popisovaných operacích, v zadání vypracování znaleckého posudku znaleckému ústavu k co nejobektivnějšímu zjištění prodejných cen podílu skupiny ČEZ v JTSD, a v analýze podkladů vyžádaných u ČEZ, a.s., EPH, Deloitte Advisory, PWC.

- III. -

Shrnutí závěrů znaleckého posudku č. ÚOM VŠB-TUO – 191/10/2014 vypracovaného Ústavem oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava (ÚOM VŠB-TU, popř. jen ÚOM):

6. strana Usnesení o odložení podle §159a odst. 1 tr. ř. – OKFK-542-372/TČ-2013-252402

Policejním orgánem byly znalci položeny níže uvedené otázky, k nimž byly získány příslušné odpovědi.

1. *Byla prodejná cena 50 % obchodního podílu společnosti JTSD-Braunkohlebergbau GmbH (dále jen JTSD), sídlem Německo, Zeitz D-06727, reg. č. HRB 9374, drženého společností Severočeské doly a.s. (dále jen SD), sídlem Česko, Chomutov 430 01, IČ 499 01 982, stanovena prodávajícím pro potřeby smlouvy ze dne 28. 7. 2011 postupem způsobilým správně určit tržní hodnotu tohoto podílu?*

Pro ocenění podílu 50 % obchodného podílu na společnost JTSD použil DA majetkovou metodu – dochází k přecenění jednotlivých položek aktiv a pasiv. Pro ocenění finanční investice JTSD (*vlastního majetkového podílu*) ve společnosti Mibrag byla použita výnosová metoda.

ÚOM shledává volbu oceňovacích metod společností DA za plně opodstatněnou.

Společnost JTSD je společností holdingového typu a její hodnota je dána majetkem, nikoli volnými peněžními toky. Naproti tomu společnost Mibrag jako výrobní společnost byla oceněna výnosovou metodou diskontovaných peněžních toků, kde je hodnota dána volnými peněžními toky.

2. *Bylo odpovídající a nezbytné použití mezinárodního účetního standardu IAS 28 nabyvatelem – společností ČEZ, a.s. – pro účetní stanovení ceny 50 % obchodního podílu společnosti JTSD drženého společností SD po nabytí tohoto podílu v r. 2009?*

ÚOM potvrzuje, že použití mezinárodního účetního standardu IAS 28 k zaúčtování nabytí podílu u JTSD bylo odpovídající a opodstatněné.

Uvedený standard slouží k vyjádření hodnoty podílu mateřské společnosti (*ČEZ*) v konsolidované účetní jednotce (*JTSD*) s podstatným (*tj. podíl na hlasovacích právech od 20% do 50%*), nikoliv však rozhodujícím vlivem.

IAS 28 neurčuje, ani jiným způsobem nestanoví a neovlivňuje, vlastní nákupní nebo prodejná cenu při nákupu nebo prodeji podílu ve společnosti s podstatným vlivem.

IAS 28 požaduje, aby při sestavení konsolidované účetní závěrky mateřské společnosti se majetek, závazky a vlastní kapitál konsolidované účetní jednotky, v níž má mateřská společnost podstatný vliv, byl zveřejněn v konsolidované účetní závěrce jako podíl na vlastním kapitálu konsolidované účetní jednotky vypočtený jako součin vlastního kapitálu konsolidované účetní jednotky a podílu na hlasovacích právech mateřské společnosti v této konsolidované účetní jednotce.

Rozdíl mezi skutečnou pořizovací cenou podílu a vypočteným podílem na vlastním kapitálu k datu pořízení podílu představuje kladný nebo záporný goodwill.

3. *Bylo odpovídající a nezbytné použití mezinárodního účetního standardu IFRS 5 prodávajícím – společností ČEZ, a.s. – pro účetní stanovení ceny 50 % obchodního podílu společnosti JTSD drženého společností SD před prodejem tohoto podílu v r. 2011?*

Smyslem mezinárodního účetního standardu IFRS 5 je stanovení způsobu, jakým budou uživatelé konsolidované účetní závěrky informováni o tom, že konsolidující účetní jednotka (ČEZ, a.s.) zamýšlí prodat určená aktiva (*zde podíl v JTSD*).

Standard neurčuje ani jiným způsobem nestanoví a neovlivňuje vlastní cenu prodejní transakce při prodeji aktiv držených k prodeji ve smyslu IFRS 5.

Samotná cena prodeje se obvykle v obdobných případech stanoví na základě samostatného procesu – tzv. „due diligence“. Dle poznatku policejního orgánu v tomto případu due diligence neproběhlo vzhledem ke znalosti prodávajícího i kupujícího faktického i právního stavu prodávaného aktiva.

Dle IFRS 5 účetní jednotka v účetní závěrce ocení aktiva držená k prodeji v nižším ocenění, které vyplýne ze dvou možných:

buď

– Účetní hodnotou (*účetní zůstatkovou cenou*),

anebo

– Hodnotou „fair value“, čili tržní cenou sníženou o náklady prodeje. Hodnotu „fair value“ se rozumí tržní cena transakce, na níž se zúčastněny strany dohodly a dle své svobodné vůle se rozhodly za dohodnutou cenu předmět prodeje prodat a zaplatit.

Policejní orgán zde připomíná vysvětlení Oldřicha Lišky, který uvádí, že aktivum JTSD/Mibrág bylo v účetnictví ČEZ přeceněno na reálnou hodnotu odvozenou přímo z kupní smlouvy (*co do výše i způsobu zjištění*), což je jiný způsob, jak lze dojít k ocenění majetku reálnou hodnotou.

Z tohoto důvodu je v konsolidované rozvaze skupiny ČEZ reprezentované společností ČEZ, a.s., vykázán majetek určený k prodeji jako „aktiva držená k prodeji“. ČEZ, a.s., tuto povinnost splnila a zveřejnila v konsolidované účetní závěrce za rok 2011.

ČEZ k tomuto ve VZ podává komentář:

Aktiva a vyřazované skupiny aktiv klasifikované jako držené k prodeji jsou oceňovány hodnotou, která je nižší z účetní hodnoty a reálné hodnoty snížené o prodejní náklady. Aktiva a skupiny aktiv jsou klasifikovány jako držené k prodeji, pokud dojde k realizaci jejich účetní hodnoty formou prodeje a ne jejich užíváním. Tato podmínka je považována za splněnou pouze v případě, že prodej je vysoce pravděpodobný a aktivum nebo skupina aktiv jsou připraveny k okamžitému prodeji v jejich současném stavu.

Skupina ČEZ v této souvislosti zaúčtovala snížení hodnoty aktiva JTSD/Mibrág, klasifikovaného jako držené k prodeji, ve výši 2,652 mld. Kč, která představuje rozdíl mezi původní účetní hodnotou a prodejní cenou. Rozdíl je vykázán ve výkazu zisku a ztráty v řádku Zisk/ztráta z cenných papírů v ekvivalenci.

Policejní orgán dodává, že v době zveřejnění konsolidované účetní závěrky za rok 2011 prodej aktiva již proběhl, takže dotyčný údaj byl pro uživatele závěrky v dané době již historickým údajem, i kdyby prodej aktiva nebyl svázán s předkupním právem druhého společníka spol. JTSD.

Znalec v souvislosti s odpovědí této a předchozí otázky dospěl k závěru, že společnosti ČEZ, a.s. a Severočeské doly, a.s. vedou účetnictví podle Mezinárodních účetních standardů v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Pro ocenění účasti ve společnosti s podstatným vlivem použily v konsolidovaných účetních závěrkách účetní metody určené Mezinárodními účetními standardy, které byly ověřeny auditorem bez výhrad.

4. *Došlo-li před uzavřením kupní smlouvy ze dne 28. 7. 2011 k chybnému stanovení prodejní ceny 50 % obchodního podílu společnosti JTSD, drženého společností SD, prodávajícím v jeho neprospěch, vyčíslte v peněžním vyjádření tento rozdíl.*

ÚOM nenalezl v postupu skupiny ČEZ chybné stanovení prodejní ceny

5. *Jaká byla tržní hodnota 50 % obchodního podílu společnosti JTSD-Braunkohlebergbau GmbH, reg. č. HRB 9374, drženého společnosti Severočeské doly a.s., IČ 499 01 982, k datu prodeje tohoto podílu smlouvou uzavřenou dne 28. 7. 2011 mezi ČEZ, a.s., SD a CEZ Internationale Finance B. V. na straně prodávajících a Lignite Investments 1 Limited (dále jen LIL), sídlem Kypr, Nicosia, reg. č. HE 237612, a EP Energy, a.s. (dále jen EPE), sídlem Česko, Brno 602 00, IČ 292 59 428 na straně kupujících?*

Základní informace, resp. hlediska a omezeními, mající dopad na stanovení hodnoty, byly:

- Finanční plán (*Mibrag_Financial_Model_version_141*) pro ocenění společnosti Mibrag byl předán zadavatelem, tedy společnosti ČEZ.
- Volné peněžní toky jsou projektovány od 31. 5. 2011 do roku 2050, kdy je předpokládáno ukončení rekultivací (oproti tomu předchozí ocenění PWC pracovalo s cash-flow pro období 2009 – 2065).
- Finanční model je zpracován v hodnotách obsahující inflační navýšení. Znalič byl předán také finanční plán v tištěné podobě a na CD, kde je uvedena poznámka o tom, že jde o hodnoty bez indexace podle smluv.

Hodnota (*ocenění*) JTSD je odvozena z hodnoty spol. Mibrag GmbH

Základem hodnoty 50 % obchodního podílu spol. JTSD je tržní hodnota stanovená ke dni 31. 5. 2011.

Vlastní stanovení hodnoty 50 % obchodního podílu společnosti JTSD je provedeno na základě předaného finančního plánu *Mibrag_Financial_Model_version_141*.

Nejprve byla stanovena hodnota spol. Mibrag, která byla promítnuta do hodnoty majetku JTSD. Následně byla stanovena hodnota 50 % obchodního podílu JTSD jako alikvotní podíl na hodnotě celé společnosti JTSD.

ÚOM použil k ocenění spol. Mibrag metody:

- Výnosová metoda diskontovaných volných peněžních toků.

- Metody relativního oceňování

ÚOM využil pro ocenění spol. Mibrag finanční plán Mibrag_Financial_Model_version_141, který je sestaven ve stálých cenách. Dále dokument označený Appendix 5.2.1, který definuje, jak se vyvíjí odbytové ceny Mibragu v závislosti na změně cen vstupů. Algoritmy ukazují, že Mibrag nemá možnost plně promítnout růst cen vstupů do svých výstupních cen. To má vliv na tvorbu zisku a tedy i hodnotu společnosti. Z tohoto důvodu byl finanční plán převeden do běžných cen pomocí představ o změnách cen vstupů. Hodnoty plánu uváděné ve stálých cenách byly převedeny na běžné ceny pomocí indexů, které modelují předpokládanou změnu cen.

Hodnota 100% podílu spol. Mibrag ke dni ocenění 31. 5. 2011 byla odhadnuta na částku: **340,153 mil. €** (*od součtu hodnota kumulovaných diskontovaných volných peněžních toků [298,311 mil. €] neprovozních aktiv [250,172 mil. €] odečteny úročené cizí zdroje [208,330 mil. €]*).

Tato hodnota je citlivá především na dosaženou marži. Z finančního plánu vyplývá, že pokles marže v plánu Mibrag nastává především v důsledku uzavírání vlastních elektráren a nutnosti nákupu elektřiny od externích dodavatelů, dále vlivem konstrukce cen dodávaného uhlí k cenám vstupů, kdy kalkulace nedovoluje plné promítnutí růstu cen vstupů do cen výstupů. Tato hodnota, jak je určena na základě finančního plánu, respektuje předpokládané výsledky hospodaření za trvání předložených smluvních vztahů, když k datu ocenění nebyly předloženy podklady, které by umožňovaly opodstatněný odhad změn těchto trendů do budoucnosti.

Výpočet vnitřní míry výnosnosti vede k hodnotě míry výnosnosti 8,6 %. Přitom vážené průměrné náklady kapitálu WACC se pohybují od 8,1 % do 9,7 %.

Dle metod relativního oceňování (tj. porovnávací metody) – z váženého průměru průměrů tří skupin ukazatelů (*ukazatel zisku, majetku, tržeb*) při shodných vahách – byla hodnota spol. Mibrag stanovena odchylně oproti hodnotě získané výnosovou metodou, a to ve výši **452,575 mil. €**. Porovnávací hodnota zde má především kontrolní účel a v případě spol. Mibrag ukazuje poměrně široký rozptyl hodnot ocenění. Proto byla výsledná hodnota stanovena metodou výnosovou.

Pro stanovení tržní hodnoty 50 % obchodního podílu společnosti JTSD (*již ve smyslu podílu společníka v JTSD*) bylo využito ocenění společnosti majetkovou metodou. Spol. JTSD (*majetkem i činností*) se omezuje na držení 100% podílu ve shora oceňované spol. MIBRAG. Majetek JTSD je tvořen převážně podílem na spol. Mibrag.

Ocenění je provedeno majetkovou metodou, jednotlivé složky majetku a závazků jsou přeceněny. Základem pro přecenění je poskytnutá rozvaha k datu 31. 5. 2011.

Dlouhodobým finančním majetkem JTSD je 100% podíl na společnosti Mibrag, jehož hodnota byla stanovena výnosovou metodou volných peněžních toků – viz výše – ve výši **340,153 mil. €**.

Oběžnými aktivy JTSD jsou položky pohledávek za společnostmi pod podstatným vlivem, jiných pohledávek, peněz na účtech v bankách. Rozhodující položkou jsou

pohledávky za společnostmi pod podstatným vlivem – jde o pohledávku za spol. Mibrag z titulu výplaty dividend. Tato položka, jakož i ostatní části oběžných aktiv byly přeceněny v účetních hodnotách.

Složky pasiv byly přeceněny účetními hodnotami. Jde o složky: rezervy, závazky a odložená daň. Rezervy byly tvořeny daňovými rezervami, rezervami na obratovou daň, rezervou na daň z příjmu a ostatními daňovými rezervami. Závazky byly tvořeny úvěry – jde o úvěry vůči vlastníkovi, závazky z obchodních vztahů, závazky za společnostmi s podstatným vlivem, kde jde o půjčku od spol. Mibrag, která by měla být umořována převodem generovaných finančních prostředků společnosti Mibrag na spol. JTSD. Odložená daň je oceněna na hodnotu 0,- €.

Tržní hodnota 50 % obchodního podílu drženého SD ve spol. JTSD k datu prodeje tohoto podílu smlouvou uzavřenou dne 28. 7. 2011 je příbraným znalcem – ÚOM EKF VŠB-TU Ostrava – určena částkou **13.314.000,- €**.

V souvislosti s dost výraznou odchylkou mezi oceněním podílu SD v JTSD znalcem DA a ÚOM při užití stejné oceňovací metody i (v zásadě) stejných podkladů byl ÚOM dotázán, jak dochází k tak výraznému rozdílu v ocenění vlastního kapitálu spol. JTSD v ocenění provedeném DA, kde činí 39,923 mil. € při hodnotě dlouhodobého finančního majetku ve výši 352,8 mil. €, což je vcelku procentně nevýrazný rozdíl (3,6%) oproti ohodnocení téhož ÚOM ve výši 340,153 mil. €, a přesto ocenění ÚOM vlastního kapitálu spol. JTSD je ve výši pouhých 26,628 mil. €, což procentně značnou odchylkou (33%) od hodnocení DA, přičemž v dalších posuzovaných parametrech se hodnocení ÚOM a DA (témař) neliší. Vzhledem k tomu, že konečná kupní cena obchodního podílu byla sjednána stranami ve výši 24,4 mil. €, tedy výše než polovina oceněného vlastního kapitálu, jeví se tento rozdíl ještě výrazněji (45%). Jako vysvětlivku učinil znalec poznamenání, že díky vysokému zadlužení spol. JTSD se i relativně malá změna v hodnotě Mibraru projeví jako relativně velká změna v hodnotě JTSD, tedy i podílu JTSD. Přitom je nutno uvažovat, že rozdíly v ocenění se pohybují celkem běžně v odchylce +/- 10% (zde odchylka oceňované položky činila „pouze“ 3,6%).

Policejní orgán, již nad rámec znalcem v posudku učiněného závěru, pro širší představu dosadil do postupu výpočtu hodnoty podílu JTSD hodnotu dlouhodobého majetku JTSD stanovenou podle metod relativního oceňování (tj. 452,575 mil. € místo 340,153 mil. € určených dle výnosové metody) při zachování všech ostatních údajů dle rozvahy JTSD. Při změně tohoto parametru by bylo možno tržní hodnotu 50 % obchodního podílu SD ve spol. JTSD k datu prodeje tohoto podílu smlouvou uzavřenou dne 28. 7. 2011 stanovit částkou 61.664.000,- €. Ovšem je nutno i nadále mít na paměti, že ocenění výnosovou metodou bylo znalcem ÚOM shledáno za naprosto opodstatněné a způsobilé dojít správným závěrům (viz odpověď na otázku č. 1). Dle posudku DA 44-2011, který metodicky postupoval srovnateLNĚ se znalcem příbraným policejním orgánem, osciluje hodnota polovičního podílu ve spol. JTSD od 9 do 30 mil. €. Uvedený exkurs může příkladmo ilustrovat základ, o který se opíraly, popř. dosud opírají úsudky více či méně informovaných pozorovatelů majících pochybnosti nejen o správnosti divestice jako takové, ale i o její dosažené ceně.

K dispozici pro tvorbu ocenění byla data platná k 31. 5. 2011. ÚOM nepředpokládá, ani mu nebyly předloženy dokumenty, které by ukazovaly, že v mezidobí od 31. 5. 2011 do

28. 7. 2011 došlo k změně předpokladů, které by vedly k významné změně určené hodnoty.

ÚOM provedl také srovnání finančních plánů, jež byly podkladem pro znalecký posudek DA 44-2011 a pro posudek PWC z 19. 3. 2010 (*Valuation of Mibrag*). Při rekonstrukci jejich výpočtů provedené znalcem ÚOM nedochází k naprosté shodě s hodnotami uvedenými v těchto posudcích. Rozdíl může být způsoben např. zaokrouhlováním, částečnými finančními plány v uvedených znaleckých posudcích, nicméně jde o rozdíl v hodnotách nezanedbatelný a je tak možné specifikovat důvody rozdílných výsledků ocenění

DA užil finanční plán označený *Mibrag_Financial_Model_version_141* v hodnotách obsahující inflační navýšení. Předložený finanční plán v tištěné podobě a na CD, který byl znalcům DA předán objednatelem jejich posudku, je bez provedené indexace (*jak obsahuje tištěná podoba poznámku, jde o plán „v reálných číslech“*), hodnoty se tedy liší.

Ocenění Mibraru provedl PWC podle *Financial Plan Mibrag 139* a je provedeno ve stálých cenách, nebyla u něj provedena indexace.

Ocenění DA a PWC se tedy liší z následujících důvodů:

- Pro ocenění byly použity rozdílné plány.
- Ocenění bylo prováděno k jiným datům ocenění.
- Ocenění odlišně přistupovala k indexaci, tedy uvažování rozdílných růstů cen jednotlivých vstupů a výstupů.
- Odlišně stanovená diskontní míra.

6. *Jaký měla vliv na tržní hodnotu 50 % obchodního podílu společnosti JTSD drženého společností SD – v peněžním vyjádření – okolnost, že nabyvatel tohoto podílu současně získával celý obchodní podíl ve společnosti Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH., reg. č. HRB 207574 sídlem Německo, D-06711 Zeitz.*

Tento vliv nebyl shledán, ani oceněn. Metodologicky tedy nedošlo k žádnému snížení při stanovení hodnoty 50 % obchodního podílu společnosti JTSD ve vztahu k hodnotě 100 % obchodního podílu společnosti JTSD. Stanovená hodnota 100%, resp. 50 % obchodního podílu ve spol. JTSD neobsahuje případný dopad synergických efektů, což je ostatně v souladu se stanovením tržní hodnoty.

- IV. -

K výsledkům výpovědí osob lze níže shrnout.

- Informace od oznamovatele. Z doplňující výpovědi **Petra Soukenky**, vyplynulo, že oznamovatel shromažďoval postupně z různých zdrojů informace ke spol. ČEZ a její skupině. Získané poznatky vedly oznamovatele k názoru, že existuje cílený trend postupně oslabit význam státem ovládané skupiny ČEZ v sektoru výroby a distribuce energií ve prospěch ryze soukromých podnikatelských subjektů, konkrétně ve prospěch EPH, v němž mají své obchodní, podnikatelské a majetkové zájmy a plány lidé z okruhu PPF a J&T. Mohlo by tak jít o zájmy Daniela Křetínského a Petra Kellnera. Oznamovatel rovněž obdržel z anonymního

zdroje ze skupiny ČEZ většinu písemných podkladů – přílohy č. 1-4, 6-8, jež se staly součástí trestního oznámení. Dále NFPK čerpal z analýz veřejně dostupných informací o obchodech a podnikatelských krocích skupiny ČEZ, jež rovněž nasvědčují podezření na nevýhodnost prodeje podílu ČEZ v JTSD. Oznamovatel neprováděl žádné ekonomické ani právní analýzy, ani neověřoval správnost ohodnocení podílu nabývaného JTSD v Mibragu. Oznamovatel také neověřoval správnost užití účetních standardů IAS 28, IFRS 3, IFRS 5 firmou ČEZ. Tuto otázku konzultovali s externím ekonomem, který s výhradou nedostatečného stavu znalosti dalších okolností, uvedl, že nelze bez dalších informací hodnotit postup ČEZ jako správný či nikoliv, že však popsaná situace vzbuzuje pochybnosti. Posudek fy Deloitte oznamovatel při přípravě trestního oznámení k dispozici neměl, avšak dle zdroje z fy ČEZ, od nějž vědí o jeho existenci, bylo jeho účelem krýt odpovědné osoby fy ČEZ, které prosadily přecenění podílu fy ČEZ v JTSD před jeho prodejem. Oznamovatelův zdroj nevěděl, zda byl posudek zadán až v návaznosti na odmítavé stanovisko evaluátorů vnitřního auditu ČEZ k přecenění podílu, nebo byl již od počátku zamýšlenou součástí procesu prodeje. Oznamovatel uvedl, že většinu podkladů obdrželi v anglickém jazyce, tyto nepřekládali a bylo zřejmé, že na jejich obsah usuzovali pouze z toho, jak jim jejich zdroj tyto podklady komentoval. Zdroj také nepodal bližší informace k projektu Profen a oznamovatel si žádné informace k tomuto neopatřoval. Oznamovatel nezná povahu ani původce přílohy č. 7. Oznamovatel nemá odbornější vhled do podkladů, které mu byly poskytnuty (*přílohy č. 7 a č. 8*) a nedokáže je komentovat nad rámec jejich stručného popisu, který již podal v trestním oznámení. Domnívá se však, dle pohledu finančních analytiků a znalců oboru na vývojový trend, že je předpoklad, že právě v brzké době – tj. průběh roku 2013 – porostou ceny uhlí a to až násobně oproti současné úrovni a prodávat tedy v této chvíli uhelné doly je značně pochybné a neprozírává. Také se domnívá, že firma ČEZ mohla firmu Mibrag kupit zcela sama, aniž by musela se pro tuto investici sdružovat s dalšími podnikatelskými subjekty a sdružení, které zvolila, nemělo žádné reálné ekonomické opodstatnění.

- K věci byli dále vyslechnuti současní i bývalí zaměstnanci ČEZ, a.s., u nichž byl předpoklad relevantního popisu dotazovaných událostí a okolností akvizice Mibragu.

Z jejich výpovědí plyne v zásadě tento popis událostí: ČEZ dlouhodobě sledoval cíl své podnikatelské expanze ve střední a východní Evropě

Martin Roman (*generální ředitel ČEZ, a.s. 2004 – 15. 9. 2011, předseda představenstva 19. 2. 2004 – 15. 9. 2011*) uvedl: K investicím/divesticím obecně – do procesu byl zapojen útvar fúzí a akvizic (*dále jen M&A*), u divestic také útvar, kam daná společnost spadala. Tj. u Mibraru jako zahraniční akvizice to byla Divize International. K procesu se vyjadřoval právní útvar a vnitřní audit a divize financí. Roman jako GŘ spol. ČEZ, a.s. do toho procesu vstupoval v okamžiku, kdy návrh akvizice (*popř. divestice*) prošel tímto interním kolečkem, a byly k němu přiloženy případné externí právní a jiné odborné posudky a s doporučením všech účastníků byl předložen do DDC, příp. do představenstva, které kolektivně rozhodlo. Který orgán přesně podmínky akviziční smlouvy schválil, si nezpomíná. V této, ani v žádné jiné, věci sám osobně vyjednávání nevedl.

ČEZ měl v ČR dominantní postavení na trhu s elektrickou energií a měl zde proto jen velmi omezené možnosti dalšího růstu – prakticky pouze v oblasti teplárenství, případně v jiné, plně regulované oblasti. Byla hledána možnost pro růst mimo ČR. Evropská komise v r.

2005 nebo 2006, prohlásila, že nové uhelné zdroje, které budou spuštěny do provozu do konce roku 2012, dostanou povolenky CO₂ zdarma. Elektrárny s nadkritickými parametry splňovaly po technické stránce podmínky pro získání této výhody. Tato skutečnost zásadním způsobem zvýhodňovala tyto zdroje a i proto se jen na území Německa začalo v této době mnoho takových zdrojů připravovat a stavět. Mibrag měl připravený takový projekt na výstavbu nadkritické uhelné elektrárny Profen. To bylo pro ČEZ mimořádně zajímavé, i proto, že elektrárna by stála „na patě“ dolu, jako zdroje svého paliva.

Roman si nevpomíná, v jaké úrovni připravenosti byl projekt Profen.

Okolnosti získání práv k projektu Profen společností ČEZ, a.s. v detailu nezná. Strategicky však bylo získání Profenu a výroba elektřiny v rámci akvizice Mibragu prioritou, nikoli samotná těžba uhlí. Nevpomíná si, že by se skupina ČEZ někdy ucházela o těžbu uhlí neprovázanou s možností výroby elektřiny.

Na podrobnosti a dokumentaci společné nabídky ČEZ a J&T si nevpomíná. Obecně, má pocit, že tendr na Mibrag vyhrála J&T a poté nabídla ČEZ možnost podat společnou nabídku, čehož ČEZ využil. Více si nevpomíná, kromě toho, že podmínkou ČEZ k přijetí jejich nabídky byla realizace projektu Profen výlučně společností ČEZ.

Ke strategickému plánování uvádí, že toto začíná obecně na útvaru strategie (*ÚSt*), který dává první návrh do výboru pro strategii. Následně jej projednává DDC, potom představenstvo, posléze výbor pro strategii dozorčí rady, pak celá dozorčí rada a strategii jako takovou schvaluje akcionáři na valné hromadě. Strategické vize, popř. plány jsou také zveřejňovány ve výročních zprávách ČEZ. Tyto vize vytyčují dlouhodobé směry v řádu i desítek let, ovšem jejich neměnnost nelze zaručovat.

K divestici uvedl: Situace na trhu se zásadně změnila po havárii jaderné elektrárny Fukušima na počátku roku 2011. Došlo k zásadnímu upřednostnění obnovitelných zdrojů energie (*OZE, ztráta politické podpory výstavby uhelných zdrojů*) a následný kolaps ceny elektrické energie, které udělaly případnou výstavbu elektrárny Profen nerentabilní. To byla zásadní změna pro přehodnocení přístupu ČEZ k držení podílu ve spol. Mibrag, tedy poté, co nebylo možno realizovat výstavbu elektrárny jako prioritního cíle této akvizice. Obecně v ČEZ tehdy nepovažovali uhelnou energetiku v Německu za perspektivní. Při divestici proběhl obdobný proces jako při akvizici, ale v opačném směru. Součástí ÚSt byl útvar business developmentu, který se tímto procesem zabýval ve své odborné kompetenci. Osobně se na jednání o divestici nepodílel a k podrobnostem o vyjednání prodejní ceny se nemůže vyjadřovat. Představa ČEZ o ceně podílu v JTSD vycházela z valuace prováděnou většinou ÚSt ve spolupráci s externími poradci. Podrobnosti nezná. Neví, že by byly výhrady k závěrům posudku 44-2011.

Pokud si vzpomíná, tak divestice Mibragu nebyla právně podmíněna akvizicí Energotransu, nicméně Energotrans byl aktivum, které mělo pro ČEZ velké synergické efekty (*především s elektrárnou v Mělníce*) a ČEZ měl pro to o něj dlouhodobě velký zájem, také proto, že to byla jedna z velmi mála příležitostí pro růst v ČR (*tím, že se jednalo o teplárenství, tak zde nebyl problém s dominantní pozicí*). Obecně si myslí, že by EPH neprodalo Energotrans, pokud by za to nezískalo jiné aktivum.

Daniel Beneš (*v letech 2008 – 2011 výkonným ředitelem, 1. místopředsedou představenstva fy ČEZ, a.s. od 16. 12. 2009, generálním ředitelem ČEZ, a.s., od 15. 9. 2011 předsedou představenstva*): Zabýval se především vnitřním chodem fy ČEZ, a.s. Provádění akvizic bylo především v gesci M&A a do jejich procesu vstupovaly svými odbornými stanovisky další útvary, např. útvar finanční, účetní, právní. Dále byli přibíráni odborní poradci, externí auditoři a externí právní poradci. Jejich výsledný návrh býval předložen orgánům společnosti ČEZ, a.s. Tehdy se s takovou transakcí jako člen představenstva rovněž seznámoval. Nevzpomíná si, kdo zadal M&A přípravu akvizice spol. Mibrag. Jednání o akvizici se účastnil pouze v souvislosti s jejím projednáváním v orgánech ČEZ, a.s. – představenstvo a dozorčí rada (DR). Vlastní vyjednávání akvizice vedly jiné osoby, představenstvo ani DR do toho exekutivně nezasahovaly a zabývaly se až konkrétními návrhy. Na podrobnosti akvizičního procesu si nepamatuje.

Záměrem akvizice byl vstup na německý trh, a také postavení uhelné elektrárny Profen. Hlavním důvodem byla výstavba elektrárny. Otázka, zda by byla akvizice Mibragu provedena i bez vyhlídky na možnost elektrárny, zůstala nezodpovězena.

K projektu Profen neuvádí žádných podrobností. Právo na exkluzivní využití práva realizovat Profen bylo odkoupeno cca za 40 mil. € zřejmě od společného podniku, který měl ČEZ se skupinou J&T, tj. od fy JTSD. Beneš si nevybavuje, zde byla splněna podmínka vrácení odměny skupinou J&T za exkluzivitu práva realizovat projekt Profen včetně úroku 7%, jak je uvedeno v zápisu z 99. řádného zasedání DR ČEZ, a.s. dne 25. 6. 2009.

Financování akvizice bylo řešeno překlenovacími úvěry, které se potom přefinancovaly bankovními úvěry. Podrobnosti k těmto úvěrům si Beneš již nevzpomíná. Důvody podání společné nabídky si Beneš nevybavuje.

Strategické záměry se řešily obecně na úrovni představenstva a poradách generálního ředitele, což jsou tzv. DDC (*porada ředitelů divizí*), a pak také na strategických poradách konaných jednou za tři měsíce, které řeší obecná strategická téma a možnosti. Odtud mohly vyplynout konkrétní úkoly, pro příslušné útvary ČEZ. To nevylučovalo možnost, že i věci neprojednané se mohly stát předmětem nějakého záměru. Dále existuje Výbor DR pro strategické plánování, který není výkonným, ale doplňkovým orgánem DR, tvořený některými jejími členy, který dává doporučení DR k některým projednávaným bodům. Závěry Výboru mají povahu stanoviska, které DR může uplatnit ve svém rozhodování.

Pro divestici Beneš vidí hlavní důvod ve změně situace na německém energetickém trhu. Stalo se zřejmým, že se Německo posune hlavně k podpoře obnovitelných zdrojů a plynových elektráren, zejm. po odstavení jaderných elektráren po fukušimské havárii. Současně poklesla obecná podpora pro výstavbu a provozování hnědouhelných elektráren. To mělo dopad na tržní podmínky energetiky a posouzení návratnosti nákladů, které by byly investovány do stavby elektrárny Profen. Beneš se nedomnívá, že by divestice fy ČEZ v JTSD byla právně provázána s akvizicí fy Energotrans, a.s.

V rámci své výpovědi Beneš předložil přehled „Rekapitulace: Prodejná cena 130m € = 24,5m € equity + 41m € Profen + 64,5 úvěry“ poskytující na předmětnou transakci různé pohledy – kapitálový, cash-flow, a uvádí reálnou tržní hodnotu na základě rozvahy, ocenění budoucími toky, a mediální zprávy o rozhodnutí SRN ukončit provoz JE, podporovat OZE a

zemní plyn, přičemž všechny údaje mají potvrzovat správnost a výhodnost postupu skupiny ČEZ při divestici.

Tomáš Petráň (*ČEZ, od r. 2006 specialista M&A, podřízen Bohdanu Malaniukovi, a jeho nadřízenému Vladimíru Schmalzovi*) uvedl: Jako specialista M&A sledoval akviziční příležitosti na německém trhu, zejm. proto, že z tamních tří hnědouhelných pánví jen jediná neměla vlastníka z oboru energetiky, což byla středoněmecká pánev spol. Mibrag. Proto se ČEZ několikrát pokusil kontaktovat vlastníky Mibragu ve věci prodeje a byl dvakrát odmítnut, resp. byla navrhována neúměrně vysoká cena. Bylo to v letech 2006 – 2007, kdy vlastníci buď odmítli prodej zcela a v druhém případě nasadili cenu k jednání ve výši asi 1 mld. €.

V polovině r. 2008 ČEZ oslovoila investiční banka Merrill Lynch, která se spojila s Bank of America, s mandátem od vlastníků Mibragu k jednání o prodeji spol. Mibrag. Merrill Lynch zvolil formu prodeje ve dvoukolovém výběrovém řízení. V prvním kole se podávaly nezávazné nabídky a z těch byli vybráni uchazeči, kteří postoupili do 2. kola a mohli pak předložit závaznou nabídku. ČEZ postoupil do dalšího kola s J&T a EnBW. Do německých médií uniklo, že J&T podalo nezávaznou nabídku ve výši asi 600 mil. €. ČEZ podal o něco méně, asi 390 mil. € a EnBW (*Energie Baden-Württemberg*) asi 350 mil. €. Uchazeči vstupovali do 2. kola každý samostatně.

Tehdy byl ČEZ dotázán skupinou J&T na ochotu podat společnou nabídku ve výši ČEZ. Petráň neví, kdo oslovil spol. ČEZ s touto nabídkou. Není si jist, zda byla písemná. Proběhlo to mimo něj. Osobně si vybavuje až schůzky mezi zástupci ČEZ a J&T. Skupina J&T byla tehdy reprezentována zřejmě společností J&T Investment Advisors, s.r.o. U jednání se vystřídalo 5 nebo 6 osob. Určitě se tam objevil Daniel Křetínský, který ale s Petránem na pracovní úrovni nejednal. Určitě u některých jednání byl Jan Springl, ale technické detaily nabídky Petráň dojednával s týmem lidí, s nimiž se setkal pouze při této příležitosti, a jejich jména si nepamatuje.

Výsledkem jednání bylo Memorandum of Understanding (*tj. Dohoda o porozumění, „Memorandum“*) o podání společné nabídky. Podíl každé skupiny byl 50 % a ČEZ získá exkluzivní právo k realizaci projektu Profen, tj. výstavbě elektrárny o výkonu asi 600 MW.

Petráň si nevpomíná, kdo dal pokyn k jednání s J&T ve směru podání společné nabídky, a kdo určil vyjednávací rámec. V ČEZ se mělo za to, že o samotnou těžbu uhlí nejde, a primárním cílem akvizice je získat možnost stavby elektrárny Profen a mít k tomu zajištěn zdroj paliva, na což samotná smlouva o dodávkách uhlí často nestačí. Kontrola nad Mibragem jako zdrojem paliva byla dostatečně zajištěna polovičním podílem v JTSD. Nikdo nepředpokládal, že dojde v budoucnu k tak hlubokým změnám v energetice v Evropě a na finančních trzích, k nimž pak došlo. V té době (2008, první pololetí 2009) se předpokládalo, že nové vysoce účinné elektrárny, uváděné do provozu do r. 2012, budou osvobozeny od emisních poplatků. Navíc, později rozvíjející se segment OZE musel z technických důvodů dostávat přednost v přístupu k distribučním rozvodným sítím a tím omezoval využitelnost těchto pro klasické zdroje. Tento trend narůstal v čase tím, jak byly připojovány k rozvodné síti nové OZE, zejména po německém odklonu od jaderné energetiky v roce 2011 a s rostoucí snahou nahradit tento výkon výrobou z OZE.

Výše společné nabídky asi nebyla řešena Memorandem, ale byla předmětem nějakého odděleného jednání mezi partnery, jehož Petráň nebyl účastníkem. Pro získání nezávislého názoru na hodnotu Mibragu a na výši naší nabídky byl najat poradce Morgan Stanley z Londýna. Strategie ČEZ byla konzervativnější, než rady bankéřů Morgan Stanley. Ti se domnívali, že cena spol. Mibrag by mohla činit kolem 500 mil. €. Petráň soudí, že toto zpětně dávalo za pravdu ČEZ, že by se mohli obávat ochoty skupiny J&T přeplatit ČEZ v očekávání, že jejich vlastní nabídka stále ještě bude pro ni výhodná. Shoda na společné nabídce byla dosažena ve výši 404 mil. €.

Při jednáních s J&T byli s Petránem za ČEZ ve skupině David Kleinhampl z ÚSt, poradci z Londýna (MS), z M&A Dita Svatošová, dále někdo z útvaru zahraničních majetkových účastí (ÚZMÚ) – snad Ing. Petr Bureš, možná Jirouš, zřejmě Mgr. Bohdan Urban, protože pak bylo nutno v určité chvíli vytvořit akviziční strukturu, což činil ÚZMÚ.

Petráň si myslí, že když se J&T z uniklých informací dozvěděli o nabídce ČEZ, která byla ve výši 2/3 jejich, tak jejich primární pohnutkou ochoty ke společné nabídce byla snaha ušetřit. Skupina J&T tehdy neměla žádný těžební důl, ale již se etablovala v energetice a bylo zřejmé, že chce v dané oblasti rozšířit portfolio a rozložit investice v energetice do různých článků řetězce.

Po úspěchu společné nabídky v tendru byly podepsány smlouvy o převodu akcií – kupní cena činila 404 mil. €. To, že bylo vyplaceno nakonec 412 mil. € bylo dáno tím, že cenová nabídka byla stanovena k 1. 1. 2009 a od tohoto data byla v souladu se smlouvou SPA (*tj. Sale and Purchase Agreement, smlouva o prodeji a koupi*) úročena, přičemž vypořádání smluvních vztahů bylo proti tomuto datu zpožděno. Původní majitelé Mibrag proti tomu ponechali ve společnosti zisk vytvořený od 1. 1. 2009, což je standardní postup. Z důvodu odloženého vypořádání kupní ceny jim příslušel úrok z kupní ceny.

Uzavřením kupní smlouvy o převodu akcií spol. Mibrag skončila Petráňova role v akvizici spol. Mibrag, a dále tato byla již spravována ÚZMÚ. Na divestici spol. Mibrag se nepodílel.

Návrh smlouvy SPA ČEZ dostal od Merrill Lynch, resp. od advokátní kanceláře Linklaters z Berlína, zastupující vlastníky. Na finálních jednáních o SPA v Berlíně zástupci ČEZ se zástupci skupiny J&T tvořili jeden tím zastupující kupujícího, tj. JTSD. Petráň byl přítomen této jednání o SPA až do doby sjednání finální podoby smlouvy. Za ČEZ jej doprovázela Dita Svatošová, a určitě tam byl někdo z Morgan Stanley a právní poradce ČEZ advokátní kancelář Weil Gotschal a Manges z mnichovské pobočky této kanceláře, protože SPA byla uzavřena podle německého práva. Skupinu J&T u této jednání zastupovali Jan Špringl a Marek Spurný. Ta jednání byla minimálně tři. Protinávrhy, byly ve většině prodávajícím přijaty. Smlouvu podepsaly v zastoupení advokátní kanceláře – za JTSD jednal WGM. K akcionářské smlouvě podrobnosti nezná.

Financující strukturu akvizice Mibrag byla vytvořena ve spolupráci ČEZ s poradci PWC. Kdo rozvrhl rozložení financování mezi oba uchazeče, to si nevybavuje.

Jan Brožík (ředitel útvaru financování, součást divize Finance): K akvizici Mibragu obecně uvedl, že spol. NRG Energy, Inc. se v r. 2008 snažila prodat podíl v Mibragu již několik let, naposledy roku 2008. Na podzim 2008 vypukla finanční krize, která omezila zájem

potenciálních kupců, což umožnilo realizovat transakci za výhodných podmínek. Brožík byl odpovědný v ČEZ za financování obecně a u akvizice Mibrag specificky. Proto se účastnil jednání souvisejících s financováním akvizice. Otázky týkající se akvizice, resp. důvodů akvizice, ocenění Mibragu, nebyly za jeho účasti projednávány. Podmínky financování akvizice vysvětloval ve statutárních orgánech ČEZ, a.s. Nezná okolnosti vzniku společné nabídky společného konsorcia skupin ČEZ a J&T. Společné nabídce předcházela samostatná indikativní nabídka fy ČEZ podávaná pravděpodobně v říjnu 2008 (*těsně po tom, co v září 2008 v USA zkrachovala investiční banka Lehman Brothers, čímž odstartovala tzv. finanční krize*).

Způsob a základní principy financování společné nabídky byly sjednány s J&T v „Memorandu“. Každý z členů zaplatí minimální proporcionalní část základního kapitálu SPV (*tj. Special purpose vehicle, volně řečeno: jednoúčelová firma*). Následně dodá každý akcionář (*podílník*) 80 mil. € jako podřízenou akcionářskou půjčku (*tj. subordinated loan*) a zbytek kupní ceny bude financován bankovním úvěrem. Pro potřeby nabídky bylo potřeba doložit zajištění bankovní části a k tomu ČEZ vydal prodávajícímu prohlášení, že potřebné financování bude zajištěno. Za tuto de facto garanci J&T platilo firmě ČEZ jistou odměnu, na jejíž výši si Brožík nevpomněl. Důvod poskytnutí této garance vyplynula z nutnosti rychlého postupu v jednání o akvizici, aby byla zachována konkurenční výhoda v tendru, a získání bankovní záruky pro J&T na financování jejího podílu nebylo možno získat v potřebné krátké době, mj. z důvodů byla probíhající finanční krize.

V důsledku finanční krize se ztížily podmínky, za kterých by banky byly ochotny reagovat na požadavek J&T o záruku financování její části nabídky. ČEZ jako kapitálově silná společnost tuto bankovní garanci nepotřebovala, kupujícímu stačilo její prohlášení o záruce za financování

K zajištění bankovního financování byla vybrána Commerzbank, ovšem do doby cenového vypořádání akvizice se nepodařilo dojednat podmínky úvěru a proto ČEZ (*cestou své dceřiné firmy CEZIF*) poskytl společnosti JTSD překlenovací úvěr (*tj. bridge loan*) asi ve výši 240 mil. € (*přesněji, dle smlouvy až do výše 255 mil. €, které byly také skutečně čerpány*), který byl „nadřízený“ ostatním akcionářským půjčkám poskytnutým SPV. Překlenovací úvěr byl zajištěn akciami J&T v SPV a garancí holdingu J&T. Jeho splatnost byla 9 měsíců a byl pojat jako tzv. seniorní dluh, jehož splatnost má přednost před dalšími – pořízenými dluhy. S Commerzbank bylo poté dohodnuto financování akvizice bankovním úvěrem poskytnutým společnosti Mibrag, z nějž bude splacen překlenovací úvěr.

ČEZ primárně řešil, zda bude možné splatit překlenovací úvěr jeho refinancováním na úrovni Mibrag. Tím, že byla dosažena velmi výhodná pořizovací cena, bylo zřejmé, že pravděpodobnost je vysoká, což bylo stvrzeno i nabídkami bank, oslovených jako potenciální poradci pro získávání financování. ČEZ také bral do úvahy možnost, že by se to nepodařilo, a proto byly sjednány všechny zástavy a záruky ze strany J&T, pro případ, že J&T by nedodal svůj podíl na přefinancování bankovního úvěru. V tom případě by ČEZ získal podíl J&T na JTSD. V důsledku by tak ČEZ získal 100% podíl ve spol. Mibrag, což bylo něco, o co se snažil, což je nejlépe dokumentováno již podáním indikativní nabídky. Bylo dohodnuto, že v případě, že se nepodaří získat bankovní financování, každý z partnerů v SPV (*tj. SD a LIL*) zaplatí polovinu poskytnutého překlenovacího úvěru. K tomuto závazku J&T se vztahovaly

zástavy a garance ve prospěch ČEZ, což ovšem bylo ujednáno i v opačném gardu stejně. Překlenovací úvěr byl poskytnut za nějaký úrok, tzn., že ČEZ tím získal neproporcionální podíl z výnosů JTSD. Navíc ten úvěr byl zajištěn způsobem, který zaručoval, že se vrátí i se ziskem v podobě úroku. Kdyby nedošlo k vrácení překlenovacího úvěru, stal by se ČEZ vlastníkem celé SPV. Proto nebylo nutno uvažovat o tom, zda by za daných okolností neměl mít ČEZ nadpoloviční majoritu v SPV při její akvizici.

Projekt Profen byl financován z jiných zdrojů, nikoliv z úvěru a podmínky jeho financování nebyly řešeny Útvarem financování. Brožík neví, jaký byl výnos akvizice při divestici. Z hlediska návratnosti vložených financí však problém nevznikl a významnou část výnosu tvořil úrok z poskytnutých úvěrů. Na divestici se Brožík podílel pouze z pohledu zajištění vyrovnaní váznoucích pohledávek z půjček a jejich vyčíslení pro zahrnutí do kupní ceny.

Petr Bureš (*v ČEZ od VI/2009, útvar výkonnost zahraničních majetkových účasti, součást divize Distribuce a zahraničí, dříve divize International*). Je zaměstnancem útvaru podílejícím se na správě zahraničních majetkových účasti. Neví, kdo, s jakými záměry a jak rozhodl o záměru akvizice Mibragu. Soudí, že v okamžiku akvizice nebyla striktně stanovena její délka investice. Po akvizici se průběžně vyhodnocuje její očekávaná návratnost v čase, a pokud skupina ČEZ dojde k závěru, že nastala nevhodnější doba pro zhodnocení formou divestice, tak k ní přistoupí. Akvizici řídil M&A, a po vypořádání akvizice ji předával do správy útvaru výkonnosti. K PPA uvedl, že po nabytí akvizice byl Mibrag účetně oceněn firmou PWC. Z účetního ocenění vyplynulo, že byla dosažena nižší hodnota kupní ceny Mibragu, než jakou hodnotu tento dle použité účetní metody má – tzv. negativní goodwill (*též jinak badwill*). Tento rozdíl byl shledán ve výši cca 3,3 mld. Kč na poloviční podíl skupiny ČEZ a byl vykázán jako (*účetní*) výnos akvizice. Bureš byl obeznámen s výsledky posudku 44-2011, který potvrdil přiměřenosť ceny 24 mil. € za podíl ČEZ v JTSD, kdy posudek sám stanovil rozpětí možné ceny od 9 do 30 mil. €. Raspětí reflektouje jak nejpesimističtější tak i nejoptimističtější scénář.

Rozhodnutí o divestici dle Bureše padlo v souvislosti s razantní změnou podmínek na energetickém trhu v Německu po havárii JE Fukušima. Německo se odklonilo od výroby jaderné elektřiny a deklarovalo podporu výrobě elektrické energie zejm. z obnovitelných zdrojů a paroplynových elektráren. ČEZ vyhodnotil další setrvání v Mibragu, těžícím hnědé uhlí, jako rizikové a v rozporu s novou strategií skupiny ČEZ omezující závislost na německém trhu.

ČEZ při divestici Mibragu respektoval předkupní právo fy LIL. Jaké byly okolnosti vyjednávání o kupní ceně mezi ČEZ a LIL, kdo vyjednávání vedl, to neví.

Způsob ohodnocení projektu Profen a způsob promítnutí jeho hodnoty do prodeje JTSD nezná. Dodává, že práva k projektu Profen byla prodána současně s podílem v JTSD za částku 41 mil. €. K vypořádání celé transakce včetně finančního vypořádání došlo v červnu r. 2012, takže s prodejnou cenou byly vypořádány i související úroky z prodlení. Vypořádání proběhlo bezhotovostními převody. Zápočty nebyly prováděny.

Roman Brecely (*v ČEZ od 2009, manažer útvaru obchodní řízení projektů v divizi investice, posléze útvar řízení investičních procesů*) Vedl v druhé polovině roku 2010 tým při dopracování podkladů pro projekt Profen, které již byly zpracovány předchozím týmem

divize Investic vedeným Viktorem Černým. Zástupcem mu byl Miroslav Blažek, a podle potřeby byli přibíráni různí specialisté z útvaru technické podpory (*např. Ladislav Zeithammer, Petr Kočí, a Pavel Randák a další*). Dopracování se týkalo návrhu konkrétní technologie pro elektrárnu, zmapování povolovacího procesu, vypracování předběžných cenových nabídek na dodávky technologií, tj. průzkum cen, za které by bylo možno elektrárnu postavit. Jako zpracovatelé ve svých závěrech uvedli, za jakých podmínek a rizik je projekt uskutečnitelný. Komerční proveditelnost posuzovala divize Finance. Už spol. Mibrag vypracovala předběžnou studii realizace elektrárny Profen a její podklady byly využity i v ČEZ při zpracování projektu Profen. Břecely přebíral projekt již vydevelopovaný od předchozího týmu ČEZ, takže nemůže posoudit přínos týmu Mibrag. Mapování povolovacího procesu a samotného licencování elektrárny prováděla firma Fresh Fields z Německa. Součástí posuzování projektu bylo také přihlédnutí ke stavu hnědouhelných elektráren provozovaných Mibragem.

K věci se vyjádřil také **Jan Demjanovič** (*byl 2008 – 2009 generálním ředitelem, předsedou představenstva SD, členem dozorčí rady ČEZ, a.s. a členem Výboru pro strategické plánování (VSP), poradního orgánu DR ČEZ, a.s.*). Uvedl, že na přípravě a vyjednání podmínek akvizice společnosti Mibrag se nepodílel. Jednání i podklady k nim obstarávali pracovníci ČEZ, a.s. Podmínky akvizice Mibragu byly zpracovány a předjednány ve výkonných orgánech ČEZ, a.s. a poté byly předloženy DR a VSP. Nevzpomíná si, že by podmínky akvizice byly DR nebo výborem nějak měněny nebo, že by byl výborem doporučen jiný postup akvizice, než který byl navržen výkonnými orgány ČEZ.

Projekt akvizice Mibragu prezentoval ve VSP Vladimír Schmalz, ředitel bud' M&A nebo ÚSt a jeho podřízení – vzpomíná si Kleinhansla (*tj. KleinhAMPL*).

Podklady k akvizici předkládalo dozorčí radě představenstvo. V DR podklady vysvětloval, resp. předkládal a obecně představil, neboť detailní výklad akvizice měli na starosti zpracovatelé, obvykle předseda a místopředseda představenstva, což v té době byli Martin Roman, a zřejmě Daniel Beneš, pokud již byl místopředsedou. Jelikož předmětem akvizice byla těžební hnědouhelná společnost, bylo logicky navrženo, že tuto akvizici budou provádět SD, které mají shodný předmět podnikání. Otázky financování akvizice šly mimo SD, které se podílely jen malou částkou na pořízení akviziční společnosti v Německu, která měla provést kupu Mibragu. Proč byla akvizice realizována se skupinou J&T si nevzpomíná. Koupě Mibragu byla projednávána také v souvislosti s jeho rozvojovými možnostmi – Mibrag provozoval dvě dosluhující elektrárny, a dodával uhlí do dvou elektráren jiného vlastníka. Byla možnost výstavby nové hnědouhelné elektrárny na patě dolu, tj. projekt Profen. V této souvislosti byla investice do Mibragu pro skupinu ČEZ zajímavá. Neví, zda by ČEZ o Mibrag usiloval bez této možnosti. Okolnosti získání práv k projektu Profen společností ČEZ, a.s., nezná. Akvizice byla od počátku koncipována z pohledu možnosti výstavby nové elektrárny a varianta koupě Mibragu jako pouhého těžebního podniku rozebírána nebyla.

K důvodům a průběhu divestice Mibragu uvádí, že na jednání představenstva ČEZ se probírala situace (*stejně tak i v DR ČEZ*) v Německu, kde se měnily tržní podmínky ve prospěch obnovitelných zdrojů a plynu, a tato situace akcelerovala v důsledku havárie jaderné elektrárny Fukušima v Japonsku, kdy německá vláda ohlásila odklon jak od jaderné energie, tak ale i od uhelných zdrojů. Demjanovič sám od 22. 11. 2010 nebyl členem do DR

ČEZ, a tedy ani jeho VSP, a dále působil jako předseda představenstva (*do 27. 11. 2011*) a generální ředitel SD. V této funkci obdržel výzvu ČEZ, a.s. jediného vlastníka SD, aby se SD zapojily do divestice. SD byly formálním držitelem podílu v JTSD. Divestice byla plánována a projednávána v odborných útvarech ČEZ, a.s. Stejně tak rozhodnutí o jejím provedení a stanovení podmínek, včetně určení a vyjednání ceny, spočívalo na odborných útvarech a statutárních orgánech ČEZ.

SD obdržely za svůj podíl v JTSD částku 24 mil. € k čemuž příslušel úrok do data konečného vypořádání obchodu, ten činil asi 2 mil. €. Neví, kdo a jak stanovil cenu podílu ve výši 24 mil. €. Tato cena byla následně ověřována znalcem – společností Deloitte – a shledána v pořádku. Posudek Deloitte měl k disposici při jednání DR SD kdy se za účasti pracovníků ČEZ tato divestice projednávala, uváděly se její důvody a byl zde předložen a probrán tento posudek. Výhrady k posudku vzneseny nebyly. Uvádí, že v DR ČEZ se jednou za rok, popř. v jinak určené lhůtě, projednával stav akvizic, a za dobu svého působení v DR ČEZ se nesetal s tím, že by byla nějaká akvizice vyhodnocena k divestici. Neví, zda proběhlo takové posouzení Mibragu v ČEZ, v DR již nepůsobil. Demjanovič se osobně na jednání o podmínek prodeje podílu v JTSD nepodílel. SD neměly v Mibragu ani v JTSD své zástupce. Ekonomické výkazy z těchto podniků nebyly v SD k dispozici.

Tomáš Hüner (*místopředseda DR ČEZ, a.s. 22. 9. 2006 – 13. 5. 2009, předseda Výboru pro strategické plánování DR ČEZ, a.s.*). Výbor pro strategické plánování byl poradním expertním orgánem DR. Zabýval se především problematikou, která byla odborně a časově náročná. Předjednával a analyzoval problémy pro jednání DR a formuloval doporučení pro DR. VSP sám žádné plány, podněty k investicím nedával, neformuloval obchodní politiku, a to ani nezávazně. Nápady ke strategii ČEZ mohly vyplynout tedy pouze v rámci diskuzí ve Výboru a DR a pak bylo na představenstvu a managementu ČEZ, zda a jak takové nápady a podněty využijí. Firemní strategii zastřešovalo představenstvo, které shromažďovalo podněty pro strategii z útvarů ČEZ, a které formuluje vize společnosti a skupiny a tyto pak může transponovat do strategických cílů.

V ČEZ existoval útvar business development (*útvar rozvoj*), kdy tento útvar by měl přinášet podněty a nápady pro vrcholové vedení ČEZ. V případě akvizice Mibrag představenstvo si u DR vyžádalo v souladu se stanovami předběžné souhlasu k dalším krokům a informovalo DR průběžně o stavu jednání a jeho výsledcích. VSP jednal o svém stanovisku a doporučení k ceně akvizice. Byla probírána forma varianty akvizice, neboť v době jednání VSP neměl ČEZ ještě ujasněnu strukturu této akvizice, tedy zda ČEZ provede akvizici sám, nebo společně se Severočeskými doly, popř. se ČEZ, a.s. zúčastní tendru s ostatními soutěžícími, kteří se kvalifikovali do druhého kola jednání s prodávajícím. U této poslední varianty nebylo jasné, v jaké by to bylo kombinaci, protože ani v dané době nebyly ještě známy všechny potřebné informace. DR souhlasila s výší limitní ceny akvizice a souhlasila s použitím některého z projednaných variantních řešení uspořádání účastníků akvizice.

Předmětem debaty ve VSP i v DR byla míra majetkové účasti ČEZ v případě účasti na tendru s jiným subjektem, který by nebyl členem skupiny ČEZ. Ač měl Hüner výhrady vůči účasti ČEZ v konsorciu, kde by měl menšinový nebo poloviční podíl, nebylo představenstvo omezeno dozorčí radou ve výběru varianty účasti a stanovení svého majetkového podílu v

dané akvizici. Představenstvo k tomuto uvedlo, že jednání s ostatními účastníky, resp. se skupinou J&T, jsou natolik obtížná, že podíl ve výši 50 % je maximálně možný a jinak by mohlo při individuálním přístupu k soutěži dojít ke zvýšení kupní ceny a také by mohlo být riziko přeplacení nabídky ČEZ ze strany konkurentů. Dalším argumentem proti samostatné účasti ČEZ v tendru bylo převzetí veškerých rizik plynoucích z této akvizice.

Zprávy o tendru na Mibrag předkládal a na jednáních DR komentoval za představenstvo Martin Roman, a pak především Vladimír Schmalz, ředitel útvaru M&A, a další jeho podřízení jako experti a osoby výkonné při této akvizici – Bohdan Malaniuk, a také někdo za finance. Způsobem financování akvizice se VSP a DR nezabývala.

Důvodem podání společné nabídky ČEZ, a.s. a skupiny J&T bylo jednak o rozložení rizika, a také zvýšení šance na úspěch v tendru, zamezení eskalace cen při konkurenci více uchazečů. Hüner se domnívá, že skupina J&T měla nějaký obchodní vztah vůči vlastníkům Mibragu, tedy těm americkým fondům, což byla taková informace mající ilustrovat zájem, proč jít do společné nabídky právě s touto skupinou, i když to nebyla klíčová informace pro rozhodování. J&T bylo vlastníkem tepláren (*United Energy, popř. i další společnosti*), které odebíraly hnědé uhlí mimo jiné od Czech Coal a jedním ze záměrů akvizice Mibragu bylo díky importům hnědého uhlí z Mibragu do ČR zajistit Czech Coalu konkurenci a tím bránit požadovanému nárůstu cen uhlí, což bylo i zájmem firmy ČEZ. Zájem ČEZ o Mibrag byl zřejmý již od roku 2006, ovšem podmínky pro jeho realizaci se objevily až v roce 2008 v souvislosti se záměrem amerických vlastníků tuto společnost prodat.

Kromě motivu omezit konkurenci ze strany Czech Coalu, byla hlavním motivem vize skupiny ČEZ růst, akvizovat v oblasti Evropy. V době tendru na Mibrag byly již dokončeny dvě obdobné, z hlediska finančního, zahraniční akvizice – Rumunsko a Bulharsko, a byly připravovány další akvizice v Republice Srbské v rámci Bosny a Hercegoviny, na Ukrajině a v Rusku. Všechny akvizice byly prováděny v oblastech považovaných za rizikové. V ČEZ byl názor, že by se měly zahraniční akvizice stabilizovat také akvizicí v zemích s nižší mírou rizika. Tato situace se setkala v dané době s možností akvizovat Mibrag, odkud se stahovali američtí vlastníci, kteří se asi přestávali orientovat v evropském hospodářském prostředí. Záměr ČEZ byl rozvíjet Mibrag a otevřít nový důl, nechat dojít staré elektrárny provozované Mibragem a vybudovat novou elektrárnu s možností dodávat elektřinu i do ČR. To byl silný argument pro realizaci této akvizice. K otázce, zda bylo jednáno o zájmu provozovat Mibrag i bez případné možnosti vybudovat nové zdroje, a ČEZ by se zaměřil pouze na těžbu uhlí, popř. by ČEZ podmiňoval vstup do Mibragu a setrvání v něm možností vybudování nových zdrojů energií, uvedl, že v DR se jednalo o akvizici jako o akvizici v těžební oblasti, kdy další výše uvedené možnosti byly brány jako pozitivum navíc. Z jednání mezi DR a představenstvem se jevil záměr ČEZ v dané oblasti působit dlouhodobě, že se nejedná o spekulativní nákup za účelem následného prodeje a z toho plynoucího zisku.

Hüner uvádí, že DR byla o možnostech budovat nové zdroje (*tj. Profen*) v kontextu s akvizicí Mibragu informována v obecné rovině, ale sám další detaily nezná, nebyly, pokud ví, probírány.

Daniel Janeček (*v ČEZ, a.s. od roku 2008 do června 2012, specialista majetkových účastí v M&A*) uvedl: Při akvizici Mibragu nepůsobil. O projektu Profen ví jen, že se mělo

jednat o výstavbu hnědouhelné elektrárny v Německu. Jeho práce v M&A a práce M&A obecně spočívala v řízení procesů akvizic či divestic, tj. koordinace různých odborných vstupů – právních, technických, ekonomických a jejich sladování k určenému cíli, kterým je akvizice nebo divestice. Podklady k akvizicím či divesticím v ČEZ poskytoval managementu pro jejich strategická rozhodnutí. Úst. a M&A strategii nevymýšlel, ale realizoval ji. Úkoly M&A zadávalo obecně vedení společnosti. Ředitelem M&A byl Vladimír Schmalz, o řídící úroveň níže byl Bohdan Malaniuk.

Na důvody a průběh divestice si Janeček nevpomíná. Na stanovení ceny podílu v JTSD se nepodílel. Z titulu své pozice komunikoval s poradcí ze spol. Deloitte, přesněji název této poradenské firmy si nevybavuje. Nevybavuje si průběh a obsah komunikace s Deloitte. Obecně šlo o koordinaci práce tohoto poradce. Co konkrétně přitom dělal, to si nevpomíná. Spolupracoval při tom s Pavlem Janíkem. Zda a jaké podklady předávali společnosti Deloitte, si nevybavuje. Janečkova výpověď vyznívá celkově velmi vyhýbavě.

Pavel Janík (ČEZ, a.s., 2007 – 2013, M&A, specialist): Bezprostředně podřízen Bohdanu Malaniukovi, který podléhal řediteli M&A Vladimíru Schmalzovi. Původně byl M&A podřízen přímo generálnímu řediteli ČEZ a.s. – Martinu Romanovi, později (*po odchodu M. Romana z funkce*) byl začleněn do Divize International řízené Tomášem Pleskačem. Janík se akvizice Mibragu osobně neúčastnil. Byl zapojen až do jeho divestice. Důvody divestice popisuje shodně s Benešem. Janík si nevpomíná, že byl zapojen do přípravy posudku 44-2011. Ví jen, že konstatuje přiměřenost sjednané ceny. Nevpomíná si, že by osobně jednal se znalcem, ani že by mu předával dokumentaci, podklady, nebo s nimi telefonicky nebo písemně konzultoval průběh prací na posudku 44-2011. Agendu vyřizovali spíše kolegové, konkrétně si je nepamatuje. Ke způsobu ocenění se nedokáže vyjádřit. Vypořádání práv projektu Profen bylo součástí vypořádání divestice spol. Mibrag. Detaily projektu Profen nezná. Při divestici bylo toto právo prodáno za částku, za kterou skupina ČEZ tato práva nabyla a zvýšenou o náklady spojené s rozvojem tohoto projektu.

Janíkova osobní účast na divestici Mibragu spočívala v účasti na jednáních s právníky při formulaci smluv, zejm. smlouva SPA. K právní formulaci smluv byla najata advokátní kancelář WGM. Účastnil se také jednání s protistranou, podílel se na přípravě podkladů pro představenstvo.

Petr Jirouš (ČEZ, a.s., od 2007 vedoucím útvaru podpory řízení zahraničních majetkových účastí [ZMÚ], součást divize International): Na akvizici Mibragu se podílel dílcem způsobem v procesu due diligence (DD). DD byl veden útvarem M&A. Více byl zapojen do vypořádání transakce, zejm. příprava podkladů pro antimonopolní řízení a nastavení financující struktury. Útvar ZMÚ se až do fáze podpisu smluv o akvizici přípravy této akvizice účastnil více jako pozorovatel a poskytovatel dílčích konzultací pro M&A. Byl zřízen meziútvarový pracovní tým pro tuto akvizici, vedený M&A, na němž se personálně podílel i ÚZMÚ.

Když dostal ÚZMÚ úkol podílet se na přípravě a převzetí akvizice Mibrag, byl v rámci divize (*zřejmě v té době již nazývané International*) pověřen vytvořením týmu pro řízení akvizice Bohdan Urban. K tomu vznikl samostatný útvar JV (*Joint Venture*) Mibrag vedený Urbanem, organizačně podléhající řediteli divize Pleskačovi. Jirouš v době akvizice

organizačně podléhal vedoucímu Martinu Zmelíkovi, později vystřídanému Martinem Pacovským. Jirouš se účastnil některých jednotlivých akvizičních jednání jako pozorovatel a konzultant. Byla to jednání k vypořádání transakce. Na některých jednáních, jimž byl Jirouš přítomen, se setkával i s pracovníky vyjednávacího týmu J&T. Byli to jednak jejich právníci a těchto jednání se někdy účastnil i Křetínský. Jirouš nezaznamenal na jednáních, jichž se účastnil, účast vrcholového managementu ČEZ, a.s., zejm. D. Beneše, M. Romana, A. Svobody, event. dalších členů představenstva a dozorčí rady. Některých jednání se mohl účastnit Schmalz a, po a kolem převzetí akvizice, Pleskač. Byla to jednání mezi vyjednávacími týmy ČEZ a skupiny J&T.

Strukturování podmínek transakce z obchodního hlediska, ceny, bylo především v kompetenci M&A a ÚSt.

Projekt Profen měl být realizován výlučně společností ČEZ, a.s. a smluvně byl pojat v Shareholders Agreement tj. akcionářské smlouvě. Smlouvy dojednával M&A. Některé dílčí vstupy týkající se nastavení vztahů v rámci JV poskytoval útvar ZMÚ. Jirouš nezná způsob stanovení ceny za Mibragu a odkazuje na útvar Business developmentu, a M&A.

Nezná důvody, proč bylo při akvizici Mibragu postupováno skupinou ČEZ společně v konsorciu se skupinou J&T. J&T se zřejmě původně tendru na Mibragu účastnilo samostatně a nabízelo vyšší cenu než ČEZ. Domnívá se, že J&T mělo velkou znalost německého trhu a Mibragu.

Název „Projekt Bach“ označoval celý projekt akvizice Mibragu, mohl to být původně interní název některého poradce. Jirouš byl seznamován s některými výstupy tohoto dokumentu, neví však, zdali se všemi. PWC poskytovali poradenství k daňové a finanční stránce akvizice. Projektem byl navržen popis financující struktury, což byl jeden ze vstupů pro další činnost.

Do procesu divestice byl Jirouš zapojen minimálně, neboť existoval útvar Urbana a proces prodeje Mibragu byl především záležitostí M&A. Divestici sledoval z pohledu ředitele CEZ IF B. V., se zřetelem k zaplacení pohledávek za JTSD v rámci vypořádání prodeje.

David KleinhAMPL (*od r. 2006 v ČEZ, a.s., do r. 2007 specialistou strategie v útvaru tehdy nazývaném rozvoj [Business development], do r. 2009 manažerem oddělení valuací, do r. 2011 vedoucím oddělení valuací, vše v rámci útvaru rozvoj*) uvedl: U akvizice Mibragu připravoval valuaci, tj. ocenění, názor na hodnotu společnosti Mibrag. Jeho nadřízeným byl Petr Míkovec. KleinhAMPL za ČEZ valuaci tvořil sám, s pomocí poradenské firmy Morgan Stanley. Valuaci zpracoval na přelomu let 2008/2009 ve formě powerpointové prezentace uvádějící valuaci jako rozmezí hodnot. Prezentace byla pro DDC pro jednání a rozhodování o dalším postupu. Znalecký posudek na valuaci KleinhAMPL nezpracovával a neví, že by byl zadán někomu jinému. V té době docházelo k určité změně na energetickém trhu a to spíše k horšímu. Valuace byla koncipována jako konzervativnější a akvizice byla pojímána spíše oportunisticky, nikoliv jako strategická. KleinhAMPL ten záměr vnímal, že když se to podaří levně kupit, tak bude akvizice přijata, a pak se může po nějaké době opět s nějakým ziskem prodat. Pokud to nevyjde, ani pak se nic vážného neděje. Koupi Mibrag pojímal jako momentální výhodnou příležitost, která ale stojí mimo hlavní pozornost skupiny ČEZ. Šlo o zhodnocení finančních prostředků.

Projekt Profen byl součástí Mibragu jako možný upside akvizice. Valuace jej reflektovala a jeho zohlednění by posouvalo hodnotu akvizice v daném rozmezí valuace výše. KleinhAMPL také zpracovával názor, jaké podmínky by musely být splněny, aby projekt Profen měl smysl. Projekt Profen, byť zpočátku vypadal atraktivně v důsledku podmínek, které byly přislíbeny nebo se alespoň předpokládaly, že budou splněny, se začal v dalším průběhu času jevit méně atraktivně, neboť původní předpoklady se nenaplnily. Tento názor se zpracovával a byl zahrnut do podnikatelského záměru. V ČEZ je gateový systém (*systém „průchozích bran“, „etapových bodů rozhodování“*), v němž se posuzují jednotlivé projekty a je nutno vždy v každém kroku tyto posoudit, obhájit jejich potřebnost, efektivnost a po schválení mohou být projekty dále rozvíjeny. Takto byl posuzován i Profen a v rámci tohoto systému skončil před fází G3.

KleinhAMPL soudí, že Profen byl jednou z položek akvizice Mibragu, ale v počáteční fázi posuzování akvizice byl na Profen kladen větší důraz a vkládána větší očekávání, protože se jevil v té době výhodnější než klasická generická elektrárna. Profen měl přislíbeny úlevy, výhody, které by jeho realizaci a provoz učinily rentabilnější, efektivnější. Co se týče významu těžby hnědého uhlí pro ČEZ, zde dodává, že u každé akvizice se objevuje aspekt zhodnocení vložených prostředků a aspekt strategický. Určitě byly v případě Mibragu přítomny oba aspekty.

KleinhAMPL nezná dosaženou cenu akvizice, ale nepředpokládá, že byla vyšší, než valuace. „Project Bach“ zpracovávaný společností PWC byl krycí název pro akvizici Mibrag. Jedná se o standardní praxi poradenských firem.

KleinhAMPL byl jednou z osob oprávněných ke komunikaci s Deloitte Advisory. Jeho role bylo poskytovat podklady z valuace a poskytovat k nim vysvětlení. Nepamatuje se na žádné problémy, které by provázely vytvoření posudku 44-2011.

Karel Kőszegi (*v ČEZ, a.s. od r. 2003 do srpna 2010, nástup do divize účetnictví jako konzultant se specializací na konsolidované účetní závěrky, asi od r. 2006/7 v divizi International [DI], v oddělení správy zahraničních majetkových účastí [ÚZMÚ] – podřízen Martinu Zmelíkovi a výše pak Tomáši Pleskačovi*): Usuzuje jako nejpodstatnější okolnost akvizice, že ta by se nemohla nikdy realizovat, kdyby do ní EPH vstupoval sám. ČEZ by byl schopen tuto transakci realizovat sám. Měl takovou bonitu, že byl schopen si sám opatřit externí financování. Transakci mohl připravit M&A, tehdy řízený Vladimírem Schmalzem. M&A byl dostatečně obsazen kvalifikovanými pracovníky schopnými realizovat takovou akvizici po celé Evropě.

EPH, jako druhý zájemce o Mibrag, by sám o sobě nikdy nebyl schopen tuto akvizici realizovat, neboť v té době zdaleka nebyl pro ČEZ tak silným soupeřem, a i dnes (2013) je oproti ČEZ menším hráčem, který nebyl schopen sám si získat externí financování a za své peníze by tuto akvizici nebyl schopen získat již vůbec. A EPH ani jako případný konkurent, pokud by ho ČEZ nepřizvala, by nemohl tláčit na zvýšení ceny akvizice. Zda akvizici primárně inicioval druhý partner ČEZ, to Kőszegi neví. Pokud by se dotyčné firmy – ČEZ a EPH – chovaly nezávisle, tak by ČEZ do tohoto aranžmá (*tj. konsorcia*) nešel, popř. by ČEZ požadoval úhradu za to, že poskytuje své dobré jméno, a svůj vysoký rating. ČEZ tehdy o akvizici Mibragu hodně stál, protože ČEZ drží Severočeské doly a doly Mibrag jsou jejich lepším odrazem na saské

straně Krušných hor. Záměr získat další hnědouhelné doly zapadal do tehdejší koncepce ČEZ jejího dlouhodobého rozvoje a působení.

Pokud je divestice spol. Mibrag zdůvodňována v ČEZ, a.s. změnou energetické politiky Německa v důsledku zaplavení JE Fukušima a následné havárie této elektrárny a následnou německou podporou prioritně směřovanou do OZE a ústup od jaderné energetiky bez zjevné podpory uhelných klasických elektráren, ba naopak proti nim, pak toto naprosto není pravda. Kőszegi předpokládá, že by bylo ekonomicky rentabilní hnědé uhlí ze Saska dovážet i do českých elektráren ČEZ. Když se Mibrag kupoval, byla to vysoko zisková firma s vlastními zákazníky, střednědobými kontrakty, s velmi dobrým výhledem. Nebylo nutno se obávat nějakých ztrát. Doprava uhlí do Čech by byl up-side, výhoda, obrana proti vydírání od tuzemských producentů uhlí.

Způsob financování akvizice Mibragu lze považovat za obvyklý, je to standardní ekonomický postup a z tohoto postupu nelze vyvzít provést vzápětí po splacení úvěru rychle divestici spol. Mibrag. Obecně, peníze akcionářů jsou vždy dražší, než peníze získané z externích zdrojů, obecně z bank, navíc u externích zdrojů při financování působí daňový štít, kdy lze úroky z úvěru odečít z daňového základu. To je také obecný princip, proč ČEZ nehradil kupní cenu akvizice z vlastních prostředků, ale půjčil si na to mimo. Ačkoliv ČEZ financoval koupi Mibragu úvěrem jdoucím přes jeho dceřinou firmu CEZ International Finance v Nizozemí, tak tyto peníze pocházely z dluhopisů ČEZ, takže se jednalo opět o externí zdroj, kdy peníze byly přijaty od investorů do dluhopisů ČEZ. To, že ČEZ ihned zaúvěroval Mibrag k úhradě své pohledávky za JTSD, znamenalo, že se ČEZ rychleji dostal ke svým penězům a mohl je použít na jiné aktuální účely.

Osobně Kőszegi do akvizice nebyl zapojen. Akvizici, záměr, podklady, hodnocení, připravoval M&A, který od počátku vždy spolupracoval s divizí International. Po schválení akvizice a jejím získání podepsáním příslušných kontraktů byla akvizice předávána k další správě na ÚZMÚ. Na M&A měl kromě ředitele Schmalze na starost tuto akvizici Tomáš Petráň. Po předání akvizice na ÚZMÚ měl Kőszegi s Bohdanem Urbanem na starosti přeúvěrování, kdy Mibrag přijal úvěr, aby JTSD mohla splatit svůj úvěr získaný od ČEZ. Správu akvizice Mibragu ÚZMÚ převzal v r. 2009. V kontaktu se zástupci druhé partnerské strany – LIL, EPH – Kőszegi byl asi dvakrát osobně, jejich jména se již nevzpomíná, jinak se komunikovalo e-maily. Byli to lidé přímo z EPH.

Svým vstupem do Mibragu chtěl ČEZ získat synergický efekt se Severočeskými dolami. Mibrag byl vysoko zisková firma, o kterou měl ČEZ dlouhodobě zájem nejpozději od r. 2006. Byla by to potenciální záloha proti cenovému vydírání producentů uhlí v Česku a rovněž v té době měl ČEZ v plánu provést svou expanzi, neboť v dané době měl nepříznivý poměr vlastního kapitálu vůči cizím zdrojům.

K dokumentu „Project Bach“ Kőszegi uvádí, že se jednalo o poslední návrh struktury transakce akvizice Mibragu, který byl vypracován poradenskou společností PWC, což je obvyklý, běžný způsob, kdy se využívají služby externích poradců. Jeho vypracování bylo zadáno od M&A. Kőszegi se s tímto seznámil až po jeho vypracování, ale k činnosti ÚZMÚ jej již nepotřeboval, protože v té době již na základě tohoto draftu bylo rozhodnuto o výběru jedné varianty akvizice Mibragu. Dokument draft „Tax steps plan“ je jen jedna část Projektu

Bach, což byl krycí název pro akvizici Mibragu. Tato se nezabývala ohodnocením akvizice. Cena akvizice byla obvykle stanovena znaleckým posudkem externího valuátora, což v tomto případě by byla asi společnost Deloitte, ale neví to jistě. ČEZ se vždy takto chtěl krýt před případnými námitkami nebo oponenty. V případě Mibragu nebyl s oceněním problém, jeho cena byla známa a dala se snadno ověřit a cena, která byla za něj nakonec zaplacena, odpovídala tržní ceně.

Kőszegi se domnívá, že za Mibrag se hradila cena ve výši asi 6-7 násobku ročního zisku (tzv. *EBITDA*) Mibragu, kterého dosáhl v průměru za předchozí hospodářské roky, které se braly v úvahu.

Kőszegi ke smlouvě uzavřené mezi ČEZ a PWC o poskytnutí služeb dne 13. 5. 2009 uvádí, že jejím účelem bylo přecenění čistých aktiv na reálnou hodnotu u spol. Mibrag, pro ocenění majetku a cizích zdrojů k 1. 7. 2009 reálnou hodnotou dle účetního standardu IFRS 3 a v souladu s ostatními ustanoveními IFRS, protože ČEZ byl po nákupu Mibragu povinen podle mezinárodních účetních standardů, zde podle IFRS 3, provést přecenění na reálnou hodnotu. Výsledek tohoto přecenění se vykazuje v účetnictví ČEZ a tyto údaje se musí zveřejňovat v konsolidované rozvaze v obchodním rejstříku. Dle smlouvy PWC vypracoval tzv. PPA, kterým vyčíslil goodwill, který vyjadřuje rozdíl mezi zaplacenou cenou za společnost a reálnou hodnotou jejích čistých aktiv. Je-li goodwill kladný, znamená to, že bylo zapláceno více a ten rozdíl je vyjádřením jakési vnitřní nadhodnoty získaného podniku, která nevyplývá jen z prostého součtu jeho majetku (*aktiv*). Je-li goodwill negativní, bylo zapláceno méně, než činí prostý součet hodnoty čistých aktiv. Kőszegi si vybavuje, že podle PPA vyšel negativní goodwill, čili že ČEZ koupil levněji, než kolik činila reálná hodnota čistých aktiv, což bylo v případě akvizic ČEZ nezvyklé a opět to napovídalo, že ČEZ koupil za dobrou cenu. Dle PPA je zřejmé, že PWC vyčíslil negativní goodwill ve výši 254 mil. €. Kőszegi byl ve věci této smlouvy kontaktní osobou ČEZ pro technická jednání s PWC. Ke zprávě PWC zv. „*Valuation of Mibrag mbH. – final report*“ z 19. 3. 2010 adresované JTSD Kőszegi uvedl, že tato byla vypracována v souvislosti s fúzí společnosti Mibrag B.V. se společností JTSD. I v této se konstatuje výše tržní ceny Mibrag GmbH k 19. 3. 2010 a to v intervalu se střední hodnotou 850 mil. €. Tato zpráva neměla dopad na účetní výkazy spol. ČEZ.

Kőszegi uvádí, že klasifikace Mibragu v rozvaze ČEZ jako aktiva k prodeji nemělo na jeho tržní ocenění žádný reálný dopad. Byla to pouze účetní operace, která v účetnictví odděleně ukáže na aktiva, které hodlá účetní jednotka v následujícím roce odprodat. Indikace tohoto očekávání nemá dopad na tržní hodnotu prodávaného aktiva. Neví, zda dochází v této situaci k účetnímu přecenění. Pokud by k němu došlo, tak je to do jisté míry subjektivní záležitost té účetní jednotky.

K problematice účetního vykázání akvizice Mibrag byl vyslechnut **Oldřich Liška** (*ČEZ, a.s., útvaru účetnictví, vedoucí útvaru konsolidace, v době akvizice podřízen Ivanu Viktorovi*), který uvedl: Útvar konsolidace zpracovává konsolidované účetní výkazy skupiny ČEZ, a konsolidované účetní závěrky. S akvizicí Mibrag se setkal po podpisu příslušných smluv a ty musely být začleněny do konsolidace. Kupní cena byla alokována na jednotlivé položky majetku a závazků pořízené společnosti. Položky majetku a závazků je nutno uvést v reálné hodnotě a ocenění reálnou hodnotu pro ČEZ zajišťoval zde PWC. Cena za jednotlivé položky majetku a závazků byla celkově ve svém součtu značně vyšší než zaplacena cena podle kupní

smlouvy za celou společnost. Je poměrně obvyklé, že se cena stanovená pro účely alokace (PPA) liší od ceny dle smlouvy. Souvisící to s tím, že na konsolidovaných výkazech nikdy nezůstane ta částka zaplacena za akcie (*pořizovací cena*) ale při konsolidaci je tato cena nahrazena cenou jednotlivých položek majetku a závazků. V konsolidované rozvaze nejsou cenné papíry (*tedy jejich pořizovací cena*), ale jednotlivé položky majetku, tj. budovy, stroje, pozemky apod. Účelem konsolidace je ukázat celou skupinu jako jeden ekonomický subjekt, jako jedinou společnost. Ocenění jednotlivých položek majetku a závazků pro potřeby alokace ceny by se mělo blížit co nejvíce tržnímu ocenění.

Pokud je předmětem prodeje podnik jako výrobní celek, pak jeho tržní ocenění vychází z jiné metodiky a je především brán ohled na finanční, resp. podnikatelský plán tohoto podniku, na jeho výnosy, náklady apod. Tedy ocenění téhož majetku jako podniku může dát jinou hodnotu. Liška se domnívá, že ten rozdíl se pohybuje za normálních okolností v určité toleranci, snad až 25% kupní ceny obvykle nelze rozvést na alokované položky (tzv. *goodwill, popř. badwill*). V případu Mibragu byla cena této akvizice alokována za na jednotlivé položky a nadále bylo s těmito účetními údaji o účetní hodnotě Mibragu nakládáno podle účetních pravidel pro daný typ aktiv a závazků. S tím souvisela možnost odpisování, vytváření opravných položek apod.

Liška si vzpomíná, že zaúčtovaná hodnota Mibragu se po dobu jeho držení ČEZ významně neměnila. Ke změně hodnoty zaúčtování došlo v r. 2011 v souvislosti s prodejem Mibragu. Mibrag byl překlasifikován jako skupina aktiv držených k prodeji. Došlo k přesunu dotčených položek majetku na samostatný rádek rozvahy. Současně došlo k přecenění tohoto majetku na reálnou hodnotu k datu reklassifikace, tj. mění se způsob ocenění majetku klasifikovaného jako majetku drženého k prodeji reálnou hodnotou. Zde byla reálná hodnota odvozena přímo z kupní smlouvy (*co do výše i způsobu zjištění*), což je jiný způsob, jak lze dojít k ocenění majetku reálnou hodnotou. Z praktického hlediska je to ten nejlepší způsob stanovení reálné hodnoty. Tato cena byla z účetního hlediska brána jak reálná hodnota prodávaného aktiva v okamžiku jeho prodeje. Liška v daných souvislostech užívá termín „reálná hodnota“ v jeho účetním významu, a reálná hodnota zde znamená obvyklou cenu mezi informovanými subjekty na trhu, za kterou je možno aktivum prodat nebo závazek převést. Strany transakce by přitom měly být nespízněny.

Útvar konsolidace žádné vlastní ocenění prodávaného majetku v daném případě neprováděl a vyházel ze sjednané prodejní ceny jako reálné hodnoty pro potřebu účetního zaznamenání této transakce. Liška si nevybavuje hodnotu prodávaného podílu ve spol. JTSD, ale vzpomíná si, že rozdíl mezi předchozí účetní hodnotou aktiva a cenou dosaženou dle smlouvy o prodeji byl 2,7 mld. Kč, tj. o tuto částku došlo ke snížení hodnoty aktiva a tato položka -2,7 mld. Kč se vykázala ve výkazu zisku a ztrát jako součást rádku cenné papíry v ekvivalenci – je to hospodářský výsledek, v danou chvíli ztráta. Výnos (*v podobě badwillu*) zaúčtovaný při pořízení Mibragu, přesahující 3 mld. Kč, byl nepeněžní výnos vypočtený dle stanovené účetní metodiky. Nešlo o konkrétní peníze (*které by se např. objevily v bance na účtu*). I v případě divestice došlo, opět účetně, k vykázání ztráty – tentokrát ve výši 2,7 mld. Kč. Útvar konsolidace nepovažoval za nutné ověřit cenu dosaženou vyjednáváním mezi prodávajícím a kupujícím jinou metodou, např. znalecky, nebyl k tomu důvod a v praxi nikdy nic takového ani nedělali.

Bohdan Malaniuk (*ČEZ, a.s., v letech 2008 – 9 zařazen v útvaru M&A, vedoucí útvaru podřízen řediteli M&A Vladimíru Schmalzovi*) uvedl: M&A byl jedním ze tří tzv. vlastníků, účastníků procesu akvizice Mibragu, kdy M&A tento proces řídil. Dalšími účastníky byl Útvar rozvoj (*Business development*), který odpovídal za ocenění a Divize International, která akvizici přebírala po převzetí skupinou do své správy. Proces akvizice je formalizovaný proces popsaný ve vnitřní směrnici ČEZ. Ředitelé uvedených útvarů mají každý právo rozhodujícího slova k vyhodnocení vhodnosti pořízení akvizice. Tito tři účastníci se podíleli na zpracování podkladů k akvizici pro představenstvo. Předkladatelem, útvarem zodpovědným za předložení návrhu, byl M&A, ale vždy u toho musely být spolupodpisy zástupců odpovědných útvarů. Osobně se na této akvizici nepodílel, ale zaštitoval činnost pracovníků M&A v této akvizici zapojených.

Vyjednávací tým za M&A tvořili Tomáš Petráň a Dita Svatošová (*Trampotová*) jako projektoví manažeři a spolu s nimi byli přibíráni další spolupracovníci, ať již z M&A nebo externí spolupracovníci. Byla přibrána investiční banka Morgan Stanley jako finanční poradce. Externím právním poradcem byla spol. WGM, a finanční due diligence, neboli prověrku, prováděli PWC. Vzhledem ke své funkci v akviziční části procesu se Malaniuk účastnil jednání představenstva, kde byla akvizice prezentována. Kdo navrhl podání společné nabídky do tendru na Mibrag, to neví. Od investičního bankéře měl zprávy, že o Mibrag je více zájemců, mezi nimi EnBW a J&T banka. Před podáním finálních nabídek zbyli již jen tři zájemci, ČEZ, a.s., EnBW a J&T. Bylo známo, že mezi vedením Mibragu a J&T už došlo k nějakým jednáním a existovaly mezi nimi dobré vztahy. Vyplývalo, že mají více informací o celé akvizici, než ČEZ. EnBW byl při jednání s vlastníky Mibragu pomalý a ČEZ dostal signál, že je nevhodnější doba akvizici provést. Malaniukovi přšlo proto spojení s J&T v té době logické. To se ukázalo i v rámci ceny, kdy podle jeho názoru se Mibrag pořídil velmi výhodně, kdy např. Severočeské doly se prodávaly za asi 8 násobek provozního zisku před odpisy a Mibrag byl pořízen asi za 3,5 násobek.

Důležitá byla i rychlosť jednání, neboť bylo známo, že vlastník Mibragu se hodlá stáhnout z podnikání v Evropě a bylo zřejmě známo i zhruba datum, do kdy chce tento prodej dokončit. Jako zájemci byl ČEZ schopen požadavek na rychlost přjmout a jednat rychle. Také se jevilo ČEZ jako podstatný moment rozložení rizika akvizice mezi dva partnery. Nevzpomíná si, že by vznikly spory o tom, že ČEZ vstupuje do akvizice Mibragu půl na půl s druhým partnerem. Byla to běžná praxe akvizic, např. v Turecku.

Na sjednání podmínek podání společné nabídky do tendru a dalších smluv o podmírkách spolupráce se nepodílel. Malaniuk předpokládá, že akvizice byla pro ČEZ v té době zajímavá i v případě, že by se nestavěla nová elektrárna. V té době se těžba uhlí v Mibragu jevila také jako vhodný prvek zabezpečení dodávek uhlí v případě výpadku dodávek uhlí od dosavadních dodavatelů – např. z Mostecké uhelné, a.s. K projektu Profen nemá informací. Do divestice zapojen nebyl.

Petr Míkovec (*ČEZ, od r. 2007 vedoucím oddělení valuací v útvaru valuace v rámci divize obchod, 2010 manažerem útvaru oceňování portfolia, 2012 ředitelem útvaru rozvoj podnikání v rámci divize strategie*) k věci uvedl: S projektem výstavby uhelné elektrárny Profen se setkal jako vedoucí oddělení valuací a průběžně pak jako manažer útvaru oceňování portfolia, tj. v letech 2009 až 2010. Spolu se spolupracovníky tvořili podnikatelský

záměr (PZ) k projektu Profen ve spolupráci s divizí Investice. PZ byl doveden v rámci gateového systému do fáze asi Gate 2 nebo 3, ale poté byl v rámci DDC na základě předložené dokumentace negativně vyhodnocen. Projekt Profen byl ukončen asi v r. 2010 nebo 2011, tj. do dvou let poté, co se začali tímto zabývat.

Po roce 2005 byly v SRN vyhlídky, že by nově stavěné vysoce účinné uhelné elektrárny neplatily za emisní povolenky, což by se týkalo i projektu Profen. Poté však došlo k zásadním změnám v energetické politice SRN – vysoká podpora i propagace obnovitelných zdrojů v kontextu odstavení jaderných elektráren, což překvapilo i lokální německé energetické společnosti, které vlastní ty jaderné elektrárny. Podpora pro OZE tak zmenšovala prostor pro uplatnění nových uhelných vysokoúčinných elektráren. To byly makroekonomické předpoklady. Potom bylo několik specifických okolností, a to např. podpora lokální zemské vlády v oblasti daňových úlev nebo přímé podpory, avšak tyto přísliby nebyly již zemskou vládou ve vztahu k projektu dodrženy. Rovněž padl zámr povolenek zdarma pro nové účinné zdroje. Posledními faktory pro ocenění PZ je výše investičních nákladů a cena uhlí. Ceny uhlí zůstávaly ve výši, ve které v kombinaci s ostatními faktory – investiční náklady, všechny makropředpoklady, včetně v té době klesající ceny elektřiny, vedly k vyhodnocení, že v projektu nelze v dané chvíli pokračovat.

V případě projektu Profen mělo jít o replikaci elektrárny Ledvice 660 MW (ELE) a použil by se asi stejný koncept, jaký byl užit v ČR s tím, že by se stavělo na dobrých zkušenostech ELE. Valuací projektu Profen je míněno finanční ocenění hodnoty toho projektu. Je založena na projekci budoucích hotovostních toků, které jsou ovlivňovány řadou zmíněných faktorů, např. cenou elektřiny ad. a vyjadří se v současné hodnotě k datu tvoření dotyčného PZ. Na výši valuace si Míkovec nevpomíná. Náklady na rozvoj projektu Profen nesl ČEZ.

Profen byl přirozený rozvojový prvek spol. Mibrag. Měl těžit z otevírky nového uhelného dolu spol. Mibrag, a protože Profen byl projektován jako hnědouhelná elektrárna, tak byl logickou součástí expanze spol. Mibrag, souvisel i místně s lokalitou těžby svého paliva, a byl součástí akvizice této společnosti. Po změně klimatu v německé energetice nebylo pro ČEZ strategické dále držet doly Mibrag v situaci, kdy se nejvilo možné uplatnit jejich rozvojový potenciál výstavbou Profenu, a samotné provozování dolů, závislé na odbytu pro vlastní uhelné elektrárny a dalších, již velkých kontrahovaných uhelných elektráren v SRN, např. Lippendorf a Schkopau, by bylo z hlediska ČEZ velice rizikové. U uhlí těženého v dolech Mibrag se sice jednalo o kontrakty pro větší zdroje a střednědobého charakteru, avšak energetické politika SRN šla směrem OZE a jejich upřednostňování oproti klasickým. Např. klasické zdroje musí uvolňovat přenosovou kapacitu pro OZE, pokud tyto vyrábí více elektřiny, než jaká jé schopnost přenosové soustavy ji pojmet. Dalším efektem byl také propad ceny elektřiny.

Míkovec se také podílel na ocenění příležitosti investice do spol. Mibrag v roce 2008/2009. Byl to úkol ocenit akviziční příležitost společnosti Mibrag jako aktivum. Na tomto úkolu pracoval s kolegy z oddělení valuací, které bylo součástí útvaru rozvoje v rámci divize obchod, zejm. s Kleinhamplem. Oddělení valuací působí jako servis pro M&A z pohledu svých znalostí energetického trhu. Je odborně připraveno zpracovávat tržní scénáře v energetice. M&A spíše působí jako investiční a transakční bankéři. M&A byl separátním útvarem

nepodléhajícím divizi obchod. M&A vedl akvizici a odd. valuací dodával jeden z prvků akvizice – ocenění investiční resp. akviziční příležitosti jako aktiva. Kontrahování externích poradenských firem v případě akvizic bylo v kompetenci M&A. Míkovec si nezpomíná, na jakou hodnotu byla investice Mibrag před jejím pořízením ohodnocena. Předáním valuace na M&A ingerence odd. valuací do procesu akvizice spol. Mibrag skončila. K divestici nemá zpráv.

Martin Novák (*ředitel divize finance, od 21. 5. 2008 člen představenstva spol. ČEZ, a.s., od 22. 5. 2012 místopředseda představenstva*) uvedl: Nezpomíná si konkrétně na svou účast při projednání důvodů a podmínek akvizice spol. Mibrag ve statutárních orgánech ČEZ, popř. v DDC. Se zástupci skupiny J&T osobně o této věci nejednal. Financování obecně je v gesci útvaru financování. Systémově to bývá tak, že podklady vytvořené na divizi finance k financování jsou předávány útvaru M&A, který akviziční činnost koordinuje. M&A shromážděné podklady prezentuje jak v DDC tak při projednávání v představenstvu event. v dozorčí radě.

Ke vzniku v konsorcia s **J&T Investment Advisors s.r.o. (JTIA), J&T Finance Group a.s. (JTFG)**, uvádí obecně, že to bylo v zájmu dosažení lepších podmínek při nákupu dolů Mibrag, především velmi dobré ceny. Došlo tím ke snížení počtu zájemců a tím ke zlepšení vyjednávacích pozice s vlastníky Mibragu. Neví, kdo dal popud k podání společné nabídky. K důvodům akvizice spolu s J&T dodává, že ČEZ jako energetická firma měl zájem o získání německých dolů Mibrag ve spojení s možností výstavby hnědouhelné elektrárny v její blízkosti, což akvizice Mibragu nabízela. Jelikož hlavním zájmem byla výstavba nového zdroje, nebylo nezbytně nutné, aby ČEZ vlastnil doly celé, postačoval poloviční podíl na jejich vlastnictví, a tedy mohl přijmout nabídku, pokud ji obdržel, k vytvoření konsorcia za účelem této akvizice. Vytvoření konsorcia proběhlo za situace, kdy se tendru účastnili již jen tři uchazeči – ČEZ, J&T a EnBW – a vytvořením konsorcia došlo k zúžení počtu nabízejících a tím ke snížení konkurence a omezení možnosti eskalovat cenu jak uchazeči tak prodávajícím.

Nepamatuje si podrobnosti dohod ČEZ a J&T o financování akvizice. Primárním cílem ČEZ jako energetické společnosti je většinou získat možnost výroby elektřiny a zároveň k tomu i jistotu dodávek surovin pro její výrobu. Technicky jde o vertikální integraci. Možnost akvizice Mibragu byla posuzována jako jeden celek zahrnující těžbu i možnost výroby elektřiny a z tohoto pohledu byla pro ČEZ atraktivní, včetně toho, že se Mibrag nacházel v cílovém teritoriu expanze skupiny ČEZ.

K projektu Profen neuvádí nic konkrétního. Hodnota Profenu byla, soudí, jistě ověřena valuátory ČEZ.

K otázce zaúčtování alokované kupní ceny Mibragu do konsolidovaného účetnictví ČEZ, a.s. se nedokáže konkrétně vyjádřit.

Důvody divestice podílu ve společnosti JTSD/Mibrag vysvětluje stejně jako další zástupci ČEZ. Osobně se na ni nepodílel. Vybavuje si, že skupina vydělala za velmi krátké období kolem 1 miliardy Kč v hotovosti. Skládalo se to z prodeje obchodního podílu a výnosů z financování. Podrobnosti si nepamatuje. Okolnosti a důvody účetního přecenění podílu drženého ČEZ, a.s. v Mibrag / JTSD, kdy došlo k odúčtování cca 2,7 mld. Kč, nemůže uvést, nepamatuje si to. K účetním pohybům v oblasti ocenění položek majetku dochází v souladu

se standardy IFRS, které ČEZ používá. V podstatě se jedná obdobnou účetní operaci, k jaké došlo při akvizici Mibragu a při alokování jeho ceny do účetnictví ČEZ, nyní ovšem opačném postupu, neboť šlo o divestici – prodej. Součet všech účetních pohybů v souvislosti s danou transakcí se rovná součtu pohybů peněžních (*cash-flow*) a vedl k zisku ve výši cca 1 mld. Kč pro skupinu ČEZ.

Tomáš Pleskač (*od 26. 1. 2006 člen představenstva ČEZ, a. s., od 1. 1. 2008 ředitel divize International, 11. 2. 2008 – 29. 6. 2010 2. místopředseda představenstva ČEZ, a. s.*) uvedl: Vypověděl obdobně jako další členové statutárních orgánů ČEZ. V akvizičním týmu byl i zástupce divize International. Za přípravu akvizice odpovídal útvar M&A a divize International připravovala následné převzetí akvizice.

Divestice byla v působnosti útvaru M&A a Pleskač se neúčastnil na jakéhokoliv vyjednávání týkající se prodeje spol. Mibrag. Až od září nebo října 2011 byl útvar M&A zařazen do divize International. Divizi International zastupoval ve vyjednávacím týmu M&A Bohdan Urban, v roli pozorovatele. Valuace akvirované společnosti byla vždy zpracována interně Útvarem Business development (*rozvoj*) v dané době součást divize Obchod.

Pleskač a Schmalz, byli členy dozorčí rady Mibragu. Těžba hnědého uhlí v Mibragu byla zisková po celou dobu účasti ČEZ v Mibragu. Mibrag měl dostatečný odbyt pro uhlí i v případě, že by se Profen nepostavil.

Rozhodnutí o prodeji podílu v JTSD bylo neveřejné a představovalo ve své době obchodní tajemství skupiny ČEZ, a.s. Ohodnocení podílu v JTSD nebylo nijak ovlivněno rozhodnutím o jeho prodeji, a pokud ví, nedocházelo proto k jeho přecenění. Pokud ví, nebyl podíl v JTSD nabízen nikomu dalšímu a jednalo podle přijatých závazků k naplnění předkupního práva druhého partnera v JTSD. Se Špringlem, Spurným a Křetínským se ve věci divestice nesetkal, ani žádný ze zaměstnanců divize International. Vlastní ocenění podílu v JTSD bylo určitě prováděno interně útvarem Business Developmentu, který v té době řídil Jiří Feist. Pleskač neví, že by podklady pro Deloitte šly přes divizi International.

Vladimír Schmalz (*v ČEZ, a.s., zaměstnán v letech 2004 – září 2011, po celou dobu ředitelem útvaru fúzí a akvizic M&A, vedoucí útvaru podřízen řediteli M&A Vladimíru Schmalzovi*) uvedl: Dle organizačního rádu podléhal po celou dobu přímo generálnímu řediteli ČEZ, a.s., kterým byl JUDr. Martin Roman, a po nějakou velmi krátkou dobu jsem také podléhal Ing. Danielu Benešovi jako nástupci dr. Romana ve funkci. Jednání, na nichž byly projednávány důvody a podmínky akvizice spol. Mibrag se osobně neúčastnil. Útvar MA se ne podílel na iniciování a tipování investičních či divestičních příležitostí.

Účastnil se komunikace s mezinárodními poradci, investiční bankou Morgan Stanley, která s transakcí pomáhala. Komunikace probíhala s její německou a americkou pobočkou, neboť prodávající protistrana byly dvě americké společnosti, každá v jiném časovém pásmu. Z důvodů optimalizace nákladů transakce byla zvolena banka s přítomností v Evropě i USA. Pracovníci uvedené banky poskytovali svou pomoc jak osobní účastí na jednáních, tak i telekonferenčně nebo poskytováním rad, analýz apod. Na způsob zadání podílet se na akvizici si nezpomíná, ani od koho tento úkol dostal.

Cílem akvizice bylo získat těžební společnost s nerostnými zdroji a právy k jejich dobývání. Důležité bylo, že je to v regionu střední Evropy. Významným motivem bylo

přesvědčení, že podnikatelské prostředí v Německu je čitelné, předvídatelné a transparentní a zájem na tomto území podnikat v oboru energetiky i třeba dalším zapojením jiných projektů a skupinových synergii, jako je např. optimalizace těžby na základě zkušeností ze Severočeských dolů nebo výstavba uhlíkových elektráren, což byla jedna z klíčových kompetencí. Primárně šlo o získání nerostných surovin – hnědého uhlí jako východiska pro další projekty, které by bylo možno na tento zdroj navázat. Samotné vlastnictví uhlí i bez dalšího byl dostačující cíl pro akvizici Mibragu. Další návazné projekty, tedy i Profen, mohly při jejich ekonomické návratnosti hospodaření spol. Mibrag dále zlepšit. K projektu Profen si podrobnosti nevybavuje.

Schmalz si již také nevybavuje cenu a způsob jejího stanovení. Obecně se provádí analýza finančních výkazů společnosti a další úkony včetně analýzy dalšího vývoje trhu, regulačního prostředí, legislativy na příslušném trhu atd., protože investiční cyklus v energetice je citlivý na externí vlivy. Poradenství zřejmě v tomto směru poskytovala banka Morgan Stanley včetně různých cenových doporučení těch odhadů vývoje trhů a podnikatelského prostředí a legislativy. S uvedenou bankou jako investičním poradcem a dodavatelem služeb pro ČEZ, a.s. jednal příslušný útvar – tehdy nazývaný útvar nákup, stojící organizačně mimo útvar MA. Ten uzavřel také příslušnou smlouvu.

V průběhu procesu akvizice se ukázalo pro skupinu ČEZ spojení se skupinou J&T jako výhodné a v konečném důsledku bylo dosaženo podstatného snížení nákupní ceny. V ČEZ byl vytvořen akviziční tým, který jednal s vyjednávacím týmem prodávajícího. Akviziční tým byl tvořen specialisty ČEZ i externě najatými specialisty (*právníci, bankéři, účetní, daňoví specialisté a auditori*). Tým měl v čele projektového manažera z útvaru MA, na jeho jméno si nevpomíná, který činnost týmu koordinoval. Schmalz nebyl členem týmu, ani žádného jiného, což vyplývalo z organizačního nastavení, ale byl obecně informován a mohl být informován o vývoji akvizice a mohl se také účastnit jednání v této věci. Schmalzova role by nastala naopak v případě řešení nějakých vážných problémů. Proto se také osobně v tomto případě v drtivé většině neúčastnil konkrétních jednání s prodávající protistranou. Není mu známo, že by se do procesu vyjednávání zapojovali nebo do něj zasahovali členové statutárních orgánů ČEZ – tj. představenstvo, dozorčí rada popř. generální ředitel ČEZ, a.s.

Na podrobnosti projednání a schválení spolupráce při akvizici s J&T se nevpomíná, ani jaká dokumentace k tomuto vznikla. Podrobnosti financování nabídky si nevybavuje.

Důvod divestice si vzpomíná v obecné rovině jako i další osoby, které k věci vypovídaly. Na vlastní průběh divestice si v detailu a v jednotlivých krocích nevpomíná.

M&A byl pověřen realizací divestice a tomuto byl přidělen projektový manažer, jehož jméno si Schmalz nevybavuje, který koordinoval činnost divestičního týmu. Postup byl obdobný jako při akvizici, ale v opačném směru. Divestiční tým koordinuje všechna jednání a pořizuje na základě podkladů dodaných příslušnými experty závěrečné podklady pro rozhodnutí statutárních orgánů. Generální ředitel do tohoto procesu v této fázi vůbec nezasahuje, není ani jeho účastníkem. Generální ředitel, ani členové představenstva nebo dozorčí rady nejsou zařazováni do těchto pracovních týmů. Uvedení představitelé mají možnost se kdykoliv v průběhu procesu informovat na jeho stav a v případě zájmu se mohou i osobně zúčastnit jednání týmu, což ale obvykle nedělají.

Schmalz neví, jak byla stanovena cena obchodního podílu skupiny ČEZ ve spol. JTSD Braunkohlebergbau GmbH pro účel prodeje tohoto podílu společnosti Lignite Investments 1 Limited? Neví, kdo v ČEZ stanovil či vyjednal, že prodejná cena by mohla činit 24,4 mil. €. Nezná roli znaleckého posudku Deloitte Advisory s.r.o. při stanovení ceny prodeje, ani ohodnocení projektu Profen. Nevybavuje si, zda byl prodej JTSD podmíněn akvizicí společnosti Energotrans a.s. skupinou ČEZ.

Eliška Sovová (*od května do 15. 11. 2009 senior specialista financování v útvaru strukturované financování, který je součástí divize finance*) uvedla: Podřízena Ondřeji Dvořákovi, který podléhal Janu Brožíkovi vedoucímu útvaru financování. Jejím úkolem ve financování akvizice bylo dojednat překlenovací úvěr (*bridge loan*) a podřízené půjčky (*subordinated loan*), které poskytoval ČEZ, a.s., prostřednictvím své dceřiné společnosti CEZIF společnosti JTSD. Na tomto úkolu pracovala sama, práci revidovali nadřízení. Spolupracovala na tvorbě smluv s externí právní kanceláří WGM. Měla již jen „zúřadovat“ předchozí ujednání o uvedeném financování. Účastnila se pak jednání o zajištění externího přefinancování úvěrů a půjček poskytnutých skupinou ČEZ firmě JTSD. V některých ohledech spolupracovala s Bohdanem Urbanem, např. při přípravě finančního modelu Mibragu pro účely přefinancování. Také byla v kontaktu s PWC při vypracování due diligence pro toto přefinancování. Na tvorbě PPA se nepodílela.

Pokud si vzpomíná, ČEZ poskytoval garanci úvěrujícím bankám pro případ, že by se Mibrag nebyl schopen splácat úvěry v důsledku požadavku na vytvoření finanční rezervy pro rekultivaci dobývacího území. Na jiné případy neschopnosti Mibragu splácat jeho úvěry se tato garance nevztahovala. Tato garance zanikla v souvislosti s divesticí podílu ČEZ v JTSD.

Na divestici nijak neparticipovala a úkolem útvaru bylo zajistit rádné využití ČEZ ze všech povinností, které do té doby měl vůči bankám poskytujícím úvěry Mibragu. Také sledovali rádné splacení podřízeného úvěru, včetně úroků.

Alan Svoboda (*ČEZ, a.s. od dubna 2004 obchodní ředitel, 2004 – 2005 člen představenstva ČEZ a.s.*) uvedl: Projekt Profen byl v r. 2009 součástí akvizice spol. Mibrag. Tehdy řídil též útvar strategie a business developmentu. Tehdejší strategická priorita byla expanze ČEZ na zahraniční trhy v souladu s vizí skupiny ČEZ stát se leadrem energetiky ve střední a jihovýchodní Evropě. Útvar strategie (*ÚSt*) měl nalézt pro ni správnou strategii, tj. zda více investovat do výroby, popř. do jakých typů výroby, nebo do distribuce a prodeje a to podle rizikovosti jednotlivých oblastí energetiky a jednotlivých zemí. Konkrétní investiční příležitosti přinášel M&A. Akvizice Mibragu zapadala do širší strategie rozvoje hnědouhelných elektráren, kde ČEZ očekával nadprůměrnou návratnost takových investic. To z důvodu jednak levného paliva, a také růstu cen elektřiny a určitých úlev ve výdajích na emise CO₂. ÚSt definoval rámec, jaké projekty by bylo vhodné hledat a M&A přinášel konkrétní návrhy. Mibrag byl nabízen v aukci. Šlo o hnědouhelný důl s dlouhodobými kontrakty a částečně připravený projekt výstavby nové hnědouhelné elektrárny na palivo z těchto dolů, pracovně zvaná Profen. V případě Mibragu a Profenu si Svoboda myslí, že pro ČEZ byla podstatnější možnost výstavby elektrárny než pouhá investice do hnědouhelné těžby.

M&A přinesl návrh akvizice Mibragu ve spojení se spoluprací s J&T. Zajímavé ze strategického pohledu pro ČEZ bylo, že J&T nabídlo exkluzivitu na realizaci Profenu, který tak mohl být vyčleněn, aby celou investici a její přínos realizoval ČEZ na své náklady a s celým výnosem pro sebe. Projekt Profen byl nedílnou součástí nabídky dosavadních vlastníků Mibragu. Cena práv k projektu Profen byla vyčíslena již při akvizici Mibragu – byl na to znalecký posudek – ale výši ocenění si nevybavuje. Komu a kolik zaplatil ČEZ, a.s., aby se stal výlučným vlastníkem opce na projekt Profen, to neví. Při divestici podílu skupiny ČEZ ve spol. JTSD byla cena opce vrácena.

Hlavním důvodem vzniku konsorcia bylo rozdělit rizika spojená s těžbou hnědého uhlí a provozem spol. Mibrag na půl, a ve vlastní režii investovat do výstavby elektrárny. Nejvyšším rizikem těžby je především ukončení těžby a vypořádání závazků z rekultivace a závazků vůči zaměstnancům a dalším subjektům. Vzhledem k výši tohoto rizika ČEZ neměl jako strategickou prioritu investovat dále do hnědouhelné těžby bez dalších s tím spojených strategických výhod. Na divestici spol. Mibrag mělo vliv, že u Profenu neviděli velkou možnost, že by se projekt stal opět atraktivním a u Mibragu došlo ke zhoršení vyhlídek odběru uhlí a nákladů spojených s těžbou. Divestice byla vyjednávána zhruba ve stejný čas jako akvizice spol. Energotrans. Svoboda soudí, že ani jedna ze stran nečinila divestici Mibrag a akvizici Energotrans na sobě závislými.

Peter Szénásy (ČEZ, ředitel útvaru obchodní řízení projektů v divizi Investice) uvedl: Od 1. 1. 2008 v divizi Investice ředitelem přípravy investic – výstavby elektráren. Od 1. 4. 2011 v téže divizi ředitelem útvaru obchodního řízení investic. Nezúčastnil se žádných jednání akvizice Mibragu. Působil v oblasti posuzování projektu Profen. Posouzení se skládalo z různých posudků proveditelnosti výstavby, posouzení geologických, seismických omezení, vyvedení výkonu elektrárny na trh, přívody vody a posouzení celkového povolovacího režimu pro zahájení stavby.

Zahraniční projekty řídil Viktor Černý z divize investic, podléhající Szénasymu. Projektovým manažerem Profenu byl Roman Brecely z divize Investic. Szenásy podléhal Peteru Bodnárovi, řediteli Divize Investic. Z technických, legislativních a povolovacích studií vyplynula technická proveditelnost stavby, což není totéž, co proveditelnost komerční. Což je otázka spíše pro Útvar business development (*Útvar rozvoj*) odpovídající za valuaci a predikci cen, a další útvary z různých divizí. Jedná se o mezigrupovou spolupráci, kde tyto všechny aspekty – technické i komerční, včetně možných rizik jsou předloženy pro rozhodování příslušného orgánu. Projekt Profen neprošel Gatem 3, i když se hledaly i jiné technické varianty, projektové rezervy, zkoumaly se znova rizika ceny, dlouhodobý vývoj cen, zkoumá se v tomto kontextu CAPEX – tj. capital expenditures (*tedy kapitálové výdaje na realizaci projektu*). To probíhalo roku 2010 až do 1. pololetí 2011. Gateový systém nepožaduje po účastnících projednávání projektu jeho formální ukončení. Projekt má svého vlastníka v té dané etapě a v jeho zájmu je, aby projekt byl rozvíjen a realizován. Pokud se tak nemůže stát, projekt zůstává u svého nositele a připraven v případě změny tržních podmínek k opětovnému předložení v rámci tohoto systému. Každý projekt má nějaký stupeň svého projednání a posouzení v tomto systému s nějakým průběžným vyhodnocením. Proto z principu není nutné nějaké oficiální prohlášení toho, kterého projektu za ukončený.

Zda stav projektu Profen byl hlavním nebo jediným důvodem pro rozhodnutí o divestici Mibragu, to Szénásy nemůže posoudit. Nesetkal se s tím, že by to bylo takto formulováno. Právní okolnosti projektu Profen nezná. Na procesu divestice Mibragu se rovněž nepodílel.

Bohdan Urban (*ČEZ a.s. od VI/2006 do 31. 1. 2012, od 2007 projektový manažer, zařazen v Útvaru zahraničních majetkových účastí, v divizi International*) uvedl: Vlastní akviziční část, tj. koupě a prodej, tedy investice a divestice, byla v působnosti M&A přímo podřízenému generálnímu řediteli ČEZ, tj. Martinu Romanovi. Divize International nestanovovala cenu pořízení akvizice, ale byla zodpovědná za řízení akvizice po nabytí vlastnictví.

Urban byl projektovým manažerem při investici Mibrag. K úkolu byl delegován místo Petra Jirouše v listopadu či prosinci 2008. To se již projednávala SPA na úrovni ČEZ v působnosti M&A ve spolupráci s Úst., jenž byl odpovědný za valuaci, tj. v důsledku jde o stanovení kupní ceny. Za Úst. jednal KleinhAMPL, za M&A Dita Trampotová (*jako odpovědný-výkonný pracovník*) a Tomáš Petráň (*senior, dohled*). Prakticky to řídil Vladimír Schmalz, ředitel M&A, který udržoval kontinuitu vyjednávání o akvizici.

Divize International připravila financující strukturu, vyhodnotila valuační předpoklady a promítla je do budoucích byznys plánů, tzn. finanční výkonnosti akvizice. Výsledkem implementace financující struktury bylo pořízení společnosti Blitz F09-Acht GmbH (*tj. JTSD*) jako subjektu, který koupí spol. Mibrag B. V., což byl vlastník spol. Mibrag GmbH, který byl konečným objektem akvizice.

Urban byl do funkce jednatele JTSD formálně navržen Severočeskými doly a.s. (*jako spoluúčastníkem JTSD*). Dalším jednatelem byl Marek Spurný za Lignite Investments 1 Ltd. (*LIL*), jenž byl pak vystřídán Janem Špringlem. Mateřskou společností LIL byla spol. J&T Investments Advisors s.r.o. (*JTIA*). V únoru 2009 byla podepsána smlouva o koupi spol. Mibrag B.V. mezi JTSD jako kupujícím a Lambique Beheer B. V. a WGI Netherlands B. V. jako prodávajícími. Kupní cena činila 404 mil. € a navíc prémie pro dosavadní vlastníky, tj. celkem cca 412 mil. €. Vedle kupní smlouvy byly uzavřeny smlouvy týkající se financování akvizice, kterými každá strana dodala podřízený dluh (*subordinated loan*) ve výši 80 mil. € každá a zbytek byl pokryt smlouvou (*bridge loan agreement*) o překlenovacím úvěru poskytnutém od ČEZ (*prostřednictvím CEZ Finance Ireland, CEZ Finance International B.V.*) ve výši 255 mil. €. Postup financování byl nastaven s ohledem na daňovou optimalizaci celého procesu. Dále J&T a ČEZ poskytly spol. JTSD základní kapitál, každý ve výši 50 mil. Kč v ekvivalentu cca 2 mil. €.

Poradcem pro akvizici Mibrag byla německá spol. Morgan Stanley a v ČR byl poradcem pro financování PWC, a právním poradcem Weil, Gotshal & Manges.

Nápad na akvizici vzešel z prostředí nabídek přicházejících na ČEZ od investičních poradců, což zde mohli být Morgan Stanley. Zachycení zájmu o realizaci této investice plyne z Memoranda of Understanding mezi ČEZ a J&T. Z kontextu a obsahu Memoranda lze soudit, že jeho autorem a iniciátorem nebyl ČEZ, ale spíše J&T. Memorandum bylo podepsáno za ČEZ nejspíš Romanem a Schmalzem, a za J&T Danielem Křetínským, někdy na podzim r. 2008.

Záměr akvizice Mibragu byl alespoň zpočátku deklarován jako strategický, dlouhodobý, protože byl navázán na projekt výstavby nové elektrárny Profen. To se později změnilo v důsledku zjištění, že projekt Profen není uskutečnitelný. Tím se změnily priority akvizice a odrazilo se to v tom, že Mibragu bylo umožněno uzavírat nové smlouvy na dodávku uhlí třetím subjektům bez omezení. Projekt Profen nebyl nikdy oficiálně zcela zastaven, byl předmětem opakovaných jednání DDC a byly ukládány ÚZMÚ nové úkoly ke zlepšení a zvýšení hodnoty tohoto projektu a hledání variant jeho uskutečnění. Opční právo na projekt Profen ČEZ koupil, dle smlouvy Profen Cooperation Agreement (PCA) z 30. 6. 2009. ČEZ získal exkluzivní právo na výstavbu, tzn., že elektrárna Profen měla být ve 100% vlastnictví spol. ČEZ, a spolužák skupiny JTSD/Mibrag, tj. J&T, se zavázal poskytnout součinnost v rámci spol. Mibrag potřebnou pro realizaci tohoto záměru. Tj. ČEZ koupil závazek J&T vystupovat v pozici spolužáka skupiny JTSD/Mibrag tak, aby byl záměr realizovatelný. Když ČEZ posléze prodal svůj podíl v JTSD, tak současně měl podle PCA právo náhrady nákladů developmentu tohoto projektu, která byla v r. 2011 výčíslena ve výši 1 mil. €, takže opce byla vypořádána za částku 41 mil. €, kdy původní cena nabytí pro ČEZ byla 40 mil. €. Zde je nutno však doplnit, že opce byla držena společností Mibrag, jejímž spolužákem byl ČEZ a ČEZ si za 40 mil. € koupil pouze exkluzivitu na jeho realizaci a opce jako taková i nadále byla vázána na Mibrag. Takže i realizace případné výstavby by byla podmíněna vypořádáním vlastnických práv spol. Mibrag.

Společný postup při akvizici lze (*obecněji*) dovodit z jejího vlastního kontextu i Memoranda, kdy vyplynulo, že JTSD disponovala unikátním know-how, které spolužákům, čili ČEZ a JTIA /JTSD umožnilo skupinu Mibrag ovládnout v nepřímé soutěži s EnBW. Lze dovozovat, že JTIA/JTSD naopak postrádala odborné a finanční kapacity pro úspěšné zvládnutí této akvizice.

Kromě Memoranda upravila spolupráci při vstupu do spol. JTSD a při správě akvizice mezi skupinou ČEZ a J&T dohoda, zv. Cooperation and Shareholders agreement z 24. 2. 2009. Akvizice Mibragu probíhala v období, kdy se vyjasňoval a také rychle měnil náhled na budoucí směřování skupiny ČEZ, což bylo sládováno s aktuálním vývojem energeticky v Evropě a také s přihlédnutím k výši volných prostředků k investici. Dle Urbana byla akvizice motivována primárně možností těžit a prodávat uhlí, ale to pouze za předpokladu, že je s tím spojen synergický efekt v podobě výroby elektřiny v nové vysoko účinné elektrárně Profen, která by byla kopí elektrárny Ledvice, což by snížilo náklady na její výstavbu. Dalším důvodem byla přítomnost ČEZ na německém trhu výroby elektřiny, který ČEZ vnímal jako klíčový, a získání zkušeností s regulatorním prostředím v Německu, které je propracovanější než v ČR. A také, spol. Mibrag po celou dobu své existence produkovala velmi dobré cash flow, měla stále dost hotovosti, když ji ČEZ kupoval.

Když ČEZ vstupoval do Mibragu, bylo očekávání realizace Profenu vysoké, jeho NPV (*Net present value tj. přepočet budoucích výnosů na dnešní hodnotu*) bylo vysoko kladné a v podstatě se očekávalo, že tento projekt bude jistě uskutečněn. Ovšem během dvou let došlo k obrácení hodnoty NPV do záporného čísla a ten projekt byl již neuskutečnitelný, což bylo zřejmě nejpozději od r. 2010, ale i v té době se s tímto projektem muselo pracovat. Celé NPV bylo primárně generováno neustálým snižováním cen elektřiny, což vedlo k jasné nerentabilitě tohoto zamýšleného projektu. ÚZMÚ dostával úkoly od výboru pro rozvoj

pokusit se NPV zvýšit. Podnikané kroky se ovšem ukázaly jako nereálné. To mělo dopad na pohled na celou akvizici jako na zbytnou a tudíž vhodnou ke swapu s Energotansem – tedy, že by tato akvizice byla vyměněna za jinou, což byl nakonec Energotrans, který měl být zase původně vyměněn za elektrárnu Chvaletice drženou ČEZ, ale nakonec došlo k výměně za Energotrans z majetku EP Energy.

Urban ke smlouvě z 13. 5. 2009 sjednané ČEZ s PWC uvedl, že sloužila k ocenění majetku a cizích zdrojů k 1. 7. 2009 reálnou hodnotou IFRS 3 a ostatními ustanoveními IFRS. Toto přecenění bylo pro ČEZ povinné z hlediska účetních standardů a také proto, že se jednalo o zahraniční akvizici, a hlavním účelem bylo převést německé účetní standardy do mezinárodního účetního standardu IFRS 3. Výsledkem ocenění byla hodnota Mibrag podle mezinárodního účetního standardu a de facto, pokud by se ten majetek prodával položku po položce za účetní hodnotu takto stanovenou, tak tuto hodnotu kupec obdrží. Účetně ČEZ zaúčtoval v IFRS zisk v rozdílu mezi zaplacenou kupní cenou a takto zjištěnou hodnotou. To byl goodwill – dle aktuálního hodnocení se zde jednalo o badwill z pohledu té koupené firmy. Ocenění bylo obsaženo v PPA Mibrag – final report z 3. 12. 2009. PPA měl vliv na vyjednávání o získání úvěrů pro Mibrag, kterými pak byla splacena větší část úvěrů poskytnutých společnosti JTSD od konsorcia ČEZ a J&T.

K posudku vypracovanému spol. Deloitte Advisory pod č. 44-2011 Urban uvádí, že byl seznámen pouze s pracovní verzí tohoto posudku, kterou dostal e-mailem asi od Čiháka, a myslí, že byl v kontaktu také s Janem Markem. Komunikace s DA se vedla jednak k potvrzení předpokladu DA pro jejich ocenění, kde Urban odmítl jejich předpoklady přijmout a poslal jim připomínky interní zpráva mezi ÚZMÚ a M&A. V této shrnul námitky proti východiskům, popř. užitým datům a předpokladům, se kterými bylo znalcem pracováno. Jak s touto zprávou bylo naloženo, již neví. Byl ve spojení i se Špringlem za účelem objasnění, jakým způsobem se dospělo k ceně 24 mil. € za podíl. On to nějak obhajoval, poslal k tomu i nějaké vyjádření nebo poznámky. Se Špringlovým sdělením se seznamoval i Kleinhampl, který s Urbanem formuloval dotaz Špringlovi ke způsobu vzniku té ceny. Urban se domníval, že v posudku nebyly zohledněny připomínky ze strany ÚZMÚ.

Dále byla rovina slovního vysvětlení cen a její skladby, kde za ÚZMÚ rozporovali cenu za zpětnou koupi projektu Profen a nakonec, to byl vlastní Waterfall, což je terminus technicus pro grafické znázornění rozdílu a důvodu snížení tržní ceny Mibragu stanovené útvarem business developmentu, a finální kupní ceny. Komunikaci s DA vedl Daniel Janeček, výkonný člen týmu, a Pavel Janík, jako senior, oba z M&A. Urban neví, kdo a jak stanovil hodnotu JTSD pro potřeby jejího ověření posudkem DA.

V rámci PPA byla použita stejná oceňovací metodika DCF jako v případu posudku DA. Neví, zda touto metodou byl Mibrag oceněn i při jeho akvizici. Zpráva Valuation of Mibrag z 19. 3. 2010 zpracovaná PWC pro vertikální fúzi společnosti JTSD a Mibrag B. V. (*obsahuje rovněž ocenění skupiny Mibrag*) rovněž uvádí ocenění podle DCF.

Martin Zmelík (*ČEZ do r. 2009 – ředitel útvaru řízení zahraničních majetkových účasti – podléhal Tomáši Pleskačovi, divize International, pak CEZ Romania s.r.l.*) uvedl: Jednání o důvodech a podmínkách akvizice spol. Mibrag se osobně neúčastnil. Plánování a iniciování akvizic bylo úkolem M&A. Na procesu přípravy akvizice spolupracovaly s M&A odborné

útvary ČEZ, a.s., zejména útvar Business Development. Do projektového týmu byl za ÚZMÚ v závěrečné fázi pořízení nominován Bohdan Urban a ÚZMÚ připravil podporu pro řízení a výkon akcionářských práv. ÚZMÚ do akvizičního procesu vstupoval až v závěrečné fázi, aby připravil model řízení, personálně zabezpečil akvizici, stanovil strategii řízení a zabýval se samotnou správou a výkonem akcionářských práv. To se týkalo primárně akvizic, kde měl ČEZ většinový podíl a mohl si toto stanovit dle vlastních představ. V případě Mibragu toto nebylo úplně možné, neboť se jednalo o joint venture. Také sledovali plnění rozpočtu, který měl na starosti Petr Bureš. Akvizice byla Útvarem řízena především z hlediska finanční výkonosti. Do vnitřních procesních pravidel a postupů v Mibrag nezasahoval.

Útvar při převzetí akvizice neobdržel žádné instrukce popř. vysvětlení priorit akvizice, k nimž by se přihlíželo při její správě.

K projektu Profen se Zmelík nedokáže blíže vyjádřit. Na stanovení ceny za akvizici spol. Mibrag se Zmelík ani útvar nepodíleli.

- K akvizici a divestici Mibragu se vyjádřili ve svých výpovědích také partneři skupiny ČEZ ze skupiny J&T, **Daniel Křetínský** (*ředitel a jednatel EP Investment Advisors, s.r.o.*, uvedená společnost do 10. 11. 2010 uváděna pod názvem *J&T Investment Advisors, s.r.o.*), Jan Špringl a Marek Spurný, kdy Křetínský uvádí: V r. 2009 vedl akviziční tým spol. J&T Investment Advisors (JTIA) a spolupracoval zejm. s Markem Spurným a Janem Špringlem, rovněž členy tohoto týmu, kteří byli klíčovými spolupracovníky. Křetínský nesl hlavní odpovědnost za práci týmu a koordinoval jeho členy a činnosti.

Účastnil se jednání o vytvoření společné nabídky JTIA (skupina J&T) v r. 2008 obdržela od německé poradenské společnosti Goetz Partners informaci o možnosti akvizice spol. Mibrag. O tuto měla J&T ze strategických důvodů zájem. J&T zjistili, že dalším zájemcem o Mibrag je ČEZ, a.s. a spol. EnBW. Proto kontaktovali ČEZ a dohodli se na společném postupu. Hlavními motivy pro tuto dohodu ze strany J&T byla snaha vytvořit maximální tlak na prodávající stranu a udělat vše pro to, aby návrh zrychleného časového postupu eliminoval konkurenci EnBW, které se J&T obávali z pohledu možné výše nabídnuté kupní ceny. Domnívali se, že existuje riziko nabídky vyšší ceny, než bude schopna nabídnout J&T, a to až o 10 %. Z pohledu vlastního procesu akvizice mělo pro J&T zapojení spol. ČEZ výhody i nevýhody. Ovšem ČEZ byl schopen postupovat stále ještě dostatečně rychle, takže byl hlavní účel splněn, a proto J&T vytvořilo s ČEZ konsorcium. Hlavní jednání o společném postupu vedl Křetínský s Vladimírem Schmalzem, ředitelem M&A ČEZ. Následně jednal Křetínský s Alanem Svobodou jako obchodním ředitelem ČEZ a hlavní autoritou spol. ČEZ pro oblast oceňování a strategie. V závěrečné fázi se Křetínský účastnil i zasedání rozšířeného představenstva spol. ČEZ jednajícímu o dané věci, zde byl přítomen Martin Roman. Z jiných jednání týkajících se Mibrag si jej Křetínský nevybavuje, ani to, že by s ním osobně tuto otázku projednával.

Předpokládá, že „Memorandum“ ve věci podání společné nabídky bylo podepsáno až po projednání v představenstvu ČEZ.

Z pohledu Křetínského byla společná nabídka vyjednávána mezi jím vedeným týmem a týmem ČEZ vedeným Schmalzem a Alanem Svobodou.

Dohoda o podání nabídky a způsobu financování byla zpočátku komplikována několika faktory. ČEZ původně nechtěl akceptovat skupinou J&T navrhovanou cenu na úrovni přesahující 400 mil. € a za bezpečnou cenu považoval částku mírně nad úrovní 350 mil. €. Naopak, ČEZ byl připraven podpořit rychlý postup akvizice poskytnutím tzv. seniorního bridge, což byl de facto zajištěný úvěr nadřazený ostatním zdrojům financování s kratším tenorem, který měl být ve velmi krátké lhůtě refinancován bankovním úvěrem. V dané situaci to působilo tak, že pro ČEZ je atraktivní raději poskytnout na přechodnou dobu tento úvěr při dohodnuté sazbě kolem cca 7% p.a., než v časové tísni vyjednávat přímo bankovní financování. Z pohledu J&T byla tato nabídka nevýhodná vzhledem k úrokové sazbě, ale její výhodou byla snadnost a rychlosť postupu.

Byla uzavřena dohoda obou skupin o využití nabídky ČEZ na seniorní bridge a skupina J&T souhlasila, že její zdroje na financování kupní ceny budou podřízeny všem zdrojům poskytnutým společností ČEZ. Tímto krokem byl vyřešen rozpor v nabízené ceně, protože v případě neúspěchu projektu by ztrátu nesla skupina J&T (*s výhradou relativně minimální investice do základního kapitálu spol. JTSD*). Z pohledu rizika ztráty tedy byly vystaveny riziku na prvním místě prostředky vložené do základního kapitálu JTSD, tj. zhruba 100 mil. Kč obou skupin, a riziko další ztráty až do výše 80 mil. € nesla výlučně J&T. Až při ztrátě přesahující tuto hodnotu by začal nést ztrátu také ČEZ. To se mohlo zdát J&T nevýhodné, nicméně J&T osvědčoval na akvizici Mibragu značný zájem a rychlosť postupu byla klíčová. V J&T byli přesvědčeni, že bridgové financování od ČEZ bude možné rychle přefinancovat levnějším bankovním úvěrem, což se také stalo. Zájem J&T o akvizici byl projevem dlouhodobého strategického zájmu o vstup do segmentu těžby hnědého uhlí. Křetínský přitom soudí, že pro ČEZ byla klíčová možnost vybudovat u dolu Mibragu novou elektrárnu o výkonu cca 660 – 800 MW, což dovozuje ze zájmu ČEZ získat již v době akvizice exkluzivní práva k tomuto projektu a z toho, že po rozhodnutí zastavit tento projekt ztratil i zájem na další účasti ve společnosti Mibrag.

J&T byla schopna v případě potřeby zajistit svoje financování celé akvizice i bez účasti ČEZ jiným způsobem – bankovními úvěry. Klíčovým přínosem ČEZ však byla možnost vytvořit optimální transakční situaci, tzn. vyvinout maximální tlak na prodávající, urychlit jejich rozhodování a tím eliminovat riziko konkurence EnBW. Doplňkově byl pozitivní přínos ČEZ v jeho zájmu o projekt Profen, který nebyl podstatný z pohledu možnosti realizovat akvizici, ale byl pozitivním signálem pro společnost Mibrag samotnou a pro místní správu, pro které byla realizace projektu Profen vysokou prioritou.

Pokud by ČEZ nebyl členem konsorcia, nebo neměl o Profen zájem, hledala by J&T jiného partnera, se kterým by na projektu Profen spolupracovali. Křetínský zpětně spekuluje, že i v případě nezájmu ČEZ o Profen by J&T patrně mělo zájem na vytvoření konsorcia, a pro projekt Profen by se hledal jiný partner. Možnost výstavby elektrárny Profen byla v tehdejší době velmi atraktivní, o čemž svědčí i fakt výstavby řady velkých německých uhelných elektráren.

Exkluzivitu práva na výstavbu Profenu ČEZ koupil od skupiny J&T za částku cca 40 mil. € a obsahem této exkluzivity bylo v zásadě právo ČEZ vystavět na pozemcích Mibragu uhelnou elektrárnu a mít zajištěn pro tuto palivo za atraktivních podmínek zajištěné po celou dobu trvání provozu této elektrárny. Součástí ujednání bylo, že nemožnosti realizovat

projekt pro vnější překážky, ČEZ má právo od této dohody odstoupit a získat úhradu zpět. Právo na vrácení úhrady ČEZ neměl pro pouhou změnu svého podnikatelského záměru. Při divestici ČEZ prodej podílu v JTSD spojil se zpětným prodejem těchto práv exkluzivity, a bylo dohodnuto, že půjde o stejnou cenu navýšenou o nějaký dohodnutý úrok. Zpětný odkup byl tedy věcí dohody, nikoliv uplatněním nároku ČEZ.

Prvotní nabídku k prodeji svého podílu v JTSD učinil ČEZ. To se odehrálo v kontextu již téměř uzavřeného vyjednávání o prodeji elektrárny Chvaletice z portfolia ČEZ skupině J&T, resp. tehdy již EPH. Tuto nabídku tlumočil Křetínskému Vladimír Schmalz, a následně byla tato nabídka projednávána v širším fóru v ČEZ. Tato, z pohledu J&T, náhlá a nečekaná změna v chování ČEZ navazovala na zásadní změnu v celkové strategii skupiny ČEZ, ze které vyplynula i ztráta zájmu o realizaci projektu Profen a tím následně i na účasti ve spol. Mibrag / JTSD. Křetínský viděl situaci tak, že 50 % účast ČEZ ve spol. Mibrag bez realizace projektu Profen nemá pro ČEZ strategický smysl. Hlavní vyjednávání vedli opět Schmalz a Alan Svoboda se zapojením Tomáše Pleskače. Křetínský se do jednání o prodeji zapojil méně intenzivně, než do jednání o předchozím nákupu. Situace byla i poněkud vyhrocenější s ohledem na náhlou změnu přístupu ČEZ jak ve vztahu k Profenu, tak k prodeji Chvaletic, kterou osobně vnímal velice kriticky.

Křetínský tvrdí, že EPH, nebo jiný člen skupiny EPH, by koupil podíl ČEZ v JTSD, i pokud by nedošlo k divestici EPH ve společnosti Energotrans, a.s. Svůj zájem (*nyní již*) EPH nepodmiňoval prodejem spol. Energotrans. Naopak, že ČEZ měl zájem o kupu společnosti Energotrans. ČEZ se snažil maximálně obě situace propojovat a hledat celkové řešení. To zn. nutnost dořešení situace v Mibraru používal jako jakousi kartu časového tlaku k dořešení prodeje Energotransu do jejich rukou. Zájem ČEZ o spol. Energotrans se projednával dlouhodobě, již před podáním nabídky na prodej podílu ČEZ v JTSD. Projevoval se již od r. 2009. O prodeji Energotransu se jednalo již v kontextu zájmu EPH o elektrárnu Chvaletice, a zatímco ČEZ zaměnil Chvaletice za Mibraru, jeho zájem na akvizici Energotransu pokračoval.

Stanovení nabídkové ceny za podíl skupiny ČEZ v JTSD probíhalo obchodním jednáním. Byla dohodnuta cena za Profen a za ekonomický podíl v JTSD, který byl po právní stránce představován dvěma instrumenty, jednak přímo akciemi JTSD a jednak podřízeným úvěrem poskytnutým ČEZ společnosti JTSD. Rozpočítání této celkové částky na tyto dva instrumenty bylo již technickou záležitostí. Křetínský vysvětluje k posuzování prodejní a nákupní ceny spol. Mibraru / JTSD, která byla zejm. v médiích zpochybňována, že (*dle něj*) není možné zaměňovat cenu za akvizici spol. Mibraru s cenou za prodej spol. JTSD, protože spol. Mibraru měla v době akvizice výrazně více peněžních prostředků, než dluhů, zatímco skupina JTSD byla významně zadlužena, protože prakticky celá akvizice byla financována dluhem. Počítá, že ČEZ na nákupu a prodeji podílu Mibraru vydělal významnou částku, cca 1,5 mld. Kč. Z pohledu EPH jako kupujícího se jednalo o limitní cenu, kterou byli ochotni zaplatit.

Zaúčtování akvizice JTSD/Mibraru ve skupině EPH z pohledu alokace ceny (*PPA*) muselo být provedeno. Křetínský si tuto částku nepamatuje a z praktického hlediska je to spíše formální věc potřebná pro účetní výkaznictví, osobně jej tento údaj nezajímá.

Marek Spurný (*byl jedním z jednatelů JTSD po nějakou dobu po získání společnosti, později vystřídán p. Špringlem*) uvedl: JTSD je v současné době vlastněna společností EP Energy a.s., dceřinou společnosti Energetického a průmyslového holdingu a.s. (EPH).

Svou specializací je transakční právník, který na podkladě vyjednaných komerčních podmínek formuluje a vyjednává s druhou stranou text příslušných smluv a dalších transakčních dokumentů. V této pozici působil i při akvizici spol. Mibrag. V této své roli byl zaměstnán v JTIA, kde působil jako jednatel. Vyjednání vlastních komerčních podmínek této transakce bylo úkolem jiných osob, osobně se na tomto nepodílel. Pro skupinu J&T se akvizice Mibragu jevila jako strategicky významná investice z pohledu zamýšleného vytvoření vertikálně integrovaného souboru aktiv v segmentu energetiky. Nabídkou na akvizici spol. Mibrag byla skupina J&T oslovena prodávajícími prostřednictvím investiční banky Merrill Lynch. Následně obdrželi standardním postupem soubor informací o Mibragu pro možnost účasti v další fázi prodejního procesu, kdy předložili prodávajícímu indikativní nabídku. Zřejmě tato již obsahovala představu o ceně v podobě cenového rozpětí. Výši cenové nabídky, resp. její formulaci si již nevybavuje.

Role Spurného ve vyjednávání transakce začínala ve fázi, kdy již se jednalo o návrhu smlouvy a smluvních transakčních dokumentů. V předchozí etapě se podílel na vyjednávání zejména Jan Špringl jako odborník na valuace, a tedy ohodnocení nabývané investice, spolu s týmem jeho kolegů, a Daniel Křetínský jako hlavní manažer ve spol. JTIA, který měl ve skupině J&T, dnes v EPH, na starosti vytváření segmentu korporátních investic z pohledu strategického a dlouhodobého směřování, a to cca od roku 2002.

V etapě již zúženého výběru zájemců si v JTIA neformálními způsoby, z kontextu situace a jednání, z různých rozhovorů dokázali stanovit, kdo další na tomto seznamu nachází a podle jejich předpokladů to měly být společnosti EnBW a ČEZ. V této fázi tendru, kdy i ostatní účastníci, kteří byli na seznamu, se obdobným způsobem dozvěděli, kdo je jejich konkurentem, nastává možnost eskalace cen, kdy se již tito uchazeči snaží mezi sebou předčít v nabídce, v čemž je podporuje i prodávající zvyšováním počtu kol a neustálým dialogem a výzvami k úpravám nabídek, a to i cenovým.

Taková situace není pro kupujícího v principu ideální a jeho zájmem je spíše se tomuto vhnout, dosáhnout lepších podmínek. V této situaci JTIA uvažovali o možnosti spojit svou nabídku s nabídkou dalšího uchazeče, a vytvořit případné konsorcium. Tento postup jednak sníží počet konkurentů a může omezit také prostor pro manévrování u prodávajícího. Na straně JTIA jako člena konsorcia by pak byla výšší naděje na úspěch v soutěži o danou akvizici. Spurný předpokládá, že stejnými úvahami se řídili i další účastníci tendru a JTIA testovala tuto možnost u obou uchazečů o Mibrag. Znali je oba vzhledem k působení na společném trhu, kdy EnBW byli v dané době společně s J&T vlastníky Pražské energetiky a.s. Jako flexibilnější partner se jevil ČEZ a s ním pak bylo vedeno konkrétnější jednání k vytvoření konsorcia a podání společné nabídky.

Sondování možnosti vytvoření konsorcia v úvodní fázi byla role pro vrcholové vedení JTIA a ČEZ, takže za JTIA vedl jednání Daniel Křetínský. S kým prvně jednal, to Spurný neví. V pozdější fázi těchto jednání, kdy se jednalo o sepsání právně závazného dokumentu, který by zachytíl dohodu o konsorciu a základních principech případné koexistence jako

spoluúčastníků Mibragu, se těchto jednání již účastnil na pracovní úrovni. Ze strany ČEZ se těchto jednání účastnili právníci ČEZ – externí právní kancelář Weil, Gotschal a Manges, a Vladimír Schmalz, vrcholový manažer z M&A a jeho pracovně mladší podřízení kolegové. Účast jiných vrcholových manažerů ČEZ si nevybavuje.

Spurný dodává, že nedokáže dnes určit, a bylo-li to vůbec možné určit i v dané době, zda nabídka na společnou akvizici se skupinou ČEZ byla učiněna primárně JTIA, nebo naopak. Tendr byl zahájen v roce 2008 a trval před uzavřením dohody o porozumění z 12. 12. 2008 již několik měsíců. I samotné sondování mezi uchazeči trvalo nejméně několik týdnů. Ve fázi po uzavření dohody o porozumění pak došlo k podání společné nabídky, která se stala vítěznou.

Původní nabídkovou cenu skupiny ČEZ si nevybavuje, pokud s ní byl seznámen, ale má dojem, že byla nižší, než nabídka JTIA.

„Memorandum“ prosince 2008 bylo dohodou mimo jiné o sdílení nákladů na další společný postup – tj. např. náklady na právní, administrativní a poradenské služby, také o vzájemném předkupním právu na podíl druhého partnera ve spol. JTSD, jež byla zřizována jako tzv. správcovská společnost výlučně pro danou akvizici a její správu, a byl zde zohledněn a respektován zájem ČEZ na zisku výlučného práva k realizaci projektu Profen, tj. nové hnědouhelné elektrárny, kterou by vybudoval v oblasti dolů Mibragu. Po podpisu smlouvy o společné koupi Mibragu v únoru 2009 byly v návaznosti na tuto skutečnost podepsány smlouvy další, zejm. smlouva akcionářská, která již popisovala vztahy obou účastníků konsorcia na úrovni fy JTSD a Mibragu, a smlouva o projektu Profen.

Smlouva ze dne 30. 6. 2009 o spolupráci mezi ČEZ, J&T Finance Group a.s. (JTFG) a Madhubla (*tj. Agreement on Cooperation in respect of Project Profen*) upravovala vztah mezi akcionáři Mibragu, kteří tento drží prostřednictvím JTSD. Smlouva převedla exkluzivitu realizace a veškerá práva majetkové i nemajetkové povahy projektu Profen na ČEZ, a.s., kdy převod této exkluzivity byl proveden za úplatu ve výši cca 40 mil. €, která byla splatná firmě Madhubla jako podílníku v JTSD a tím také držitele podílu v Mibragu, který se tak vzdává podílu na budoucím výnosu z exkluzivního výkonu práva a realizace tohoto projektu. Ocenění exkluzivity tohoto práva proběhlo v komerční debatě, u které nebyl. Předpokládá, že daný projekt byl oceňován také oběma stranami analyticky, hospodářsko-ekonomickými modely, které byly východiskem pro komerční vyjednávání. Ocenění exkluzivity tohoto projektu souviselo se stanovením společně nabízené kupní ceny za společnost Mibrag. Z obecných zkušeností s průběhem a náležitostmi akvizičního procesu dovozuje, že při valuaci akvizice Mibragu byla posuzována tato akvizice i z hlediska projektu Profen a zřejmě i tento projekt sám o sobě byl jako položka aktiv posuzován – oceňován.

Pro stranu J&T / EPH bylo hlavním strategickým cílem zajištění zdroje paliva pro jiné položky v portfoliu aktiv, resp. tzv. přirozený hedging – zajištění pozice, jedná se o vytvoření vertikálně zajištěného řetězce se synergickými efekty. J&T / EPH měla velmi silný zájem uspět v této akvizici ať již v konsorciu nebo i samostatně. Již někdy v roce 2004 usilovala J&T / EPH o zisk Severočeských dolů v rámci privatizačního procesu. Otázka projektu Profen nebyla v tomto strategickém usilování pro J&T / EPH tím zásadním, naopak ČEZ v tomto ohledu projevoval silný strategický zájem. Na úrovni konsorcia se zájmy nekřížily, naopak doplňovaly. Z důrazu, který byl znát z přístupu ČEZ k projektu Profen a otázkám s ním

spojeným, Spurný usoudil, že budování nového zdroje je tím primárním, co ČEZ hodlá s danou akvizicí podnikat a na těžbu uhlí neklade takový důraz jako J&T. Pro J&T / EPH je akvizice Mibrag jedno z nejvýznamnějších aktiv, kdežto, což je Spurného vnější dojem, ČEZ může vnímat Mibrag jako jedno z mnoha aktiv ve srovnatelné velikosti a významu, které ve svém portfoliu drží.

K divestici JTSD skupinou ČEZ uvádí svou domněnku, že ta vyplynula ze změny strategického uvažování ČEZ v souvislosti se zjištěním, že v nových tržních podmínkách již není projekt Profen rentabilní. To zájem ČEZ účastnit se konsorcia značně oslabilo. Iniciace jednání o prodeji podílu skupiny ČEZ v JTSD vyplynula z této situace, ale nemůže určit, kdo oficiálně a jak oslovil, případně v jakém pořadí druhého partnera s nabídkou jednání o koupi resp. prodeji. Prvotní jednání by byla vedena na úrovni vrcholového managementu a v tomto případě jistě za účasti Daniela Křetínského za EPH. Spurný se iniciačních jednání neúčastnil. Do transakce se zapojil ve stadiu tvorby smluvní dokumentace.

Ze smlouvy o projektu Profen plynulo oprávnění ČEZ vrátit exkluzivitu a práva k projektu Profen zpět akcionářům Mibrag / JTSD v určité lhůtě cca 3 – 4 let, pokud v této době vyvstanou objektivní překážky bránící realizaci tohoto projektu. Jednalo by se o překážky typu vis maior nebo nemožnost získat licenci pro nový zdroj. Nedomnívá se, že by se tato ochrana vztahovala i na situaci, ve které se ČEZ ocitl díky změně tržních podmínek a sám se pod jejich tlakem rozhodl ustoupit od realizace projektu. Vrácení peněz vydaných spol. ČEZ za projekt Profen a exkluzivitu bylo z pohledu EPH logickou součástí balíku dohod souvisejících s ukončením účasti skupiny ČEZ na konsorciu, a toto vrácení bylo právně kvalifikováno jako součást celkové ceny za nabytí zbyvajícího podílu EPH v JTSD. Nešlo o realizaci nároku, ale o výsledek dohody stran. J&T / EPH neměla prioritu stavět nový zdroj Profen a ani za změněných podmínek, jež vedly k odchodu ČEZ z konsorcia, se na tom nic nezměnilo. Ani J&T / EPH nemohla v nových podmínkách trhu s elektřinou tento projekt realizovat.

Ke způsobu stanovení nabídkové ceny kupujícím za podíl skupiny ČEZ v JTSD se Spurný nedokáže vyjádřit. Obecně uvádí, že se při ohodnocení přihlédlo k zadlužení, které v mezidobí na straně Mibrag vzniklo ve formě bankovního úvěrového financování, které bylo poskytnuto za účelem splácení akcionářských půjček v souladu se smluvním ujednáním mezi konsorciálními partnery.

Akvizice spol. Mibrag byla financována jednak z vlastních zdrojů ČEZ a jednak z úvěru získaného spol. LIL od J&T Banka a.s. a zřejmě také od PPF Banky event. od Poštové banky. Strana J&T poskytovala 80 mil. € podřízeného úvěru pro JTSD a 335 mil. € poskytovala ČEZ jednak formou překlenovacího úvěru ve výši asi 255 mil. € a jednak formou podřízeného úvěru 80 mil. €, který však byl nadřízen podřízenému úvěru poskytovanému od J&T. Skupina J&T byla připravena v případě potřeby financovat celou akvizici z vlastních finančních prostředků.

Zaúctování akvizice JTSD/Mibrag ve skupině J&T z pohledu alokace ceny bylo provedeno v souladu s příslušnými požadavky mezinárodních účetních standardů – IFRS. Spurný si nevybavuje, jak a s jakým výsledkem toto ohodnocení proběhlo. Daná hodnota má význam pouze účetní z pohledu výkaznictví v rámci konsolidace bez vlivu na statutární

hospodářský výsledek nebo na daňovou bázi a je výsledkem aplikace technických metod předepisovaných IFRS.

Koupě podílu skupinou EPH v JTSD byla podmíněna nákupem společnosti Energotrans a.s. skupinou ČEZ. ČEZ si vymínil, že podmínkou realizace této divestice je nákup spol. Energotrans společností ČEZ. Bez splnění této podmínky by v případě této smlouvy k divestici podílu ČEZ v JTSD nedošlo k jejímu vypořádání a zanikla by.

Jan Špringl (*jednatel JTSD od roku 2010*) uvedl: Při akvizici Mibragu byl odpovědný za ocenění společnosti a vyjednávání podmínek transakce mezi prodávajícími a kupujícími, jimž byli ČEZ, a.s. a J&T. Byl členem části vyjednávacího týmu, která zastupovala skupinu J&T. Tehdy byl zaměstnán ve JTIA, která vystupovala jako investor. Spol. JTGF byla při akvizici garantem uhrazení kupní ceny. Spol. Madhubla byla správcovskou společností nevyvíjející žádnoujinou činnost.

Součástí vyjednávacího týmu byli právní poradci advokátní kancelář Weil, Gotschal & Manges. Pro J&T působili komerční poradci Goetz Partners s vazbami na spol. Mibrag. Jednání se dále účastnili Daniel Křetínský a Marek Spurný, jako hlavní vyjednavači za J&T. Za ČEZ se vyjednávání účastnil Vladimír Schmalz, Alan Svoboda a další členové M&A. Ohodnocení spol. Mibrag dle JTIA bylo kolem 400 mil. €. Skupina J&T měla zájem vstoupit do odvětví těžby hnědého uhlí již v době privatizace Severočeských dolů v r. 2004/2005 a byl naplněn v r. 2008 při nabídce akvizice Mibragu. Informaci o nabídce prodeje Mibrag dostali od Goetz Partners, investiční poradce s vazbou na Mibrag. Skupina J&T dovídala, že dalšími zájemci o Mibrag jsou ČEZ a.s., a EnBW. Jevilo se vhodné spojit se pro tendr s ČEZ a zvýšit šanci na úspěch. Spojení mělo výhodu ve snížení počtu uchazečů a tím i konkurence. Na okolnosti iniciování jednání o společné nabídce si nepamatuje. Zpravidla je tento kontakt pouze osobní nebo telefonický. Jedinou osobou, která by na straně J&T takto mohla jednat, byl Daniel Křetínský.

Případná dělba nákladů na úhradu kupní ceny Mibragu nebyla tím primárním motivem, i když z další spolupráce vyplynula. Vysoce důležité bylo, že společná nabídka konsorcia, posílila a zvýhodnila pozici v soutěži s EnBW. J&T bylo připraveno postupovat i samostatně a díky úzkým vazbám na Mibrag i tak cítili velkou šanci na úspěch. Částečně se Špringl účastnil vyjednání obsahu „Memoranda“ mezi JTIA a ČEZ.

Mezi skupinami ČEZ a J&T byly uzavřeny později další dohody upravující spolupráci po akvizici spol. Mibrag. Zásadou bylo rovnocenné postavení obou v nabývané společnosti, tj. v spol. JTSD, která byla správcovskou firmou vůči Mibragu. Z pohledu skupiny J&T bylo odvětví těžby hnědého uhlí vnímáno jako strategické rozhodnutí pro další rozvoj. Akvizice Mibragu představovala (*i*) samostatně atraktivní investiční záměr ve stabilním německém hospodářském prostředí za situace, kdy tehdejší vyhlídky hnědouhelného těžebního průmyslu byly poměrně optimistické. J&T na základě svých analýz a informací z prostředí spol. Mibrag bralo, že cena 400 mil. € je stále cenou přijatelnou, s vysokou pravděpodobnou návratností. ČEZ oceňoval Mibrag níže cca v úrovni 330 – 350 mil. €. Špringl je přesvědčen, že bez spolupráce by ČEZ v tendru neuspěl a naopak J&T měli možnost tento tender vyhrát sami, popř. v konsorciu s EnBW. Ovšem s EnBW tehdy J&T nevedli paralelní dialog, i když historicky s touto společností spolupracovali, a primárně se zaměřili na ČEZ jako vhodného partnera,

anebo na možnost samostatné účasti. Pro J&T podstatnou roli hrálo to, že ČEZ měl zkušenosti z těžby uhlí, byl kapitálově silný, a byl pružnější v jednání oproti EnBW. V případě EnBW by bylo naopak výhodou, že se jednalo o společnost zakotvenou v německém prostředí, což má některá pozitiva, znalost místního trhu, firemní vazby apod.

Špringl si k projektu Profen přesně nevybavuje smluvní uspořádání prodeje výlučného práva realizovat projekt Profen. Usuzuje, že J&T se vzdal exkluzivity k realizaci Profenu ve prospěch ČEZ za úplatu asi 40 mil. €. Za to získal ČEZ jistotu, že elektrárnu v dané lokalitě nepostaví Mibrag ani nikdo jiný a pokud ji ČEZ postaví, získá dlouhodobý kontrakt na dodávku uhlí pro tuto elektrárnu. Cena tohoto vzdání se exkluzivity na straně J&T nebyla součástí kupní ceny akvizice Mibragu. Projekt Profen sám o sobě byl součástí aktiv spol. Mibrag. Jeho hodnotu by bylo možno vyjádřit v ceně studií, práce lidí, kteří se jím zabývali, a z tohoto pohledu se nejednalo o nijak výraznou částku. Ovšem z hlediska exkluzivity – hodnoty obchodní příležitosti měl tento projekt významnou hodnotu. Smlouva s ČEZ ohledně práv k projektu Profen obsahovalo i mechanismus vrácení kupní ceny za tento projekt v případě nerealizace tohoto projektu z objektivních důvodů. Riziko, že by ČEZ nemohl elektrárnu postavit z důvodu její nerentability po změně tržních podmínek, si přebíral ČEZ sám. Toto je obvyklou obchodní praxí a jiné řešení by ani nebylo možné.

K prodeji podílu skupiny ČEZ v JTSD Špringl uvedl, že v letech 2010 až 2011 probíhalo mezi ČEZ a J&T jednání o koupi elektrárny Chvaletice, kdy kupujícím by byla EP Energy a.s. Na počátku roku 2011 byla tato jednání ve finální fázi, kdy byla projednávána smluvní dokumentace. ČEZ však překvapivě od dokončení tohoto prodeje ustoupil z důvodu nedostatku hnědého uhlí pro své tuzemské elektrárny, a tím by nedokázal poskytnout kontrakt pro elektrárnu Chvaletice, neboť součástí prodeje této elektrárny měl být také závazek ČEZ na dodávky uhlí pro tento zdroj. Současně ČEZ přehodnotil svůj přístup k projektu Profen a oznámil, že z důvodu změny tržních podmínek na německém trhu jej nehodlá uskutečnit. V tomto kontextu padla nabídka na prodej podílu ČEZ v JTSD, i vzhledem k předkupnímu právu LIL. Od koho vzešla nabídka, to si Špringl nevybavuje. Jednání o prodeji se účastnil Špringl, Křetínský a Spurný. Při jednání byl zohledněn zájem ČEZ odkoupit spol. Energotrans a.s. Toto jednání pak probíhalo paralelně vedle jednání o JTSD a tyto dvě transakce byly provázány. Situace u EPH byla taková, že by nemohl koupit Mibrag, pokud by ČEZ nekoupil Energotrans. ČEZ trval na tom, aby tyto dvě transakce byly takto navázány a spojeny. Byla to podmínka ČEZ, nikoliv EPH, který na striktním propojení těchto transakcí netrval.

Špringl se nedomnívá, že by pro EPH ze smluv vyplývala povinnost za dané situace odkoupit projekt Profen a jeho odkoupení bylo dáno obchodní dohodou. Nabídková cena za podíl skupiny ČEZ v JTSD byla diskutována mezi ČEZ a EPH. Za ČEZ to byl Pleskač, Urban a Svoboda. Za EPH u těch jednání byli Daniel Křetínský a Špringl. Hlavně se diskutovalo o ceně Mibragu, kdy dle ČEZ byla cena značně vyšší, než jak se jevila EPH. Z těchto jednání pak vyplynula cena, která byla schvalována v ČEZ i v EPH. Částka 24.403.062 € za podíl v JTSD byla vyjednána jako součást celkového plnění ve výši přibližně 135 mil. €, které zahrnovalo vypořádání projektu Profen (41 mil. €), odkoupení akcionářských půjček (cca 62 mil. €) a současně samotnou akvizici podílu v JTSD. Tato částka je tak dopočtem do celkové kupní

ceny (tj. 135 mil. €), která byla dohodnuta jako hodnota představující součet nominální hodnoty akcionářských půjček a hodnoty podílu v JTSD.

Tedy, výsledkem obchodní diskuse o ceně, za kterou by EPH koupil druhý podíl v JTSD včetně projektu Profen od ČEZ byla suma cca 135 mil. €. Od této částky byla odečtena hodnota projektu Profen ve výši cca 41 mil. € a od zbylé částky cca 94 mil. € byly odečteny nesplacené akcionářské půjčky v nominální výši a zbylá částka cca 24 mil. € představovala jakoby čistou hodnotu samotného podílu v JTSD. Toto ocenění reflektovalo významné zvýšení zadlužení spol. Mibrag v souvislosti s přefinancováním kupní ceny. Jaké byly počáteční cenové pozice při vyjednávání, to si Špringl nevybavuje.

- K věci byli vyslechnuti také zaměstnanci PWC – **Miroslav Bratrych** (*2008 – 2011 partner zodpovědný za oblast transakčního poradenství, nyní také jednatel*) a Jana Kotrbová. Bratrych k věci uvedli následující. PWC na objednávku ČEZ připravila pro akvizici Mibrag (*Projekt Bach*) finanční a daňové due diligence což je analytický proces kupujícího, který v tomto případě provádí poradce kupujícího, o tom, jaké jsou základní parametry ve fungování a provozu prodávané společnosti a to na základě podkladů poskytnutých vedením prodávané společnosti. Je to především analýza dokumentů prodávané společnosti, které by měly být nezávislé a nezkreslené. Tým zpracovávající DD vedl Jan Dvořák. Při plnění této zakázky PWC komunikoval s Tomášem Petránem a Ditou Trampotovou z ČEZ. PWC neposuzoval, zda má ČEZ vést akvizici samostatně nebo ve sdružení s dalšími partnerem.

PWC vyhotovila pro ČEZ dále PPA a společností JTSD byla požádána o vypracování zprávy „*Valuation of Mibrag mbH. Final Report – 19 March 2010*“ (tj. *Valuace*). Valuace měla sloužit pro potřeby fúze společnosti Mibrag B. V. do společnosti JTSD, přičemž mělo být provedeno ohodnocení spol. Mibrag B. V. hodnotou „fair market value“.

Na divestici Mibragu se PWC poradenstvím ani jinak nepodílela.

Za spol. PWC byla vyslechnuta rovněž **Jana Kotrbová** (*působí v PWC od r. 2006 v oddělení oceňování*): PWC dělal pro ČEZ při akvizici due diligence, u té nepůsobila. Po jejím dokončení PWC stanovil alokaci kupní ceny (PPA). U PPA se jedná o poradenství pro účetní účely – pro mezinárodní účetní výkaznictví. Jde o přecenění všech aktiv a závazků kupované společnosti na reálné hodnoty a o stanovení hodnoty goodwillu vzniklého při transakci. Reálná hodnota je požadována standardem IFRS 3 a je to definice hodnoty. Reálná hodnota se definičně liší od tržní hodnoty. V konkrétních případech mohou být obě hodnoty stejné, ale také se mohou lišit. Míra odlišnosti je limitována, např. když reálná hodnota činí 10, tak tržní hodnota nemůže být 100. PPA zpracovával v PWC jejich mezinárodní tým, jehož základ tvořili němečtí kolegové vedení Danielem Kittlaußem z pobočky ve Frankfurtu nad Mohanem. Kotrbová v rámci týmu řešila ocenění nehmotných aktiv, ovšem projekt Profen, zde zahrnut nebyl. Tehdy management Mibragu nebyl rozhodnut, zda podstoupí další kroky, které by umožnily projekt realizovat, a toto bylo ponecháno na novém vlastníku. Plány konkrétního nového vlastníka se do alokace ceny již nezahrnují. PWC i v minulosti již zadání typu PPA pro ČEZ dělali.

Při práci na PPA byla většina podkladů získána od spol. Mibrag v podobě listin a souborů, nebo formou rozhovorů s jejími pracovníky. Návrh reportu PPA byl předložen managementu spol. Mibrag, a jejímu vlastníkovi, tj. JTSD, k revizi/kontrole. Poté vlastníci

předali zprávu svému auditorovi k další revizi, v jejímž rámci probíhala komunikace mezi PWC a auditory k objasnění jejich otázek. Po objasnění otázek auditora a managementu byla vydána finální zpráva, s níž byl seznámen i p. Liška z účetního oddělení ČEZ odpovědného za zaúčtování výsledků dle této zprávy. PPA byla jedním z podkladů pro implementaci IFRS 3 při koupi společnosti Mibrag. Nový vlastník má povinnost provést alokaci kupní ceny.

PWC vypracovala také na žádost JTSD zprávu tzv. „Valuation of Mibrag mbH. Final Report – 19 March 2010“ (dále jen *Valuace*). Hlavním podkladem pro její vypracování byl obchodní plán. Účelem bylo stanovit tržní hodnotu spol. Mibrag mbH. Jelikož Mibrag B. V. neměl žádné jiné aktivity než vlastnictví Mibrag mbH., tak se jednalo i o ocenění Mibrag B. V. pro účetní nebo daňové účely.

Obě zprávy byly vypracovány k jinému datu a za jiným účelem. U PPA bylo testem jeho správnosti ocenění spol. Mibrag metodou DCF. U Valuace bylo hlavní náplní provést ocenění spol. Mibrag, tudíž to, co bylo u PPA testem správnosti, se u této zprávy stalo hlavní činností. PPA dospěla u obou zpráv k odlišným tržním hodnotám spol. Mibrag mbH., jež byla dána jinými předpoklady v obchodním plánu, a pak také tím, že v PPA byla uvažována tržní hodnota spol. Mibrag mbH. bez dceřiných společností. Hodnotu dceřiných společností Mibrag mbH byla naopak zahrnuta ve zprávě Valuace. Rozdílem byla také odlišná diskontní sazba v obou oceněních.

V době tvorby PPA neexistoval obchodní plán, který byl použit při vypracování Valuace. Při Valuaci PWC porovnával tyto obchodní plány a zjistil odlišnosti spočívající např. v tom, že v nový obchodní plán předpokládal nového zákazníka, tudíž větší objem vytěženého uhlí. Předpokládal zvýšení ceny za uhlí a množství dodávaného uhlí u odběratele elektrárna Lippendorf, zvýšený odběr uhlí elektrárnou Schkoppau, a pokles určitých položek provozních nákladů. Předpokládalo se delší provoz elektrárny a výrobce prachu Deuben. Existovaly volné peněžní prostředky k datu ocenění. Na druhou stranu vzrostly náklady na pracovní sílu díky většímu vytěženému množství a propořčně vzrostly i ostatní provozní náklady. Tržní hodnota podle Valuace byla vyšší než předtím spočítaná hodnota PPA.

- K okolnostem znaleckého ohodnocení polovičního podílu SD v JTSD společnosti Deloitte Advisory se vyjádřili Ing. Čihák a Jan Marek

Petr Čihák (*Deloitte Advisory, s.r.o., manažer zakázky posudku 44-2011*). Podílel se zásadní měrou na vypracování posudku 44-2011 spolu s Josefem Kotrbou, Janem Markem, Kirilem Slobolinským a Tomášem Zderadíčkem. K podkladům uvedl, že vše, co bylo podkladem pro vypracování posudku a bylo archivováno, bylo také předáno policejnímu orgánu. Vlastní průběžné poznámky a pomocné vlastní úvahy nebývají a nejsou předmětem archivace. Do podkladů předaných zadavatelem – spol. ČEZ – znalec nezasahoval. Je možné, že při diskusích se zadavatelem byly některé aspekty finančního plánu upřesněny nebo dovytvářeny. Tyto souvislosti jsou popsány v posudku. Původ a věrohodnost předložených podkladů neověřovali.

Znalec byl při své činnosti v kontaktu se zástupci zadavatele – s Davidem Kleinhamplem, Bohdanem Urbanem, Pavlem Janíkem a Danielem Janečkem, a dostávali také data přímo z Mibragu. Janík organizoval jednání, byl spíše přes finanční oblast M&A, nebyl technik. Kleinhampl byl spíše technikem, odborníkem na energetickou oblast. Urban byl

specialista na doly a proto byl v týmu. Janečkovo zařazení Čihák přesně nezná, spíše se blížilo pozici Janíka. Čihák nevylučuje, že mohl být v kontaktu i s dalšími osobami, ale jménem ani funkcí si takovou nevybavuje. Potřebné podklady poskytl znalci zadavatel e-mailem, popř. byly podklady doplněny od fy Mibrag přímo nebo cestou zadavatele. Část informací obdrželi ústně od zadavatele. Některé informace si následně se zadavatelem ověřovali v e-mailové korespondenci a ve finální fázi měl zadavatel k dispozici pracovní verzi znaleckého posudku, kde mohl případně namítnout, že použité ústně předané informace nebyly použity správně apod., a měl možnost požádat o dopracování či opravu posudku. K dotazu uvedl, že Vladimír Schmalz se na přípravě podkladů a tvorbě posudku nepodílel.

Původce podkladů spol. JTSD a Mibrag si nevybavuje, ač osoby Marek Spurný a Jan Špringl jsou mu známy, pracují v EPH. Nemůže vyloučit, že podklady z Mibragu byly zaslány některým z nich a že se s těmito setkával osobně i v době práce na tomto posudku a v souvislosti se zpracováním tohoto posudku.

Že zadavatelem předložené finanční a jiné informace jsou úplné, přesné a nezavádějící bylo dovozováno z přijetí pracovní i finální verze posudku zadavatelem. Pracovní verze k připomínkování byla zasílána všem členům týmu zadavatele, takže z více stran mohly zaznít námitky nebo výhrady. Ve finálním návrhu se nějaké připomínky objevily, však pouze formálního charakteru. Tento návrh byl úplným pracovním zněním posudku a byl zaslán všem, kteří jsou uvedeni v rozdělování tohoto dokumentu.

Se zadavatelem byly konzultovány předpoklady posudku – informace a jejich ověření. Následně obdržel zadavatel pracovní verzi posudku obsahující také výrok a poté dostali vyjádření s několika formálními připomínkami, které zpracovali. Výrok posudku se přitom nezměnil, a zadavatel finální verzi posudku nerozporoval.

Při zpracování posudku není standardně součástí provedení due diligence. Zadání posudku bylo velmi blízké stanovení hodnoty obchodního podílu, k jehož navrhované kupní ceně se měli vyjádřit z hlediska její přiměřenosti. Čihák sám se neúčastnil jednání o smlouvě se zadavatelem na vypracování posudku. Při vypracování posudku nebylo konzultováno s jinými znalcemi, ať již interními či externími vůči zadavateli, kteří se v minulosti podíleli hodnocení společnosti JTSD popř. Mibrag. Byli seznámeni s oceněním fy Mibrag od PWC někdy z r. 2009 a vnímali rozdíl mezi výsledkem dle posudku PWC a svými závěry. Vzhledem k řadě okolností, včetně časového odstupu, nebyly důvody měnit závěr posudku. Nezkoumali, kdo a jak určil cenu 50 % obchodního podílu v JTSD ve výši 24.403.062 €.

Jan Marek měl na starosti metodologii a koncepci ocenění. Účastnil se jednání o uzavření smlouvy na vypracování posudku. Zadání znalec neformuloval. Neví o podkladu, který by byl použit k ocenění a nebyl by předán policejnímu orgánu v tomto řízení. Určitě existovaly i další informace, které obdrželi ústně. Diskuse se zástupci ČEZ (*Janík, Janeček, Kleinhampl, Urban*) o informacích k předmětu ocenění byly zohledněny v textu posudku, který byl zástupci ČEZ schválen. Výpověď shodná s tím, co uvedl Petr Čihák.

- V. -

Po vyhodnocení výše uvedených okruhů informací policejní orgán rekapituloval skutkový děj a učinil následující závěry ve vztahu k trestnímu oznámení.

V rámci trvalejšího záměru expanze skupiny ČEZ na energetických trzích střední a západní Evropy sledovali zhruba od roku 2006 pracovníci útvaru M&A, Tomáš Petráň, popř. další specialisté M&A, akviziční příležitosti v daném regionu, přičemž vytipovali jako možný akviziční cíl německou společnost Mibrag mbH. (*Mitteldeutsche Braunkoh lengesellschaft mbH.*) v níž se pojila možnost vybudování nové vysoce účinné hnědouhelné elektrárny s dostatečnou zásobou hnědého uhlí těženého z vlastních místních ložisek. Toto propojení těžby energetického uhlí a výroby elektřiny se jevilo v dané době jako velmi zajímavé s přihlédnutím k již probíhající podporované výstavbě vysoce účinných elektráren využívajícím nadkritických parametrů páry jak vlastní skupinou (*elektrárna Ledvice*) tak konkurenčními společnostmi (*elektrárny Walsum, Buschhaus – provozována spol. Steag mbH., Moorburg, Boxberg – provozovány spol. Vattenfall, Neurath – provozována spol. RWE Power AG, Karlsruhe – provozována EnBW*).

Společnost Mibrag je těžební společností. Vlastní a provozuje dva povrchové hnědouhelné doly (*Profen a Vereinigtes Schleenhein – předpoklad ukončení těžby v dolech r. 2030 – Profen a v r. 2040 – Schleenhein*). V r. 2008 disponovala rezervami uhlí na dalších 25 let těžby v dolech s příznivým skrývkovým poměrem. Roční produkce činila cca 19 mil. tun. Společnost vlastní a provozuje tři elektrárny – Deuben (86 MW, plán uzavření r. 2020), Mumsdorf (86 MW, plán uzavření r. 2013) a Wählitz (37 MW, plán uzavření r. 2025) – o celkovém instalovaném výkonu 208 MW – tyto spotřebovávají 10 % produkce uhlí a 40 % vyrobené elektřiny jde na vlastní provoz.

Hlavními odběrateli uhlí byly elektrárny jiných vlastníků – Lippendorf a Schkopau a další méně významní odběratelé (*elektrárny, chemičtí výrobci a cementárny*). Mibrag dále vlastní nebo spoluúčastní podíly v dalších 6 společnostech, zabývajících se například poradenstvím v oblasti těžby uhlí, zpracováním odpadů nebo logistikou (*Montan Bildungs- und Entwicklungsgesellschaft mbH (MBEG), GALA-MIBRAG-Service GmbH, MUEG Mitteldeutsche Umwelt-und Entsorgung GmbH, Gröbener Logistik GmbH, Spedition, Handel und Transport, Fernwärme GmbH Hohenmölsen-Webau, Ingenieurbüro für Grundwasser GmbH*). Mibrag provozuje vlastní drážní dopravu.

Po dvou neúspěšných (*průzkumných*) pokusech v letech 2006 – 2007 se skupině ČEZ naskytla reálná příležitost k akvizici této společnosti v polovině roku 2008 v souvislosti s odchodem dosavadních vlastníků – amerických společností URS Corporation a NRG Energy, Inc. (*Washington Group International, Inc.*) – a nabídkou k prodeji vlastnické spol. Mibrag B.V. (*nizozemská společnost působící jako JV /SPV pro americké vlastníky, zastoupené v této svými společnostmi Lambique Beheer B. V. za URS a WGI Netherlands B. V. za NRG Energy/WGI, Inc.*). Nabídka prodeje byla uveřejněna, popř. sdělována možným investorům cestou investičních poradenských firem, jmenovitě Goetz Partners, a bank, zde Merril Lynch.

ČEZ sestavil v gesci M&A pro účast na tendru projektový tým (*krycí název užívaný externím poradcem – firmou PWC – projekt Bach*) vedený Tomášem Petráňem, v němž dále působila Dita Svatošová. Tým M&A úzce spolupracoval s dalšími útvary ČEZ – zejm. s útvarem Rozvoj (*Business development, začleněn v divizi Obchod*) odkud David Kleinhampl a Petr Mikovec ve spolupráci s externím finančním poradcem společnosti Morgan Stanley dodali podklady k ohodnocení (*valuaci*) akvizice. Dále tým M&A spolupracoval s externími

poradci – pro právní služby s právnickou společností WGM, pro due dilligence, ekonomické, finanční a daňové poradenství se spol. PwC.

Do tendru, pojatého jako dvoukolový, se přihlásili zájemci, z nichž do užšího výběru postoupily skupiny ČEZ (*formálně zájem reprezentován Severočeskými doly*), J&T (*přesněji J&T Finance Group, a.s., IČ 290 38 308, sídlem Praha, vlastněná slovenskou spol. J&T Finance Group, a.s., IČ 313 91 087, sídlem Bratislava – za skupinu vystupovala spol. J&T Investment Advisors*) a EnBW. ČEZ podal svou indikativní nabídku ke koupi Mibragu v 1. kole tendru dne 13. 10. 2008 a následně byla vybrán na short list. Nejvyšší nabídku kupní ceny za Mibrag učinila (*údajně*) J&T ve výši kolem 500 mil. €, nabídky dalších zájemců byly výrazně nižší – ČEZ kolem 390 mil. €, EnBW kolem 350 mil. €.

Zřejmě z iniciativy Daniela Křetínského (JTIA) jím byla skupině ČEZ navržena spolupráce ve formě podání společné nabídky v druhém kole tendru – bylo tak vytvořeno konsorcium obou skupin. Křetínský dle svých slov primárně jednal o uvedené možnosti s Vladimírem Schmalzem jakožto ředitelem M&A a Alanem Svobodou, ředitelem divize Obchod, kteří vedli vyjednávání za ČEZ o konsorciu i podmínkách společné nabídky. Křetínský v podstatě popírá, že by první dotaz na stanovisko ČEZ k vytvoření konsorcia směřoval na Martina Romana, ač se v jeho osobě spojovaly nejvyšší funkce výkonné (*generální ředitel*) i statutární (*předseda představenstva*) spol. ČEZ – a M&A, tedy i Schmalz osobně, podléhali přímo Romanovi a Křetínský s Romanem byl v častém neformálním osobním styku i mimo běžných pracovních jednání, což naopak oba shodně nepopírají. S přihlédnutím k dalším poznatkům o průběhu jednání o vzniku společné nabídky však odpověď na tuto otázku není ani podstatná.

Ani Roman si na okolnosti vzniku společné nabídky nevzpomíná, a lze poznamenat, že v tomto není žádnou výjimkou. Také D. Beneš, V. Schmalz, A. Svoboda si na popisované události, jichž byli klíčovými účastníky, vzpomínají pouze velmi mlhavě, neurčitě, což platí i pro pozdější divestici, což kontrastuje s obsáhlejší i určitější výpovědí zástupců J&T Křetínského, Spurného a Špringla. Je otázkou, zda by měl Křetínský a další jeho spolupracovníci důvod tajit Romanův osobní podíl na projednání a doporučení podání společné nabídky, zejm. pak, když naopak z Romanova postavení v ČEZ je právě takové ovlivňování, rozhodování a řízení společnosti zcela legitimně očekávatelné. Policejnímu orgánu se proto v souvislosti s obsahem jimi podaných vysvětlení žádny takový důvod nejeví zřejmým.

Jednání mezi JTIA a ČEZ vyústila 12. 12. 2008 v Praze v podpis „Memoranda“. Za ČEZ byl představenstvem pověřen jeho podpisem Vladimír Schmalz, za JTIA podpis připojili D. Křetínský a M. Spurný. Z tohoto pohledu je podpisem za ČEZ pověřen sice vrcholový, ale ve srovnání s partnery subalterní manažer, který nikdy nebyl členem představenstva ani DR spol. ČEZ (*ovšem je faktum, že v řídící struktuře podléhal přímo generálnímu řediteli*), přičemž za JTIA podepisují jednatelé, čili statutární orgán. Ovšem i další důležité smlouvy upravující vztahy společníků ve spol. JSTD a při výkonu akcionářských práv vůči JTSD/Mibrag jsou podepisovány – standardně – za skupinu ČEZ manažery, nečleny statutárních orgánů.

Návrh a předpokládané varianty jednání o konsorciu byly také zohledněny dokumentu „Návrh akviziční struktury skupiny Mibrag – Podání závazných nabídek 19.

prosince 2008“ vypracovaném poradcem PWC s předstihem pro podání závazné nabídky. Varianty počítající s dalším partnerem v JV podniku byly hodnoceny poradcem lépe, jako výhodnější a doporučeny k dalším úvahám. Nabídka pro 2. kolo podaly 19. 12. 2008 ČEZ a JTIA již společně.

Pro již společnou akvizici byla zakoupena německá společnost Blitz F09-Acht GmbH (*dále jen Blitz, popř. JTSD dle pozdějšího přejmenování v červnu 2009*), reg. č. HRB 84732, se základním kapitálem 25.000 € (*podíl připadající na SD – 12.500 € - úhrada do účetnictví SD převzata kursem 28,125 Kč/€, tj. ve výši 351.562,50 Kč*), který byl zvýšen o 1.867.203 € (*výdaj na zvýšení do účetnictví SD převzat kursem 27,02 Kč/€, tj. ve výši 50.451.825,06 Kč*).

Druhým společníkem ve spol. Blitz, patřícím do skupiny J&T, byla kyperská spol. MADHUBLA EQUITIES LIMITED, reg. č. HE 237 612 (*od 18. 11. 2009 přejmenována na LIGNITE Investments 1 Ltd.*), vlastněná kyperskou společností JANNARYS LIMITED, reg. č. HE 238 585, jejímž jediným majitelem je Daniel Křetínský, jak je konstatováno v bodu 5.1 posudku DA 44-2011 (*součástí tohoto posudku je proto i prohlášení nezávislosti znalce na spol. JANNARYS LIMITED a jejím managementu – bod 2.4*). Jmenované kyperské společnosti sídlí na adrese Kyperská republika, Nicosia, Akropoleos 59-61, Savvides centre, flat /office 102, P. C. 2012.

Účel JTSD je omezen pouze na držení obchodního podílu ve spol. Mibrag, jinou činnost nevykazuje – jedná se o tzv. Special Purpose Vehicle (SPV). Se zpětnou účinností od 1. 7. 2009 je mezi JTSD a MIBRAG uplatňována daňová jednotnost ve formě poolingu zisku a ztráty. Podle této smlouvy z 19. 11. 2009 se Mibrag zavazuje převést celý roční zisk na JTSD a JTSD je povinna vyrovnat společnosti Mibrag jakékoli potenciální ztráty, které ji vzniknou v době trvání smlouvy.

Konsorcium ČEZ/JTIA (*resp. J&T*) v tendru uspělo a na základě jeho nabídky byla uzavřena a podepsána dne 25. 2. 2009 kupní smlouva (*Sale and Purchase Agreement – Mibrag B.V.*).

Stranami kupní smlouvy se staly na straně kupujícího spol. Blitz jako vlastní kupující, spol. ČEZ a spol. JTGF jako garanti (*ručitelé*) kupující strany, a na straně prodávajícího spol. Lambique Beheer B. V., WGI Netherlands B. V., jako vlastní prodávající, a spol. NRG Energy, Inc., a spol. Washington Group International, Inc. jako garanti (*ručitelé*) prodávající strany. Předmětem koupě – prodeje byl 100% podíl v nizozemské společnosti MIBRAG B. V. (*tj. v jediném vlastníku spol. MIBRAG GmbH*). Kupní cena byla stanovena 404 mil. €, k níž bude přičten úrok 4,5% nabíhající od 31. 12. 2008 do data vypořádání kupní smlouvy a úhrady kupní ceny (*tím konečná cena při vypořádání dosáhla 412 mil. €*). Uvedený úrok zohledňuje závazek prodávajícího ponechat v prodávané společnosti výnosy dosažené v době od uzavření smlouvy do jejího vypořádání.

Smlouvou podepsali za spol. Blitz Bohdan Urban a Marek Spurný, za JTGF Daniel Křetínský, za ČEZ Bohdan Malaniuk. Za WGI Neth. Randolph T. Hill (*stejně tak za Washington Group International, Inc.*) za Lambique (*stejně tak za NRG Energy, Inc.*) Kevin Patrick Malcarney. I v tomto případě je podpisem za ČEZ pověřen manažer podřízený Schmalzovi, a nikoli člen statutárního orgánu.

Smlouvou z 25. 2. 2009 se formálně tedy nabyvateli společnosti Mibrag B. V. stala spol. Blitz, vlastněná společnostmi SD a LIL a společnosti ČEZ s JTGF byly garnty kupujícího.

Tato formální konstrukce (*upravená později fúzí Blitz s Mibrag B. V. ke zkrácení vlastnické linie*) sebou nese, že ČEZ nehradí kupní cenu, ale poskytuje kupujícímu půjčku, která je rovněž zprostředkována a poskytnuta přes financující strukturu navrženou poradcem, tvořenou dceřinými společnostmi v Irsku a Nizozemí, a zaměřenou na maximální daňovou optimalizaci celé transakce.

V souvislosti s akvizicí byly podepsány také další smlouvy.

Dne 24. 2. 2009 byla uzavřena smlouva *Agreement on cooperation and shareholders agreement (the Cooperation Agreement)*, tedy Smlouva o spolupráci a akcionářská smlouva, mezi SD, ČEZ, Madhubla a JTFG. V této smlouvě byly mezi stranami sjednány podmínky pro nabytí spol. Mibrag a její následnou správu a řízení. V této smlouvě je upomínáno rovněž na souběžně uzavírané smlouvy *Guarantee Agreement* – smlouva o záruce, podepsána 24. 2. 2009 mezi ČEZ, SD a JTFG, *Share Pledge Agreement* – smlouva o zástavě akcií, podepsána 24. 2. 2009 mezi ČEZ a Madhubla, a *Call option agreement* (*uzavřena mezi ČEZ a Madhubla*).

Smlouva o spolupráci a akcionářská smlouva (*Shareholder's agreement*) upravuje vztahy mezi svými účastníky v procesu nabývání podílu ve spol. Mibrag B.V. a následně při výkonu akcionářských práv při správě spol. Mibrag B.V. a dolů Mibrag samotných. Smlouva o záruce (*Guarantee agreement*) upravovala záruku JTFG, jež se zavazovala zaplatit závazky spol. Madhubla, které tato společnost má, popř. v budoucnu bude mít ze Smlouvy o spolupráci a akcionářské smlouvy a souvisejících smluv vůči ČEZ nebo SD. Smlouva o zástavě akcií (*Share pledge agreement*) se týká akcií vlastněných společností Madhubla v JTSD, neboť tyto jsou zastaveny ve prospěch ČEZ jako zajištění závazků spol. Madhubla vyplývajících ze Smlouvy o spolupráci a akcionářské smlouvy, jmenovitě ze závazků souvisejících s financováním.

ČEZ po nabytí podílu ve skupině JTSD/Mibrag nechal PWC vypracovat posudek (*vypracován 3. 12. 2010 a stanovuje ocenění k 30. 6. 2009*), který oceňuje společnost Mibrag mbH. pro účely ocenění nabytého aktiva a alokování kupní ceny (*PPA*). Dle zadání od ČEZ šlo o přecenění čistých aktiv na reálnou hodnotu (*ocenění majetku a cizích zdrojů k 1. 7. 2009*) reálnou hodnotou dle standardu IFRS 3. Posudkem byla konstatována čistá hodnota aktiv (*po úpravě*) ve výši 666 mil. €, z čehož byl vypočten goodwill oproti kupní ceně (412 mil. €) ve výši 254,4 mil. €, tj. ve výši 127,2 mil. € připadající na poloviční podíl SD v JTSD. Tato částka byla přepočtena kursem platným k 30. 6. 2009 (25,89 Kč/€) na 3.293.208.000,- Kč (*tj. obvykle uváděných cca 3,3 mld. Kč*) a byla zaúčtována do konsolidovaného účetnictví ČEZ, a.s. jako účetní výnos transakce. Nutno však zdůraznit, že se jedná o účetní výnos, nikoliv o reálný přírůstek likvidních finančních prostředků, např. v pokladně nebo na bankovním účtu. Daným postupem ocenění Mibragu pro účel zaúčtování tohoto aktiva dle účetního standardu IFRS 3 a alokace jeho ceny na reálnou hodnotu do účetnictví ČEZ splnil povinnost uloženou mu příslušnými právními předpisy. V tomto postupu nebylo shledáno znalcem žádného pochybení. Zaúčtování výnosu akvizice ve výši 3,3 mld. Kč, jak bylo již výše konstatováno, bylo účetním, podle užité metodiky vypočteným (*potenciálním*) výnosem stanoveným pro výkaznictví o stavu hospodaření a majetku skupiny ČEZ. Reálně však k přírůstku finančních prostředků nedošlo.

Opětovně PWC vypracoval dne 19. 3. 2010 (*ocenění k datu 1. 10. 2009*) posudek na objednávku spol. JTSD pro potřeby přeshraniční vertikální fúze společností JTSD (*Německo*) a Mibrag B.V. (*Nizozemí*), kdy byla opět oceňována Mibrag mbH. jako jediné aktivum spol. JTSD. Posudek dochází k hodnotě vlastního kapitálu Mibrag v průměrné hodnotě 850 mil. €. Jako prioritní používá výnosovou metodu (*metoda součtu diskontovaných budoucích cash flow, DCF*) s reálnou diskontní sazbou 7,1% pro období let 2009 - 2065.

Hodnota spol. Mibrag byla znova přezkoumána společností Deloitte Advisory, s.r.o. (*tj. DA*) v souvislosti s divesticí podílu skupiny ČEZ v JTSD v červnu – červenci 2011. Posudek 44-2011 byl DA zpracován 27. 6. 2011 k datu 31. 5. 2011.

Oproti posudkům tvořeným PWC je v přístupu DA rozdíl, neboť v zásadě nebyla hodnocena společnost Mibrag, ale společnost JTSD.

Hodnocení JTSD vycházelo z rozvahy, kde nejpodstatnější součástí aktiv byl dlouhodobý finanční majetek v podobě finanční investice do spol. Mibrag. Tato finanční investice (*rozuměj Mibrag*) byla ohodnocena výnosovým přístupem (*metoda diskontovaných peněžních toků, DCF*) pro získání reálné tržní hodnoty finanční investice. Rozdíl mezi nominální a reálnou tržní hodnotou finanční investice představoval úpravu rozvahy promítající se do určení hodnoty vlastního kapitálu.

Posudek 44-2011 se vztahuje k 50 % podílu skupiny ČEZ v JTSD a jako prioritní používá metodu majetkového ocenění na principu tržních cen, kdy jsou oceněny jednotlivé majetkové položky, a součet ocenění je snížen o závazky. Položka finanční investice byla oceněna metodou výnosového přístupu. Diskontní sazba byla použita v podobě vážených průměrných nákladů na kapitál v rozmezí 8,1-10,2 %. Hodnocené období zahrnuje léta 2011 až 2050.

Posudek DA účetní hodnotu dlouhodobého finančního majetku (*což odpovídá v zásadě hodnotě vlastního kapitálu spol. Mibrag*) – jímž je spol. Mibrag – shledává ve výši 665 mil. € k 31. 5. 2011 a výnosovým přístupem (*DCF*) redukuje hodnotu finanční investice v Mibraru na výši 352,8 mil. €. Redukce účetní hodnoty finanční investice vedla i ke snížení účetní hodnoty celkových aktiv společnosti JTSD z 680,722 mil. € na 368,570 mil. €. Po odečtu cizích zdrojů ve výši 329,247 mil. € se dospělo k hodnotě vlastního kapitálu spol. JTSD ve výši 39,323 mil. €, čili hodnota polovičního podílu v JTSD tak činí 19,662 mil. €.

Snížení hodnoty dlouhodobého finančního majetku – Mibraru – z 665 mil. € na 352,848 mil. € je odůvodněno výrazným růstem zadlužení spol. Mibrag v období mezi akvizicí a divesticí podílu skupiny ČEZ – zadlužení 94,577 mil. € k 30. 6. 2009 a 253,785 mil. € k 31. 5. 2011, dále očekávanými relativně vysokými náklady na rekultivace po roce 2030 a relativně vysokým diskontním faktorem odvozovaným od vážených průměrných nákladů na kapitál.

V lednu 2010 proběhla fúze mezi společnostmi Mibrag B.V. a JTSD, kterou spol. Mibrag B.V. zanikla a právním nástupcem je spol. JTSD, od fúze již přímý a jediný vlastník spol. Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (*Mibrag*).

Pro samotné financování nákupu 100% akcií spol. Mibrag byl (*na straně ČEZ*) použit překlenovací úvěr (*bridge loan*) ve výši 255 mil. € splatný do 31. 3. 2010, úročený 7% ročně a podřízený dluh (*subordinated loan*) ve výši 80 mil. €, úročený 10% ročně, od dubna 2011

úročený sazbou 10,85 % ročně. Tyto úvěry byly poskytnuty smlouvou sjednanou mezi CEZ International Finance B. V. (*Nizozemí*), jako věřitelem a Blitz jako dlužníkem. Za věřitele jednali a smlouvu podepsali Petr Jirouš a Jan Brožík, za Blitz jednali Bohdan Urban a Marek Spurný. Skupina J&T vystupující společností LIL poskytla společnosti Blitz 80 mil. € podřízeného úvěru. Záměrem pak bylo překlenovací úvěr splatit věřiteli v řádném termínu a přednostně, a k tomuto účelu zajistit bankovní úvěr, jehož příjemcem bude přímo spol. Mibrag mbH, která získané prostředky předisponuje na Blitz.

V březnu 2010 byly k výše uvedenému záměru uzavřeny úvěrové smlouvy mezi financujícími bankami a spol. Mibrag mbH o poskytnutí dlouhodobých úvěrů ve výši 250 mil. € a provozního úvěru ve výši 20 mil. €. Z těchto úvěrů, zisku a dostupného vlastního kapitálu spol. Mibrag byl částečně splacen podřízený dluh – do výše 30,56 mil. € (*k datu 28. 2. 2011*) a celý překlenovací úvěr včetně úroku – celkem 267,66 mil. €. K datu divestice 29. 7. 2011 tak z podřízeného úvěru zbývalo doplatit 62,35 mil. € a úrok 2.246.938 €.

Jistina překlenovacího úvěru byla splácena dle zprávy ČEZ postupně částkami 61,62 mil. € (*XI/2009*), 32,86 mil. € (*XII/2009*) z volných prostředků spol. Mibrag, 160,52 mil. € (*III/2010*) z prostředků poskytnutých společnosti Mibrag konsorcium bank. Podřízený úvěr byl splácen postupně částkami 12,6 mil. € (*III/2010*), 0,75 mil. € (*X/2010*), 5,63 mil. € (*II/2011*) z volných prostředků spol. Mibrag, a 62,35 mil. € (*III/2010*) z úhrady od EP Energy v rámci vypořádání prodeje podílu za postoupení úvěru. Volnými finančními prostředky spol. Mibrag jsou mírněny dividendy, převody zisku z Mibragu do JTSD, popř. půjčky volných prostředků z Mibragu do JTSD.

Projekt Profen, tedy záměr výstavby nové, vysoce účinné hnědouhelné elektrárny o výkonu 600 – 700 MW, který byl dle většiny výpovědí podaných členy vrcholového managementu ČEZ hlavním argumentem spol. ČEZ pro akvizici Mibragu, začala spol. Mibrag rozvíjet již v roce 2005, což bylo v téže době, kdy ČEZ zahájil obdobný projekt elektrárny Ledvice. Zájem o stavbu elektrárny Profen souvisel s tím, že Evropská komise deklarovala, že pro nové energetické zdroje uvedené do provozu do konce r. 2012 budou emisní povolenky CO₂ po celou dobu životnosti těchto zdrojů přidělovány zdarma (*tzv. benchmarking*). Zájem skupiny ČEZ o výstavbu a provozování elektrárny byl vyjádřen již v „Memorandum“ z 12. 12. 2008 v podobě zájmu ČEZ o výlučné provedení výstavby a provozování této elektrárny plně ve své režii. „Memorandum“ také již počítalo s tím, že ČEZ za právo exkluzivity realizace projektu Profen, který jako takový byl součástí aktiv Mibrag mbH, uhradí odměnu, jejíž stanovení bylo ponecháno na budoucí ujednání obou stran konsorcia. K úpravě poměrů a kompenzací pro skupinu J&T došlo podpisem smlouvy ze dne 30. 6. 2009 zv. *Agreement on Cooperation in respect of Project Profen* – tj. smlouva o spolupráci ve vztahu k projektu Profen, kterou uzavřely ČEZ, a.s., J&T Finance Group a.s. a Madhubla Equities Limited. Kompenzace za exkluzivitu byla sjednána ve výši 40 mil. €, a byla poukázána společnosti Madhubla. Tato kompenzace byla vratná v případě nerealizovatelnosti projektu z důvodů administrativních.

Projekt Profen však v dané době (*r. 2008-2009*) byl v zásadě jen souborem studií o jeho proveditelnosti v dané době a za tehdy platných podmínek legislativních, technických a ekonomických, a podkladů ze zahájených administrativních řízení k povolení stavby. Předchozí vlastníci skupiny Mibrag dále nepokročili a zřejmě to ani neměli v úmyslu. Náklady

developmentu projektu byly v rovině osobních, režijních nákladů pracovníků podílejícím se na nich. Pro srovnání lze vzít příklad elektrárny Ledvice (*ELE*), jež měla být vzorem spol. ČEZ pro Profen. ČEZ interně schválil svůj podnikatelský záměr k výstavbě ELE koncem r. 2005, v r. 2006 byla zahájena tvorba projektové dokumentace, smlouvy na dodávky klíčových technologických celků byly uzavírány v roce 2007 a dokončení dodávek bylo plánováno v r. 2012. Je tedy patrné, že pokud Mibrag zahájil přípravy, resp. přípravné práce, studie, úvahy k projektu v r. 2005, popř. 2006, pak tyto i podle následného stavu byly v r. 2008 stále ve stádiu přípravných analýz a zjišťování administrativních procesů k povolení stavby.

Na tyto výsledky navazoval v r. 2009 ČEZ, dále pracoval na téže úrovni, a zabýval se zejména komerční proveditelností Profenu. Dá se říci, že technologickou stránku projektu mohly příslušné útvary ČEZ považovat v principu za vyřešenou, i když v letech 2011 – 2012 byly řešeny technické problémy se zpracováním oceli užívané k stavbě elektrárenského kotle (*byly avizovány již v říjnu – listopadu 2010*), které komplikovaly, prodlužovaly a prodražovaly projekt ELE. ČEZ zkoumal v letech 2009 – 2011 především ekonomické podmínky proveditelnosti projektu Profen a v sedmistupňovém gateovém systému interního schvalování a realizace investičního procesu zůstal Profen před stupněm gate 3. Pro vysvětlení – gate 1 znamená přijetí investiční příležitosti k analýze a pokud je shledána slibnou, pak prochází do stupně gate 2 – tvorba podnikatelského záměru (*PZ*). Profen byl 5. 11. 2009 projednán v radě divizních ředitelů ČEZ, kam byl předložen divizí Obchod (*Alan Svoboda*) ke schválení zahájení práce na podnikatelském záměru a schválení jeho rozpočtu. Připomínkové řízení k podkladům, které připravil útvar Rozvoj, vedla divize Investic (*za divizi Peter Szenasy*). Byly určeny termíny pro předkládání dalších výsledků prací na PZ – v březnu 2010 měl být předložen finalizovaný PZ projektu Profen.

Profen však i po uvedeném datu zůstal ve fázi rozpracovaného a nepřijatého podnikatelského záměru, který by se teprve po vstupu do stupně gate 3 – záměr projektu – dostal do fáze přípravy investice a dalším přípravným stupněm investice by byl gate 4 zahrnující práci na projektové dokumentaci, realizačních smlouvách a získávání (*úředních*) povolení k realizaci investice. Profen však zůstal v předpřípravném stádiu a jeho tzv. vlastníkem zůstal útvar rozvoj (*Business development*).

Ze zjištěného stavu policejní orgán má za to, že hodnota projektu Profen jako aktiva byla zohledněna při vyjednávání o ceně prodeje Mibragu v roce 2008 – 2009 a nebylo zjištěno, že by v důsledku jeho dalšího developování ve spol. ČEZ v letech 2009 – 2011 došlo k nějakému vzrůstu hodnoty samotného projektu Profen, nebo že by se práce na projektu projevily vzhůstem hodnoty spol. Mibrag. Náklady ČEZ na rozvoj projektu byly v rovině režijních, osobních nákladů.

V rámci divestice podílu SD v JTSD byla kompenzace exkluzivity, vyplacená společnosti ČEZ společnosti Madhubla, vrácena zpět, navíc se sjednaným doplatkem 1 mil. € pokryvajícím výdaje ČEZ na development projektu.

Všechny osoby spol. ČEZ podílející se na projektu Profen shodně uvedly, že se změnou ekonomických podmínek na energetickém trhu v roce 2010 – 2011 se stal projekt komerčně neproveditelným a i když nebyl nikdy formálně zrušen, což z hlediska schvalovacích procesů v ČEZ nebylo ani potřeba, zůstal ve stavu před gate 3 bez vyhlídky na

další posun. Nepřímo toto vyhodnocení stavu potvrzuje také takto setrvály osud Profenu po divestici, kdy jej měl možnost realizovat nový vlastník – LIL, popř. EP Energy.

ČEZ svoje rozhodnutí divestovat svůj podíl v Mibragu opírá právě o nesplněné očekávání úspěšného rozvoje projektu Profen, který měl být tím, co skupinu původně na akvizici Mibragu nejvíce přitahovalo, což bylo spojeno s výraznou proměnou energetické politiky Německa s dopadem na tržní podmínky výroby a obchodování s elektřinou, a zejména s dopadem na cenu elektřiny. Ing. Schmalz jako jeden z mála vrcholových manažerů působících v ČEZ jak při akvizici tak i divestici uvedl, že akvizice Mibragu byla prezentována jako zajímavá i v případě, že by zůstalo jen při těžbě uhlí.

Společnost ČEZ, a.s., jak hlavní člen skupiny ČEZ, se za daných okolností rozhodla německý energetický trh opustit a divestovat svůj podíl v JTSD.

Za daným účelem byla podepsána dne 29. 7. 2011 mezi společnostmi ČEZ, SD, CEZIF jako prodávajícími na straně jedné, a LIL a EPE, jako kupujícími na straně druhé, smlouva o prodeji podílu SD ve spol. JTSD (*v orig.: Sale and Purchase Agreement regarding sale and purchase of a 50 % stake in JTSD-Braunkohlebergbau GmbH and related assets*). Součástí smlouvy bylo rovněž vypořádání závazků spojených s projektem Profen.

Z podání vysvětlení osob ze skupiny ČEZ, ani ze skupiny EPH nebylo konkrétně možno zjistit, kdo a jak stanovil cenu obchodního podílu. V případě vysvětlení podaných zaměstnanci ČEZ toto platí zcela. Vysvětlení ze strany EPE alespoň dokumentuje pohled kupujícího na tvorbu a celkovou výši ceny.

Sama smlouva ze dne 29. 7. 2011 upravuje tři odlišné situace, které při divestici nastaly a to jednak požadavek popř. nárok skupiny ČEZ na vrácení kompenzace za právo exkluzivity realizace projektu Profen, jednak vypořádání půjček poskytnutých skupinou ČEZ společnosti JTSD a nakonec sjednání ceny samotného polovičního vlastnického podílu ve spol. JTSD. Každá z těchto položek měla formálně jiného příjemce. Vrácení kompenzace 40 mil. € příslušelo ČEZ, a.s., vypořádání půjček náleželo společnosti CEZIF a úhrada za podíl v JTSD byla příjemem SD. V případě prvních dvou položek byl jejich výpočet v zásadě jasný a u dotyčných položek, když byly přijaty stranami do tvorby ceny, nebyl prostor a důvod pro jejich odchylné vyčíslení. K úhradě podílu částkou 24.403.062 €, se dle vysvětlení EPE dospělo v zásadě tak, že skupina EPE měla celkovou představu výše částky, za kterou je ochotna podíl v JTSD koupit a vypořádat všechny jeho složky. Tato celková výše činila asi 130 – 135 mil. €, a kupující hodlal v tomto limitu vyjednávat o konečné ceně. V rámci této celkové sumy se pohybovala také představa kupujícího o ocenění samotného 50 % podílu v JTSD a definitivní přesně vyčíslená částka byla pak určena jako dopočet do konečné celkové sumy vedle dalších položek.

V doplňujících sděleních ČEZ se nachází potvrzení tohoto pohledu na tvorbu ceny udávaného EPE, kdy celková sjednaná částka uváděná společností ČEZ se zpřesňuje na 130 mil. €.

Cena 130 mil. € v červnu 2011 byla sjednávána ve stavu, kdy dosavadní výdaje skupiny ČEZ spojené s akvizicí činily 335 mil. € v úvěrech poskytnutých společnosti JTSD k samotnému nákupu společnosti Mibrag B. V. (*tj. cílové Mibrag mbH*) a 40 mil. € k úhradě ceny exkluzivity na uplatnění práva uskutečnění projektu Profen. K nákladům je nutno

připočítat také náklady na opatření samotné JTSD (*vklad do základního kapitálu a náklady pořízení*) – ty činily 8 mil. €. Celkově tak tyto dosáhly výše 383 mil. € (*na některých místech uváděno 384 mil. €*). V době vyjednávání byly však tyto výdaje z podstatné části vráceny – překlenovací úvěr 255 mil. € byl splacen zcela včetně úroků a z podřízeného úvěru byla uhrazena necelá čtvrtina. Při vyjednávání o ceně divestice tak prodávající řešil především pokrytí svých dosud vynaložených výdajů – zbývající nesplacené jistiny podřízeného úvěru 62,35 mil. € (*vč. příslušenství*), v zásadě tedy splacení úvěrů poskytnutých společnosti JTSD, což je problematika vztahu věřitele – dlužník odlišná od vztahu prodávající – kupující, a otázku vrácení kompenzace za exkluzivitu k projektu Profen – 40 mil. € (*její základní cena je také předem známa*). U exkluzivity práv Profenu kupující uvádí, že vrácení kompenzace bylo dánou tlakem prodávajícího při vyjednávání, nikoliv uplatněním nároku zakotveného v předchozích dohodách, a dle nich vymahatelného. Role vyjednávání o ceně v běžném slova smyslu vztahu prodávající – kupující se tak mohla uplatnit až u ocenění samotného podílu v JTSD. Zde východiskem vyjednávání pak mohlo být srovnání výdajů vložených prodávajícím do JTSD (*ryze formálně by to mohlo být pouze necelých 8 mil. €*) s nabízenou kupní cenou podílu, která se odvíjela od ocenění jediného zásadního aktiva JTSD, jímž byla finanční investice do společnosti Mibrag mbH.

Skupina ČEZ uvádí výnosnost vlastního kapitálu v transakci Mibrag na úrovni 10,32 %, kdy celkový výsledek finančních toků je kladný ve výši 44 mil. € při výdajích 384 mil. € a příjmech 428 mil. €, vše k datu 30. 6. 2011. Z podání ČEZ je patrné, že výnos transakce posuzuje ve vztahu ke všem výdajům vynaloženým v dané souvislosti kterýmkoliv ze členů skupiny ČEZ jakýmkoliv typem smlouvy. Výnos, jak lze z podkladů dovodit, je generován zejm. úrokovými příjmy z poskytnutých úvěrů a celkovou návratnost investice zajistila okolnost, že ČEZ dokázala vyjednat vrácení kompenzace za exkluzivitu projektu Profen – výpadek této cenové složky by zásadně ovlivnil celé hodnocení úspěšnosti investice z pohledu návratnosti vložených finančních prostředků po následné divestici.

Z užšího pohledu Severočeských dolů, a.s. se investice poměruje výdaji spojenými s pořízením JTSD, ty činily 203.500.370,39 Kč, s příjmy z prodeje podílu, které činily 686.238.796,02 Kč (*dle kursu ČNB ke dni vypořádání transakce*), tudíž při divestici byl Severočeskými doly, a.s. dosažen zisk 482.738.425,63 Kč.

Celá divestice byla finančně vypořádána ke dni 29. 6. 2012. Jak bylo uvedeno výše, jistina nesplaceného podřízeného úvěru poskytnutého společnosti CEZIF činila k datu uzavření smlouvy 62,35 mil. €, která byla od 28. 2. 2011 úročena úrokovou sazbou 10 % p. a. a od 31. 3. 2011 úrokovou sazbou 10,85 % p. a. K datu vypořádání tak CEZIF inkasoval na úrocích 9,1 mil. €, celkem tedy přidal jistinu a úrok v součtu 71.455.601,11 €. Projekt Profen byl vypořádán částkou 41 mil. €, a SD přijaly za poloviční podíl v JTSD celkem 26.764.383,62 € včetně úroku 9,57 %, který činil 2.361.321,62 € za období od 30. 6. 2011 do 29. 6. 2012. V součtu tak skupina obdržela za divestici svého podílu v JTSD 139.220.254,73 €.

Znalecký posudek DA, jehož vypracování ČEZ zadal po vyjednání ceny podílu, pak příznačně neměl přímo stanovit hodnotu podílu v JTSD, ale vyjádřit se, zda cena za něj již sjednaná mezi stranami je přiměřená. Posudek se samozřejmě zabýval hodnotou JTSD a Mibragu a určil hodnotu vlastního kapitálu JTSD ve výši 39,323 mil. €, tj. poloviční podíl činí 19,66 mil. €. Znalec současně pro zachycení dopadů vybraných klíčových předpokladů na

výslednou hodnotu zároveň vypracoval analýzu citlivosti. V rámci této analýzy citlivosti posuzoval znalec vliv očekávané inflace v dlouhém období, neboť tato proměnná má vzhledem ke konstrukci klíčových smluv s odběrateli zásadní dopad do hospodaření. V základním scénáři finanční model uvažuje výši dlouhodobé inflace na úrovni 1,8 %, citlivostní analýza pak zachycuje dopad inflace nižší/vyšší o půl procentního bodu. Při použití těchto předpokladů indikuje finanční model pásmo (*hodnoty JTSD*) od 9 mil. € do 30 mil. €. Znalec tímto vyslovil názor, že cena vyjednána ve výši cca 24,4 mil. € se pohybuje v pásmu ocenění – jak vzhledem ke stanovení vlastního kapitálu JTSD, tak vzhledem k možnému rozptylu hodnoty ocenění.

Znalecký posudek vypracovaný znalcem VŠB TU Ostrava dle zadání policejního orgánu dospěl k ocenění vlastního kapitálu JTSD v hodnotě ještě nižší – 26,628 mil. €, poloviční podíl pak 13.314.000,- €.

Po zhodnocení poznatků, které policejní orgán shora konstatoval a posuzoval, lze se dále vyjádřit k podezřením ze spáchání trestních činů vysloveným v přijatém trestním oznámení, tak, jak tato podezření formuloval NFPK.

NFPK považuje za nestandardní okolnost, že ačkoliv skupina ČEZ měla v JTSD rovnocenný podíl, přesto nesla větší část nákladů prvořadých půjček nutných k nabytí podílu ve spol. Mibrag. Tato skutečnost byla prověřováním skutečně shledána, ovšem v dané okolnosti samotné policejní orgán nespátruje znaky trestného činu.

V oznámení NFPK se uvádí, že ČEZ projekt Profen uskutečnil a právo fy ČEZ na projekt Profen bylo oceněno částkou 40 mil. €. Jak bylo zjištěno, ČEZ projekt Profen neuskutečnil, a přípravy k jeho uskutečnění zůstaly v rovině přípravy podnikatelského záměru.

Dále se oznámením uvádí, že důsledkem rozhodnutí vlády SRN o odstavení jaderných elektráren a nahrazení této kapacity z alternativních zdrojů energie, při současné realizaci projektu Profen bylo, že spol. JTSD zhodnotila investici do firmy Mibrag a v důsledku toho zhodnotili svou investici do JTSD i její majitelé, tj. společnosti SD a LIL a za nimi stojící skupiny. Pro dané tvrzení nebylo shledáno ve výsledcích prověřování žádného opodstatnění. Jak bylo výše poznamenáno, Profen v dané etapě svého developování byl příležitostí k výstavbě elektrárny, v jednací dokumentaci ČEZ označována příznačně „greenfield“, tj. má být vybudována na „zelené louce“, zcela nová, se všemi spojenými náklady. Pokud by tato byla postavena dle záměru ČEZ, pak by šlo v první řadě o zhodnocení investice ČEZ, a.s. a jeho majitelů v souvislosti s koupí exkluzivity využití práv k projektu Profen, nikoliv JTSD a majitelů JTSD. Zhodnocením investice bylo zřejmě oznámením myšleno, že hodnota investice skupiny ČEZ do JTSD/Mibrag vzrostla – není však uváděno o kolik, nebo na jakou hodnotu. Vznikem elektrárny Profen, jako dlouhodobého stabilního velkoodběratele hnědého uhlí těženého společnosti Mibrag mbH, by se jistě hospodářská pozice těžebního podniku posílila a to by se také odrazilo v jeho hodnocení a hodnocení společnosti JTSD jako vlastníka tohoto podniku. Elektrárna však nevznikla a investice 40 mil. € do práv na její vybudování se mohla stát pro ČEZ a její majitele čistou ztrátou. Ani oznámení netvrďí, ve shodě se zjištěními policejního orgánu, že upuštění od stavby elektrárny bylo neodůvodnitelné.

Oznámením se dále konstatuje, že skupina ČEZ účtovala podíl ve společném podniku na základě IAS 28 ekvivalentní metodou a v červenci roku 2011, před převodem obchodního podílu ve firmě JTSD, měl tento podíl dle účetního záznamu fy ČEZ hodnotu 3,688 mld. Kč. V souvislosti s rozhodnutím o převodu podílu se přecenila hodnota tohoto podílu dle mezinárodního účetního standardu IFRS 5 na částku 0,971 mld. Kč. K uvedené okolnosti přibraný znalec uvedl, že použití standardu IAS 28 k vyjádření hodnoty podílu mateřské společnosti v konsolidované účetní jednotce s podstatným (*nikoliv rozhodujícím vlivem*) bylo opodstatněné a v souladu s uvedenými Mezinárodními účetními standardy. Rovněž užití standardu IFRS 5 při divestici je řádným postupem, jak je vysvětleno ve vyžádaném posudku. Znalec k tomuto případu uvádí, že tento standard neurčuje ani jiným způsobem nestanoví a neovlivňuje vlastní cenu prodejní transakce při prodeji aktiv držených k prodeji.

Oznamovatel NFPK dodává, že k uvedenému přecenění došlo posudkem vypracovaným znalcem Deloitte Česká republika, přičemž interní evaluátoři spol. ČEZ se pod toto přecenění odmítli podepsat, neboť tato hodnota podílu se jim zdála velmi nízká. Policejnímu orgánu se v průběhu prověřování nepodařilo zjistit identitu osob, které by byly uváděnými evaluátory spol. ČEZ. Rovněž se ale nejeví, že by takové osoby byly vůbec žádány o podpis tohoto přecenění, neboť se jednalo o posudek uvedeného znalce, za jehož správnost si za daných podmínek zodpovídá znalec, tvůrce posudku. Ale ani tento posudek nebyl zadán pro účetní účely a neměl plnit roli podkladu pro změnu ocenění podílu v JTSD. Záměrem zadání tohoto posudku bylo získat nezávislé odborné potvrzení toho, že vyjednávači ČEZ domluvili cenu adekvátní hodnotě prodávaného aktiva. Z výpovědi Oldřicha Lišky plyne, že účetní přecenění aktiva JTSD/Mibrag při jeho prodeji bylo provedeno na základě cenového ujednání samotné kupní smlouvy a nikoliv naopak, přičemž tento postup je v souladu s účetními postupy. Jediný nesouhlas, který se mohl tedy objevit, by vycházel z řad členů vyjednávacího týmu ČEZ – od Pavla Janíka, Daniela Janečka, Bohdana Urbana a Davida Kleinhampla, kteří by se neshodli na výši ocenění mezi sebou, nebo s jím nadřízeným stupněm řízení. Takový poznatek však získán nebyl.

Oznámení dále pokračuje sdělením, že nabyvatelem obchodního podílu v JTSD byl EPE, resp. EPH a z přílohy EPE, resp. EPH k 3. čtvrtletí 2012 vyplývá, že při přecenění nabytého podílu v Mibragu dle mezinárodního účetního standardu IFRS 3 a při použití metody ocenění reálnou hodnotou zaúčtoval holding výnos ve výši 2,539 mld. Kč. Tady policejní orgán odkazuje na příslušné pasáže znaleckého posudku VŠB TU Ostrava, a výpovědi osob z řad ČEZ (*Urban, Kőszegi, Liška, Bureš*), které popisují tentýž proces účetního přecenění aktiva po nabytí jako předepsaný účetně metodický postup pro zaúčtování akvizovaného majetku v případu ČEZ v r. 2009. Zejména je nutné si v dané souvislosti uvědomit, že v případě badwillu (*jinak také negativní goodwill*) dochází obchodním vyjednáváním k dosažení a uhrazení nižší kupní ceny, než nakolik je podle účetní metodiky aktivum ohodnoceno položkově – podle jednotlivých položek svého majetku. Vzniká tak účetně nepeněžitý výnos, který sice lze zaúčtovat a účetně vykazovat a dle účetních pravidel s ním zacházet, ale neznamená to, že tento výnos představuje okamžitou finanční likviditu, popř. že se jí v budoucnu stane. Přírůstek majetku je účetní povahy daný metodikou a účelem ocenění. Pokud ČEZ vykázal v r. 2009 nepeněžitý výnos při akvizici JTSD/Mibrag dle PPA ve výši cca 127 mil. € (cca 3,3 mld. Kč) ve vztahu ke svému podílu (*celkově 254 mil. € při kupní ceně 404 mil. €*), pak může být tato okolnost znamením, že soubor majetkových

položek podniku Mibrag mbH má sám o sobě vyšší ocenění než Mibrag mbH jako funkční podnikatelský celek, a ten je takto podhodnocen. V opačném, hypotetickém, případě – když by byl účetně konstatován goodwill, tj. bylo zaplaceno více za podnik, než na kolik je oceněn jeho vlastní majetek – by podnik nadhodnocen a naskytla by se otázka, zde nebylo zaplaceno více než mělo. Policejní orgán má za zřejmé, že tentýž proces alokace kupní ceny je doložen v r. 2012 u kupujícího. Okolnost, že ČEZ při divestici podílu v JTSD vykázal účetní ztrátu 2,718 mld. Kč a EPE/EPH účetní výnos 2,539 mld. Kč, je očekávatelné, neboť jde o popis situace, kdy ČEZ divestuje aktivum JTSD/Mibrag jako podnikající subjekt, jehož způsob ocenění je odchylný od metodiky jeho ocenění jako souboru položek jeho majetku, a tak, jako při nabycí aktiva vykazoval z téhož důvodu účetní zisk, tak při prodeji vykazuje účetní ztrátu a kupující naopak při alokaci kupní ceny vykáže účetní výnos.

Zde lze učinit poznámku, že Mibrag mbH byl po jeho nabycí společností JTSD v r. 2009 a počátkem r. 2010 (zpráva z 19. 3. 2010) oceňován společností PWC podle účetních standardů a znaleckých metodik v hodnotách o rozpětí 667 – 850 mil. €, aniž by se hospodářská situace spol. Mibrag tak výrazně, zvl. pak k lepšímu, změnila oproti 25. 2. 2009, kdy skutečná prodejná cena tohoto aktiva činila 404 mil. €.

NFPK ve svém oznámení píše, že Holding ČEZ je kapitálově a co do know-how velice silným a stabilním subjektem a přesto vstoupil do obchodu (*nabytí podílu v Mibrag*) společně s partnerem, což lze považovat s přihlédnutím k výše uvedeným informacím za účelový krok. I přesto, že ČEZ připravil projekt Profen a tím zhodnotil celou investici a do prvotní investice půjčil nepoměrně větší množství peněz, rozhodl se podíl v tomto projektu prodat. Při přecenění souvisejícím s převodem podílu ve firmě JTSD na EPE (resp. EPH) realizovala skupina ČEZ ztrátu ve výši 2,717 mld. Kč a EPE zisk ve výši 2,539 mld. Kč. Dotyčné výhrady policejní orgán rozebíral výše (*Profen, účetní zisk/ztráta*). Dodává pak, že prověřováním nebylo možno prokázat, že by management skupiny ČEZ vstupoval do konsorcia se skupinou J&T bez důvodu a se záměrem znehodnotit svou investici, popř. ji prodat druhému partneru za nevýhodných podmínek. že ČEZ půjčil nepoměrně více peněz pro akvizici lze pochopit v kontextu s jeho tehdejším dlouhodobým zájmem o Mibrag a úspěch v soutěži i jeho finančními možnostmi – a všechny takto půjčené prostředky se mu vrátily se zhodnocením, většina pak ještě dříve, než se rozhodl k divestici.

NFPK rovněž zmiňuje důvodné podezření, zda s hodnotami v posudku vypracovaném Deloitte Česká republika nebylo účelově manipulováno s cílem dosáhnout hodnoty prodávaných aktiv ČEZ za cenu nižší než je cena reálná, přičemž za takové protiprávní jednání by mohly být odpovědné konkrétní fyzické osoby, které se na přípravě posudku za Deloitte Česká republika podílely. Policejní orgán nedosáhl v průběhu prověřování žádného zjištění, které by prokázalo účelovou manipulaci s daty nebo podklady při přípravě posudku zaměstnanci znalce. V souladu s tímto jsou také závěry znaleckého posudku znalce přibraného policejním orgánem, který při použití týchž podkladů dospěl k ještě nižšímu ohodnocení vlastního kapitálu v JTSD jako východiska pro ocenění podílu v této společnosti, než znalec Deloitte Advisory, nehledě opět k tomu, že posudek Deloitte Advisory nebyl podkladem pro vyjednání kupní ceny, ani pro přeúčtování hodnoty ocenění JTSD/Mibrag v účetnictví ČEZ.

Trestní oznámení NFPK uvádí naposled, že může dále vznikat důvodné podezření, zda ze strany managementu fy ČEZ a SD, tj. zejm. konkrétních fyzických osob, které byly v předmětné době členy statutárních orgánů těchto firem, nedošlo k porušení povinnosti při správě cizího majetku či zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění se způsobenou škodou ve výši 2,539 – 2,717 mld. Kč. Policejní orgán soudí, že takto formulované podezření shrnuje názor oznamovatele na všechny jím uváděné podezřelé okolnosti provázející divestici podílu skupiny ČEZ v JTSD a aktiva JTSD/Mibrag celkově. Policejní orgán se k témtoto jednotlivým okolnostem vyjádřil a neshledal při jejich přezkoumání důvod spatřovat v nich důkazy svědčící pro spáchání trestného činu.

Co se týče podezření ze spáchání zločinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1, 4 tr. zákoníku, pak ze zjištěného stavu je zřejmé, že do úvahy by přicházela varianta, že pachatelé by uváděli v účetních knihách, zápisech nebo jiných dokladech nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje (*odst. 1 věta druhá*), a to v přímé souvislosti s předpokladem, že tito uvedou v podkladech sloužících k vypracování znaleckého posudku nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje, či podstatné údaje zamlčí (*odst. 2*). Policejní orgán však v doposud prověřováním zjištěném stavu nenachází oporu k prokázání, že by to mu tak bylo. Metodika účetního výkaznictví skupiny ČEZ je, kromě vnitřních kontrolních mechanismů spol. ČEZ, také předmětem kontroly auditorské společnosti, kterou je u ČEZ, a.s. spol. Ernst & Young Audit, s.r.o. ČEZ, a.s. jako akciová společnost, musí mít účetní závěrku ověřenou auditorem. Výroční zprávy spol. ČEZ ve sledovaném období let 2009 až 2011 byly ověřeny auditorem bez výhrad. Předmětem auditu je také posouzení vhodnosti použitých účetních metod, přiměřenosti účetních odhadů provedených vedením společnosti i posouzení celkové prezentace účetní závěrky. Rovněž znalecký posudek ÚOM VŠB se zabýval vhodností použitých účetních metod v prověřovaných transakcích. Žádných pochybení po stránce použitých účetních postupů nebylo shledáno. Pochybení, resp. podsouvání nepravdivých nebo hrubě zkreslených údajů, či jejich zamlčení, by tedy přicházelo do úvahy při tvorbě těchto údajů. Ovšem ani v této rovině nebylo prověřováním prokázáno, že by došlo – ať již úmyslně či nikoliv – k chybně zjištěným, nebo chybně interpretovaným údajům, na jejichž základě byl účetní zápis – zde především ve vztahu k účetnímu přecenění aktiva při divestici – proveden.

S daným stavem prověřování pak souvisí, že nebylo zjištěno jednání osob, jež by vedlo k naplnění znaků skutkové podstaty zločinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1, 4 tr. zákoníku a porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. a), 3 trestního zákoníku, kdy jednání dle § 220 tr. zákoníku by mohlo typově spočívat zejména v záměrně nevýhodně vyjednané prodejně ceně aktiva JTSD/Mibrag.

Mimo trestní oznámení podané NFPK obdržel policejní orgán také další podnět obsahující popis podezřelých okolností divestice podílu ČEZ v JTSD. Dne 5. 12. 2014 obdržel policejní orgán od novináře Petra Holuba podkladové analýzy – tzv. Analýza Mibrag a Analýza Energotrans – které posloužily jmenovanému novináři ke zpracování polemických článků k divestici aktiva JTSD/Mibrag a akvizici společnosti Energotrans, a.s. společností ČEZ, a.s., které uveřejnil na internetovém zpravodajském portálu Aktualne.cz ve dnech 18. 6. a 24. 6. 2012. Předmětné analýzy byly získány novinářem z anonymního zdroje, bez možnosti

ověření jeho věrohodnosti, kompetentnosti a zjištění informačních zdrojů, z nichž autor analýz čerpal. Odstranit toto omezení nebylo možné ani výpovědí Petra Holuba.

S předmětnými články se policejní orgán seznámil již v rámci šetření vedeného od 18. 6. 2012 pod čj. OKFK-2366/ČJ-2012-252401, které bylo ukončeno 5. 10. 2012. Ani v novém kontextu s poznatky zjištěnými v této trestní věci OKFK-542/TČ-2013-252402 dotyčné analýzy neposkytly důkazní oporu pro odhalení a dokumentování konkrétní trestné činnosti. Znalec ÚOM VŠB byl požádán, aby se k uvedeným analýzám vyjádřil ve smyslu otázek položených policejním orgánem a zejména posoudil a konfrontoval věcný obsah analýz s poznatky, které byly znalcem do této doby učiněny při vypracovávání znaleckého posudku ÚOM VŠB-TUO – 191/10/2014. Znalec v této věci vypracoval znalecký posudek č. ÚOM VŠB-TUO – 202/02/2015 (*jako dodatek k posudku č. ÚOM VŠB-TUO – 191/10/2014*) ze kterého vyplynulo.

Cílem tohoto dodatku posudku bylo zejména zjištění, zda je v „Analýzách“ obsažen dostatečný soubor informací k tomu, aby z nich bylo možno vyvodit závěr pro určení či kvalifikovaný odhad prodejní ceny „aktiva JTSD“ v roce 2011. Dle znalce analýza nepracuje s podklady – nemá je k dispozici – které jsou zásadní pro prioritní způsob ohodnocení JTSD (*jakéhokoliv podniku obecně*). Jedná se o metody výnosové. Analýza operuje při ocenění s postupy, které jsou užívány jako kontrolní. Znalec nepovažuje soubor informací použity v analýze za dostatečný pro tento účel. Autor analýz také nerozlišuje zřetelně rozdíl mezi prodejem podílu v Mibrag a podílu v JTSD.

Znalec také nezjistil žádné oporu v podkladech pro další podezření, že by si EPE/EPH vypůjčili v JTSD částku cca 169 mil. € a poté ji využil ke koupì samotné JTSD. K této otázce bylo hovořeno rovněž s Bohdanem Urbanem, jedním ze dvou jednatelů JTSD, který tuto domněnku rovněž rozhodně odmítl. Totéž lze uvést i k další domněnce analýzy Mibrag, že si spol. JTSD půjčovala finanční prostředky i od jiných subjektů, než od spol. Mibrag mbH a od svých vlastníků.

Znalec byl současně požádán o vyjádření k otázce, zda autor v „Analýzách“ uvádí dostatečný soubor informací k tomu, aby na jejich základě mohl posoudit důvodnost a správnost stanovení výše ceny uhrazené společností ČEZ za akvizici spol. Energotrans, a.s. Tato otázka vyplynula z časové i věcné souvislosti obou transakcí, které byly také smluvně provázány a podmíněny, jak vyplynulo z podkladů opatřených policejním orgánem v předchozím průběhu prověřování a opět byla probírána Analýzou Energotrans, která zpochybňuje adekvátnost ceny uhrazené společnosti ČEZ za plné ovládnutí spol. Energotrans, a.s. Znalec v této souvislosti opět zdůrazňuje, že je nemožné komentovat hodnoty, na jejichž základě analýza dospěla k ohodnocení spol. Energotrans bez znalosti pramenů, z nichž byly čerpány. Dále se znalec vyjadřuje k závěrům posudku spol. TACOMA, která odhadla hodnotu Energotransu na 16,814 mld. Kč dle výnosové metody diskontovaných volných peněžních toků. Zásadní výhrada k určené hodnotě i podle posudku spol. TACOMA spočívá v tom, že Energotrans nemá po roce 2012 kontrakt na dodávky uhlí. Proto také posudek omezuje platnost ohodnocení do roku 2012 a v další části do roku 2015. V takovém případě se na společnost nahlíží, jakoby ztratila schopnost generovat po roce 2012/2015 výnosy a zisk. Znalec však bez dalších informací, které nejsou z Analýzy zřejmé, a není patrné, zda a jak s těmito pracoval znalec spol. TACOMA, nemůže dotyčnou výhradu

automaticky považovat za určující a limitující pro ocenění podniku, zejm. pak ve smyslu výrazného snížení ocenění bez zdůvodnění tohoto snížení dalšími argumenty, nejen tedy pouze momentální neexistencí smlouvy pro základní vstupní surovinu daného podniku.

Znalec byl požádán také o posouzení, zda na základě dosud jemu známých informací a informací uváděných „Analýzami“ lze usoudit z případné provázanosti, popř. jiné souvislosti mezi divesticí „aktiva JTSD“ skupinou ČEZ a současnou akvizicí spol. Energotrans, a.s., na dopad této provázanosti na posouzení ceny divestice. K této otázce se však při stavu svých znalostí nemohl vyjádřit.

Policejní orgán tedy ani z „Analýz“, bez možnosti jejich dalšího doplnění, nezískal žádné poznatky, jež by nasvědčovaly pro podezření ze spáchání trestných činů, pro které je předmětné prověřování vedeno, ani pro trestný čin jiný, jenž by v této souvislosti vyplynul.

Vzhledem k výše popsanému skutkovému stavu a zjištěním, která vyplynula v průběhu prověřování, policejní orgán neshledal naplnění znaků skutkových podstat zločinů porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, 2 písm. a), 3 trestního zákoníku, zločinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 1, 4 trestního zákoníku, ani jiného zločinu nebo přečinu, a za daného stavu trestního řízení je tak odůvodněn postup prověřovanou trestní věc o d l o ž i t dle ustanovení § 159a odst. 1 trestního rádu, neboť ve věci nejde o podezření ze zločinu a není na místě věc vyřídit jinak.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou je poškozený oprávněn podat do tří dnů od doručení u policejního orgánu, který usnesení vydal. Stížnost má odkladný účinek.

pplk. Mgr. Dalimír Preiss
rada, v. r.

Otisk razítka